

ننگہ

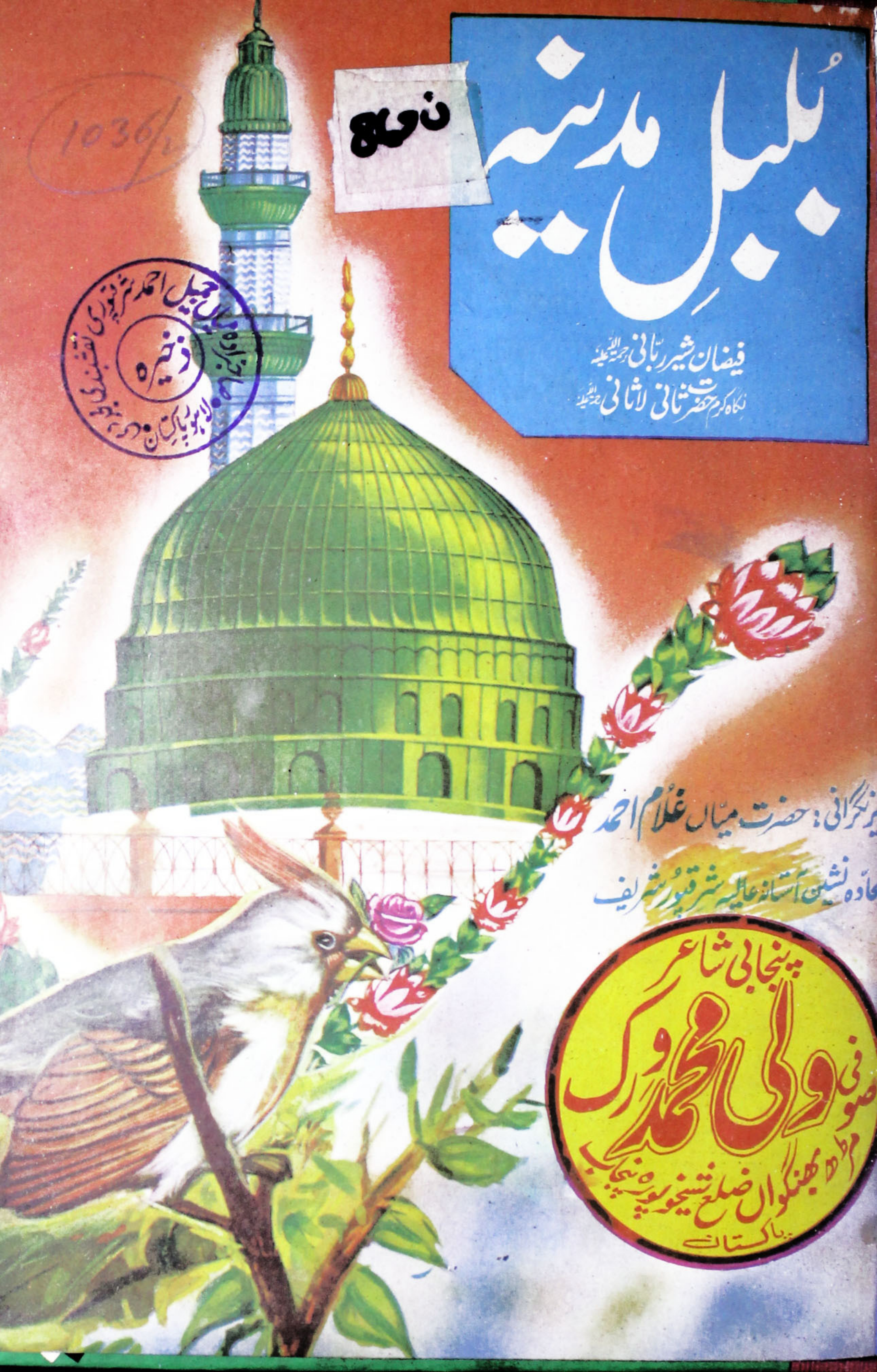
سلسلہ مدنیہ

فیضان شیر ربانی رحمۃ اللہ علیہ
نگاہ کرم حضرت ثانی لاثانی رحمۃ اللہ علیہ

حاجہ خیراؤہ صاحبہ
ڈاکٹر
لاہور پاکستان
مکتبہ اشرفیہ
۱۰۳۶

پرنٹنگ: حضرت میاں غلام احمد
عادیہ نشین آستانہ عالیہ شرقیہ شریف

پنجابی شاعر
فیض علی محمد
مطبعہ بھنگواں ضلع شیخوپورہ پنجاب
پاکستان

جملہ حقوق ولی محمد ورک پبلیشرز

58792

اکتوبر ۱۹۸۶ء

طبع اول

ایک ہزار

تعداد

پچیس روپے

قیمت

ملک محمد عارف

طابع

ہجرت دین محمدی پبلیشرز بن روڈ لاہور

ملنے کا پتہ: ریاض حسین ولد چوہدری عنایت علی ورک کلا تھہ ہاؤس اینڈ گریڈ کریم مرچنٹ
مرٹھ بھنگواں ضلع شیخوپورہ تحصیل فیروز والا ڈاکخانہ خاص ڈاک کے نمبر ۱۱۱۱ ہے

زیر اہتمام

صوفی ولی محمد ورک پنجابی شاعر (پنجاب) پاکستان

ڈاکخانہ خاص - مرٹھ بھنگواں ضلع شیخوپورہ

ملنے کا پتہ: محمد بلال محمد رمضان مشروبات شیرازہ والی روڈ لاہور

فہرست مضامین

صفحہ نمبر	نمبر شمار
۱	۱ حمد
۲	۲ شانِ مصطفیٰ
۳	۳ شانِ چارے یار
۴	۴ نعت شریف حضور پاک کی تشریف آوری
۵	۵ نعت شریف تیری شانِ عالی لے دو جگ دے والی
۷	۷ نعت شریف کیا نام محمد مدنی میٹھا لوں دیوچ سماندہ گیا
۹	۹ نعت شریف آ جا در آقا دے لے تیری پھلیانی لے
۱۰	۱۰ نعت شریف میرے دلنوں تاہنگ نت رہندی لے سوہناں شہر مدینہ
۱۱	۱۱ نعت شریف کیا شانِ عرب دے لاڑے دی حلیمہ دے بخت
۱۳	۱۰ شانِ مصطفیٰ آپ کے معجزات
۱۴	۱۱ نعت شریف دو جگ جھنڈیا جھولے آمنہ دے لال دا

۱۲ محمدی ماہیہ۔ آجا چن ماہی

۱۳ نعت شریف۔ حبیب گھل ٹھنڈیئے عرب دیئے ولے نی

۱۴ نعت شریف۔ سارے نبیاں توں اچا تیرا شان سوہنلیاں

۱۵ نعت شریف۔ محمد پیارا بڑی شان والا

۱۶ نعت شریف۔ جاگو متائینوں عربی سلطان آیا

۱۷ نعت شریف۔ لالائے رب تے رسول نال پاری

۱۸ شان کلمہ شریف۔ شان نماز

۱۹ ذکر کلمہ شریف

۲۰ ذکر درود شریف

۲۱ نعت شریف۔ آکالی کالی ولے ذرا آ جا

۲۲ نعت شریف۔ یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں

۲۳ نعت شریف۔ نبی محمد توں جا صدقے آہر گھر چانن لایاں

۲۴ نعت شریف۔ غل پین پھلاں دے ہار آجا مسجد نوں

۲۵ نعت شریف۔ جدوں چابی عمر دی جگہ ہا نسی

- ۲۶ بت تے روح دا بیان۔ اٹھ ستیاریں و بانڈی لے، کھواہ جولائے ۳۵
- ۲۷ بت تے روح دا بیان۔ کت چر کھا شام مناویں گی ۳۹
- ۲۸ حضرت عمرؓ و ایمان و حج آواناں ۴۱
- ۲۹ حضور پاک کی شفقت پر کافر امالیٰ و انکلمہ پڑھناں ۴۲
- ۳۰ نعت شریف۔ در مصطفیٰ۔ چاہناں ایں بے بندیا توں ربدی رضا ۴۳
- ۳۱ نعت شریف۔ اس مکی مدنی ماہی دی نت تانگ ملن دی رہندی لے ۴۴
- ۳۲ بیان حضرت بی بی رابعہ بصریہؓ ۴۶
- ۳۳ رباعی۔ سوکھی ناں شہیداں دی ریس کرنی۔ سردھڑ والی بازی لائی دی لے ۴۸
- ۳۴ داستانِ امام حسین علیہ السلام ۴۹
- ۳۵ واقعہ کربلا بیان پنج تن پاک ۵۰
- ۳۶ واقعہ کربلا معلیٰ منزل عشق دی ۴۳
- ۳۷ فریاد بی بی زینبؓ ۴۷
- ۳۸ فریاد بی بی صغراؓ ۷۶
- ۳۹ دوہڑے امام حسین علیہ السلام ۷۹
- ۴۰ سی حرفی پنج تن پاک ۸۲
- ۴۱ قافلہ واپس مدینے شریف ۸۹
- ۴۲ دوہڑے باران ماہ حضرت امام حسین علیہ السلام ۹۱

۹۳	نعت شریف - جاواں صدقے حسینؑ دیاں زلفاں توں	۴۳
۹۵	نعت شریف - پیر میرا بھاگی بھریانی سیو بھاگی بھریا	۴۴
۹۷	نعت شریف جھنوں کہنا مشکل کشا آوے	۴۵
۹۸	نعت شریف - من لائے پنجن تن توں	۴۶
۹۹	نعت - جے توں رہ توں ملناں اپن	۴۷
۱۰۱	نعت شریف - شان قرآن مجید	۴۸
۱۰۵	عاشق رسول حضرت بلال کی سی حرمی	۴۹
۱۱۶	شاعر کی دعا	۵۰
۱۱۳	حضرت ثانی صاحب شرفپوری کی خدمت میں ولی محمد کا حاضر ہوناں	۵۱
۱۱۴	قدرت دے رنگ	۵۲
۱۱۵	سوہناں روضہ میرے مرشد دا جتھے برسے رحمت عالی اے	۵۳
۱۱۷	صوفی ولی محمد کا پیر و مرشد کے روضے پر حاضری دینا	۵۴
	کرامت حضرت اعلیٰ صاحب سقے آنب کا پھل لانا - کرامت گھوگی	۵۵
	نعت شریف شرفپور شریف پیر و مرشد کے روضے پر جلسے کی دل کو تازہ نگ	۵۶
	نعت شریف حضرت اعلیٰ صاحب قطب زمان	۵۷
	ولی کامل حضرت ثانی لاثانی کی نظر کرم کا بیان	۵۸
	نعت شریف - حضرت ثانی لاثانی وی شان	۵۹

۱۳۲	چاہے دل شرقپور جاواں بیٹو جا کے دل دی پیاس بجھاواں	۶۱
۱۳۳	سوہنے پیروے دیوارے اُتے جاواںگی میں غل پلڑاتے پیرنوں مناوانگی میں	۶۲
۱۳۷	شرقپور وایا سائیاں سنگتاں تار وکھایاں ہر گھر وھماں نے پایاں	۶۳
۱۴۰	ولی محمد کے پیرو مرشد کے عرس مبارک کے بیان	۶۴
۱۴۱	بیان عرس مبارک - سبحان اللہ	۶۵
۱۴۱	عرس مبارک پر پیر بھائیوں کا ملتان	۶۶
۱۴۲	سرکار کو سلام عرس کرنا	۶۷
۱۴۳	درس حضرت میاں غلام احمد میں ولی محمد کا جاناں	۶۸
۱۴۴	درس حضرت میاں جمیل احمد صاحب	۶۹
۱۴۵	دنیاں میلہ وودن دا ایتھے امک کسے ناں رہناں این	۷۰
۱۴۷	اک دن بہہ کے رُون گیاں محمد باجج کالٹریاں	۷۱
۱۴۹	چئن ماہ رمضان دا	۷۲
۱۴۹	بیان ترمیٰ روزے	۷۳
۱۵۱	کوٹلہ شریف والی سرکار بابا جی حضرت امیر الدین	۷۴
۱۵۵	حضرت داتا گنج بخش بھجوری	۷۵
۱۵۶	علمائے کرام کا ولیوں کی شان بیان کرناں	۷۶
۱۶۳	ولی محمد کے پیرو مرشد کے صاحبزاد یوں کا بیان	۷۷
۱۶۴	تصانیف	۷۸

علمائے کرام کے اسمائے گرامی جن کا بیٹل مدینہ میں فرغ کر گیا

- مولانا محمد عمر صاحب مرحوم لاہوری
- مولانا محمد عمر کے صاحبزادے عبدالنواب صاحب لاہوری
- مولانا پروفیسر ڈاکٹر طاہر القادری صاحب لاہوری
- مولانا سید شبیر حسین شاہ صاحب حافظ آبادی
- مولانا سید یعقوب علی شاہ صاحب آف تحصیل پھالیہ
- مولانا محبت علی مولانا نور حسن صاحب شرقپوری
- مولانا صاحبزادہ افتخار الحسن صاحب فیصل آبادی
- مولانا محمد حسین صاحب شیخوپوری
- حافظ محمد یونس صاحب شرقپوری خطیب مسجد شیرہ بانی
- شیخ بہنجاہ مولانا محمد فاضل صاحب فیصل آبادی
- مولانا محمد عارف نوری صاحب قصوری
- مولانا سید مزمل حسین شاہ صاحب
- مولانا قاری منظور احمد صاحب شیخوپوری
- مولانا محمد شفیع اوسکاروی مرحوم
- مولانا عبدالکریم صاحب خانقاہ دوگراں والے

برادرزادہ عنایت علی۔ عارف علی۔ محمد اسلم ولد ولی محمد درک

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ط

قدرت دے رنگ

تیرے نام توں میں قربان مولا کئی طسراں دے رنگ دکھاونا ایں
 عزت ذلت دا قبضہ ہتھ تیرے تاہیں لاشریک کہناونا ایں
 ابا بیلاں نوں بھیج کے توں مولا شکر ظالماں غرق کراونا ایں
 کدے تخت توں سٹ کے یا مولا پیا ماچھیاں بھٹھ جھوکاونا ایں
 تیرے انت دا بھیت ناں کسے پایا سٹ کھوہ رچ تخت بٹھاونا ایں
 پہلے نار دکھا کے جاں صدقے پیا جنتاں دے سیر کراونا ایں
 چھری گردن تے چیل دی روک کے تے دُنہ جلتی ہیٹھ لیاونا ایں
 جہڑا تھہ نوں ذرا بھلا وندا لے آرا دھر دمانگ چسراونا ایں
 اک بے مالک بن جان مالک اک مالکاں بھیک منگاونا ایں
 تیرے بناں ناں مالکا ہور کوئی روزی دن تے رات پہنچاونا ایں
 تیرے حکم بن کترناں اک ہلے مولا اوکرناں ایں جو چاونا ایں
 ہو عاجواں دے بیڑے پار جاوں جدوں مالکا کرم فرماونا ایں
 صدقہ پیراں فقیراں امیراں دا سنگ جتاں دے پار لنگاونا ایں
 ولی محمد مسکین تے کر شفقت لکھاں بھلیاں نوں تے پاونا ایں
 تیرا نام ستار غفار سہوناں وعدہ حق دی ذات سدان والا
 تیری شان اچی سہوناں نام تیرا توں ایں لامکان مکان والا

ہر چیز دا قبضہ ہمتھ تیرے روزی پتھراں وچ پہنچان والا
 توں وارث ایں آبیاں خاکیاں دا ہر کوئی تده دا نام دھیان والا
 سُخ و سدیاں چا اوجاڑنا ایں اتے اُجڑے آپ و سان والا
 کدے ملدیاں چا وچھوڑناں ایں کدے وچھڑے ہونے ملان والا
 کدے و نہدیاں ندیاں تھل کرناں ایں کدے تھلیں دریا و گان والا
 کدے منگتیاں دے سرتاج دھرناں ایں کدے شاہاں توں بھیک منگان والا
 کدے ڈوب دیویں چا تارواں نوں کدے من تارے کدی لان والا
 کدے کفر اندھیر اندھیر خسانہ کدے پاکستان سدان والا
 کدے و سدیاں دھرتیاں کدیں جنگل کدے جنگلیں شہر و سان والا
 مولا اُمت تیرے جیب دی اے جہڑا سنیں جوڑے عرشیں جان والا
 ولی محمد دیاں عرضاں تدها گے توں ایں رُہڑ دی نوں بنیں لان والا

شان مصطفیٰ

اُس تھیں بعد درود رسول تائیں جس عاجزاں دا بیڑا پار کیتا
 ہونے کُل تھیں اول تے آئے آخر کُل انبیاں دا سردار کیتا
 ثانی میسری سرکار دا ہور کہڑا جنوں رب نے اپنا پار کیتا
 سنیں جوڑیاں گئے سہن عرش اتے بیٹھ سکے عین دیدار کیتا

اودھر شک وچ پا کے شکیاں نوں سفر رات دا احمد مختار کیتا
 رائے رہ جیریل براق دویں کشف یار ول یار دلدار کیتا
 گئے سدرہ مقام تھیں لنگ اگے نال میم دے الف پیار کیتا
 اودھر سال گذرے ایدھر گھڑی اکو۔ بے سمجھاں نال خیال کیتا
 لکھاں پائے انعام و اکرام آقا بیڑا دین اسلام دا پار کیتا
 عقل ہوئے فرار بعینیاں دے جناں سن کے نال اعتبار کیتا
 ابو جہل تے لہب نے گل سن کے نمک چا بڑ کے چپا انکار کیتا
 ولی محمد او جنت دے ہوئے وارث جناں پنج تن نال پیار کیتا

شان چارے پیار

چارے پیار رسول دے شان اُچا جند جان پیارے توں وار دے سن
 ابو بکر صدیق صدیق نبیاں سا تھی سہونیاں آپ دے غار دے سن
 راہ رب دے گھر لٹا دیناں اے جلوے آپ دے پیار دے سن
 کمپی والے توں جان قربان صدقے باج ڈٹھیاں کد سہار دے سن
 لکھاں عمر دی شان کہی عمر ساری دوحب آپ دا یار کمال چمکے
 صبر صدق صداقت دی حد کھڑی بڑا آپ دا شاہی جمال چمکے
 کافر کنب دے عمر وانا نام سن کے - وچ دلاں دے جد تلوار چمکے
 عاشق بدر منیر دا عمر پیرا کیوں ناں آپ دا پیا وال وال چمکے

جدھر آقا دا ذرا خیال ہووے
 تیجا آپدا یار عثمان غنی
 دل بند حضور دا یار پیارا
 راہ ربدے تے مال جان حاضر
 شمع باعج پروانیاں چین کتھے
 چم کیدڑاں سار کی چاننے دی
 و دو تا نکھڑا تے ولیل ذولفاں
 چوتھا یار پیارا علی حیدر
 زوجہ جدی حسن حسین دی ماں
 سب مشکلاں حل ہو جان دیاں نے
 ٹھڈا مار کے قلعہ گرا دیاں
 جہڑا علی دے در دا ہے مانگت
 عثلی نبی دے درج جو و تھ جانے
 عثلی عثلی پکار دارہیا جہڑا

ہر مقام اتے عثمان چکے
 کیتا جس نے جمع قسدان ہسی
 ہر کم اندر جانی جان ہسی
 جد چمک دا وچ میسدان ہسی
 لاڑا عرب دا شاہ سلطان ہسی
 آساں آساں داماں تان ہسی
 سارا وچ قسدان بیان ہسی
 کی کی شان بیان سناے بندہ
 ہراک قدیں سیس ٹوائے بندہ
 نعرہ علی دا جدم لائے بندہ
 کی کی لکھ بیان سناے بندہ
 اگے غیر کیوں ہتھ پھلاے بندہ
 او کیوں انسان سداے بندہ
 ولی محمد او جنتیں جائے بندہ

حضور پاک کی تشریف آوری

دا بیٹوں کامائی حلیمہ سے پوچھنا

جھولی درج کہی حلیمہ توں چھپائی جانی ایں
 تیری ڈاچی لے بیمار تے لاچار راہندی سی
 ڈاچی تیرا بیٹی کا س لٹی دورائی جانی ایں
 ارج سب اسواریاں توں لگے جاہدی سی

تیرے کسے ہزاراں توں پھڑائی جانی ہیں
 سہاڈے مڑ گئے نصیب تے ناں اسان تکیا
 توں سترے یکھاں نوں جگائی جانی ہیں
 تیری جھولی وچ لوری لشکارے وجدے
 توں تے خوشاں دی عید منائی جانی ہیں
 تیری جھولی وچ زیدا ہمان آیا سی
 تائیں کجے اتوں بتاں نوں گرائی جانی ہیں
 ولی محمد عرب دا چن ماہی لے
 تاہیں کیسکراں نوں کلمہ پڑائی جانی ہیں
 جھولی وچ کی جلیماں توں چھپائی جانی ہیں
 کتھے غیب دا خزانہ سی خدا نے رکھیا
 جھولی وچ کی جلیماں توں چھپائی جانی ہیں
 اچ ویکھ ویکھ نہیں تیرے ناں پئے رجھنے
 جھولی وچ کی جلیماں توں چھپائی جانی ہیں
 لے کے ختم نبوتناں دی شان آیا سی
 جھولی وچ کی جلیماں توں چھپائی جانی ہیں
 جہڑا چن نوں بھی کردا دکھن ماہی لے
 جھولی وچ کی جلیماں توں چھپائی جانی ہیں

جھولی وچ کی جلیماں توں چھپائی جانی ہیں
 ڈاچی تیرا بنی کاس لئی دوڑائی جانی ہیں

تیری شان عالی نعت شریف لے دو جگ لے والی

تیری شان عالی لے دو جگ لے والی آیا در تیرے جاوے ناں خالی
 نور تھیں نور جدا ہو کے آیا بشری دارب نے چا جام پہنایا
 ختم نبوتناں دی مہر لوالی تیری شان عالی لے دو جگ لے والی
 آدم ملک زمیناں تے انبر اک کتھ چوٹی ہزار پینمبیر
 تیری خاطر مولا نے ہر شے بہائی تیری شان عالی لے دو جگ لے والی

گھر عبداللہ دے نور تارا مانی آمنہ دے دلہا سہارا

دانی عیماںی قیمت جگالی تیری شان عالی لے دو جگ سے والی

ڈاچی جو لسٹری تے ماندی نتانی دو جگ دا والی جان چاکے سدا

سب سواریاں دے مہرے لگالی تیری شان عالی لے دو جگ سے والی

تیز سواریاں تے دایاں چسلاکاں سب پیچھے رل گیاں اندر خشاکاں

قسمت دایاں نے جھولی پھرا لئی تیری شان عالی لے دو جگ سے والی

دو کھن کر چن نوں اگسٹایا ڈب گیا سورج فیہ فرایا

شیرے خدا نے نماز اذالی تیری شان عالی لے دو جگ سے والی

پچھڑ بکری نے دودھ پلایا سٹریاں کجھوراں نوں چسا پھل لایا

دشمنان تھلے چادر و چھالی تیری شان عالی لے دو جگ سے والی

موسیٰ گوہ طور نے جب سدایا جوڑا اتار و آواز آیا

پیا چکارا ناں سبرت سمجھالی تیری شان عالی لے دو جگ سے والی

کھاریاں نوں لب تیری شہد بنائے آسیاں غریباں دے تہیں بھاریاں چاکے

موڈے تے سچ رہی لے کلی کالی تیری شان عالی لے دو جگ سے والی

یار نوں یار نے پاس بلایا سین جوڑے عرشاں دا کسرا

بھیڑے سائے سنی تے سنالی تیری شان عالی لے دو جگ سے والی

مہرے نبوت تے کھڈن والے تہیاں نے ریتاں دے ہراں

کنبہ کہا یا تے کر بل و سالی تیری شان عالی لے دو جگ سے والی

آیا تیرے درخشاں سے ناں خالی ولی محمد غلام بیچارا ہر دم چاہے تیرا نظارا
 کہ جاچھاں سوہنے روزے دی جالی سیتیری شان عالی اے دو جگ وے والی

نعت شریف

لوں لوں دے وچ سماندا گیا
 مولا یار پیارے لوں لاندہ گیا
 میرے مولا نے کرم کما یا سی
 کعبے توں بست گراندا گیا
 لوں لوں دے وچ سماندا گیا
 جس تے آپ خدا درود پڑھے
 چن دو کھن کر اٹھا گیا
 لوں لوں دے وچ سماندا گیا
 ادویں سورج لوں فیر آواز ہوئی
 مولا یار دی شان و داندا گیا
 لوں لوں دے وچ سماندا گیا
 او پھڑ تلوار سدا یا سی
 وچ قدماں سیس لواندا گیا
 لوں لوں دے وچ سماندا گیا

کیا نام محمد مدنی بیٹھا
 سوہنی مہر ختم نبوتوں دی
 جدوں گھر عبد اللہ آیا سی
 دانی حلیموں نے گود کھڈا یا سی
 کیا نام محمد مدنی بیٹھا
 ولی محمد کی صفت بیان کرے
 سوہناں انگلی دا جد اشارا کرے
 کیا نام محمد مدنی بیٹھا
 جد علی دی قصا نماز ہوئی
 آیا پرت اشارے انگلی تے
 کیا نام محمد مدنی بیٹھا
 جد عمر جو شس وچ آیا سی
 اونوں بھین نے سبق پڑھا یا سی
 کیا نام محمد مدنی بیٹھا

سوہنی ہر ختم نبوتوں دی
 سوہناں نام صدیق سبحان اللہ
 کراں عاجز کی بیان اللہ
 کیا نام محمد مدنی بیٹھا
 سوہنی ہر ختم نبوتوں دی
 سوہنی شان عثمان ڈولارے دی
 آقا دے اکھاندے تارے دی
 علی شیر خدا دا شیر دساں
 لگے پلق جھلق ناں دیر دساں
 کیا نام محمد مدنی بیٹھا
 کوئی چڑھ چھکھاتے دس گیا
 دشمن دوزخ دے وچ دھس گیا
 کیا نام محمد مدنی بیٹھا
 ولی محمد کی عرض بیان کرے
 وچ تابیا ہر انسان کرے
 کیا نام محمد مدنی بیٹھا

مولا یار پیارے نوں لانا گیا
 بھیجھی جس دی آیت قرآن اللہ
 تیرے یار نوں موڈیاں تے چاندا گیا
 لوں لوں دے وچ سماندا گیا
 مولا یار پیارے نوں لانا گیا
 مولا دے یار دے یار پیارے دی
 جمع کر قرآن وکھاندا گیا
 چلے اُسدی جیویں شمشیر دساں
 خیبر دے کوٹ گراندا گیا
 لوں لوں دے وچ سماندا گیا
 ہمیں را حمتاں والا دس گیا
 مولا کر گلزار بناندا گیا
 لوں لوں دے وچ سماندا گیا
 جتھے نظر چار ب رحمان کرے
 غل دکھیاں غریباں نوں لانا گیا
 لوں لوں دے وچ سماندا گیا

گل وچ پلڑا تے یا د الہی اے
 جھولی وچوں شعلے نوری عرشاں نوں جانڈے
 کولوں ننگ گیاں آساں جھات ناں پائی اے
 اے اللہ دا جیب

آجا در آقا دے اے تیری پھلیائی اے
 ویکھ کے ملق سارے خوشیاں منادے نے
 آجا در آقا دے اے تیری پھلیائی اے
 جندی دو جگ شاہی اے

منہ ناں مروڑے ثبوت ای قرآن دا
 عرشاں دی شان سہونے جوڑے چا سجاٹی اے
 اے اللہ دا جیب

توں کہی جانیں شان اس اللہ دے مہمان دا
 آجا در آقا دے اے تیری پھلیائی اے
 جندی دو جگ شاہی اے

تو ہتھ رسا گنڈھ سرے تے اڑائی جا
 آجا در آقا دے اے تیری پھلیائی اے
 جندی دو جگ شاہی اے

سَن جوڑے مولا تے عرش بولایا سی
 آجا در آقا دے اے تیری پھلیائی اے
 جندی دو جگ شاہی اے

ولہ محمد اتوں گل نوں مکانی جا
 چام چٹھ ویکھنی کہی چن دی روشنائی اے
 اے اللہ دا جیب

نولاک خاطر جندی رب نے بنایا سی
 ولی محمد اس در گدائی اے
 اے اللہ دا جیب

نعت شریف

میرے دلنوں تاہنگ نعت رہندی اے
 چم حب الیاں لاواں اکھیاں تے
 جاواں صدقے عرب دے لاڑے توں
 اَس اُمت دے رکھوالے توں

سہوناں شہر مدینہ جا ویکھاں
 نلے دل دے دکھڑے سنا ویکھاں
 اَس سوئے منے راج دولا رے توں
 پیریں دگ غل دے توں

میرے دلوں تاہنگ نت رہندی اے
 سوہناں پچار غریباں دے چاند اگیا
 وچ درد دے درد وڈا اندا گیا
 میرے دلوں تاہنگ نت رہندی اے
 جنڈی گل توں شان نرالی اے
 موڈے سوندی کسلی کالی اے
 جنڈا جوڑا عرش سہاندا گیا
 مولا نور دے پردے اٹھاندا گیا
 میرے دلوں تاہنگ نت رہندی اے
 ولی محمد غلام لاچار بندہ
 کروا ہر دم رہے پکار بندہ
 میرے دلوں تاہنگ نت رہندی اے

نعت شریف

کیا شان عرب دے لاڑے دی
 سوہناں ہو کے والی دو جگ دا
 ابو بکرؓ دی شان خدا جانے
 سوہنا کجے دے اجر چراند اگیا
 حلیمہ دے بخت جگاندا گیا
 تے یتیمیاں نوں غل نال لاند اگیا
 جہڑا کاندھے تے یار نوں چاند اگیا
 نالے کلمے دی شان وداندا گیا

سوہناں پتھراں توں کلمہ پڑھاندا گیا
 سوہناں ہو کے والی دو جگہ دا
 سوہنے رُخ تے پتھر کھاندا گیا
 دشمن نوں گل ناں لاند ا گیا
 سوہناں ہو کے والی دو جگہ دا
 ابو بکر رضی شان خدا جانے
 سوہنے بدن تے گوڑا سا ندا گیا
 نالے چن آسمان توں لاند ا گیا
 سوہناں ہو کے والی دو جگہ دا
 ابو بکر رضی شان خدا جانے
 سلی دیر نوں دیر بلا ندا گیا
 جب حیدری نعر لاند ا گیا
 کیا شان عرب دے لاڑے دی
 سوہناں ہو کے والی دو جگہ دا
 اُدوے بہن ذات بلا ندا گیا
 سوہناں داگ بوراق دی چاند ا گیا
 سوہناں ہو کے والی دو جگہ دا
 ابو بکر رضی شان خدا جانے
 نالے سرٹیاں کھجوراں اگاندا گیا
 تے یتیمیاں نوں غل نال لاند ا گیا
 دوج درودے درد وند ا ندا گیا
 نالے راجت دے پھل برساندا گیا
 تے یتیمیاں نوں غل نال لاند ا گیا
 جہڑا کاندھے تے یار نوں چاند ا گیا
 جھلے ویشیاں کلمہ پڑھاندا گیا
 نالے سورج نوں پرتاندا گیا
 تے یتیمیاں نوں غل نال لاند ا گیا
 جہڑا کاندھے تے یار نوں چاند ا گیا
 اُدوے خیر کرٹ گراندا گیا
 اودے کعبے توں بت گراندا گیا
 حلیمہ دے بخت جگاندا گیا
 تے یتیمیاں نوں غل نال لاند ا گیا
 چم چم تلیاں جبریل جگاندا گیا
 سوہناں جوڑا عرش سجاند ا گیا
 تے یتیمیاں نوں غل نال لاند ا گیا
 جہڑا کاندھے تے یار نوں چاند ا گیا

رازے ہار بوراق سدھاندا گیا
 اودے یار نوں یار تکاندا گیا
 نامے شکیاں نوں شک وچ پاندا گیا
 سوہناں ہو کے والی دو جگ دا
 دلی محمد بھی لکھ دا لکھاندا گیا
 ابو جہل اودھر کر لاند گیا
 کیا شان عرب دے لائے دی
 جبریل بھی جان بچاندا گیا
 ٹولہ لاور دے پردے اٹھاندا گیا
 کیا شان عرب دے لائے دی
 تے یتیمیاں نوں غل نال لاند گیا
 نامے غلطیاں معاف کراندا گیا
 شیطان سروح مٹیاں پاندا گیا
 سوہناں امت نوں بخشاندا گیا

شان مصطفیٰ آپ کے معجزے

اک لکھ تے چوی ہزار وچوں
 سوہناں بولناں سوہنی زبان وچوں
 جہڑا ساہیل در آپدے آجاوے
 بالن دوزخاں دا ہوسن اوبندے
 جدوں نام محمد دالواں منہ تھیں
 ہووے کون جو شان گھٹان والا
 جس نال اشارے انگلی دے
 لکھاں فوج پیالٹرا اک پانی
 پچھڑ بکری نوں رب دودھ بخشے
 میرے آقادی شان کچھ ہو رہیوں
 نامے ٹردے سن سوہنی ٹور جیوں
 رہ فیسناں کسے دی لوڑ جیوں
 گئے لکھ حضور تھیں موڑ جیوں
 میرے ٹردے کم کروڑ جیوں
 کلمہ جدا پڑھ دے روڑ جیوں
 لیا چن آسمان تھیں توڑ جیوں
 تینوں کیوں ہن چڑھ دی اے کوڑ جیوں
 کم نال نیتاں جان دے ٹور جیوں

جہد سے جوڑیاں نون عرش چمیاں سی
 اودھر سالان اٹھاراں دی رات اکو
 جیوں کر پہنچ گئے کہو سبحان اللہ
 جو کچھ طلب سی سب منظور ہوئی
 ولی محمد لکھاں سلام اُسوں
 مولا یار نون سیدیا کول جیویں
 ایدھر گھڑی اکو کر غور جیویں
 ہنہیں کوئی عقل دوڑان دی لوڑ جیویں
 رازدان نیٹسی کوئی ہوڑ جیویں
 پٹی فیض پہنچائے جہدی گور جیویں

طرز نعت شریف دنیاتے آیا کوئی تیری ناں مثال دا

دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا تیرے بعد شان اچا تیرے غارے یار دا
 ودو ہا مکھڑا تے زلفاں ولیل نے
 خاک کی نوری ناری تیرے درے سائل نے
 کنبے قلعہ خمیری جباں علی نعرا مار دا
 دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 جیب تلوار لیکے عمر سدھایا سی
 طوا تا ذکر مولا کناں درج پایا سی
 قد میں آڈ گا ہو یا امر جبار دا
 دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 ربد سے یار دا او پورا جانی جان ہے
 کیتا سی قرآن جمع غنتی عثمان ہے
 دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 ہراک دتا آپو اپنا نشان سی
 کیتا ناں خیال کدے دنیا دے مالدا
 دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 تھی ریت دے اُتے رٹا دتا
 عیسیٰ موسیٰ نوح تے داؤد سلیمان سی
 دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 تھی ریت دے اُتے رٹا دتا
 رتبہ بلند ہوا آمنہ دے لال دا
 اک روز بلال نون کافراں تے
 پنڈ اپتھراں نال اڈا دتا
 میخاں لوہے دیاں جڑن زبان اُتے

جیونکر شمع تے ہون پتنگ رازی
 ولی محمد انبی دیاں عاشقاں نے
 دوجگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 مصر دیوانہ ہو یا یوسف دی شان وچ
 عاشق بلال ہو یا تن من دار دا
 کرنی اولیس نوں بھی آقا دے دھوڑے نے
 یار دے پیار وچ عمر اں گزار دا
 پنچے دریا پنچباں انگلیاں چلائے نے
 مٹھاں وچ پتھر وی کلمہ پکارا دا
 سڑیاں کھجور اں دل سہونے نیناں تکیا
 شکیاں نوں شک دے چ پا کے دوزخیں نگہار دا
 ہو یا حکم جبریل نوں جا جلدی
 پہلے دینیں سلام پیاریاں نوں
 آوے دُول دُول دا ہو اسوار سوہناں
 ولی محمد جتھوں تک گئے آقا
 عرشاں تے تینوں ذات حق وی بولایا سی
 تلیاں نوں چم کے آپ نوں جگایا سی
 دوجگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 ذات حق دی نشہ چڑھا دتا
 منووں مسلا لے فرما دتا
 تیرے بعد شان اُچا تیرے غارے بار دا
 عربی سلطان دیاں دھماں دو جہان وچ
 دوجگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 اک دند سن کے چاہتی دند توڑے نے
 دوجگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 لب تیری کھارے کھوشہد چاہنائے نے
 دوجگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 سبز پوشاک پائی۔ ناں پھسل پکیا
 دوجگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا
 عربی سوہنے نوں ساتھ لبیا دناں ایں
 تلیاں چم کے ذرا اُوٹھا دناں ایں
 اُہدے جوڑیاں عرش سجا دناں ایں
 ناں کسے آ دناں تے ناں جا دناں ایں
 لیکے براق جبریل سدھایا سی
 ہوئے اسوار دُول دُول پراں نوں سوار دا
 تیرے بعد شان اُچا تیرے غارے بار دا

ہویاں خبراں عرش تے کُرس اُتے

جنڈی وچ اوڈیک اوڈیک لکھاں

مسجد اقصیٰ وچ گل انہیاں نوں

ولی محمد جسریں غلام حاضر

دول دول ہاریا پر جہل جان لگے

آخر پیا جسریں جواب دتا

یار یار دل آپ روانا ہو پیا

ولی محمد اگلیاں رب جانے نے

ہاریا بوراق میرے پر جہل جاہن لگے

نور دل نور جاوے چمکارے ماردا

تک یار یار نوں چا پر دے اُٹھائے نے

سال اٹھاراں اوتھے عرصہ گزاردا

رج رج تکیا سی یار دل یار نے

امت بخشوانی سوسو خٹیاں گزاردا

ولی محمد بے علم بے چارے

رہیا ڈر ڈر کے میں وقت گزاردا

محمدی ماہیہا : آج چن ماہی

سوہنیاں ماہی چن آیا

سوہنئے سوہنئے دے نظام سوہنیاں

نبیاں ساریاں دے پیشوا آئے

لال آمنہ دے شین شاہ آئے

میرے آقا نماز پڑھا آئے

جانیں رب جیوں پسندھ مکا آئے

یار یار دل قدم اُٹھا چلے

ساتھی راہ وچ پیر خشکا چلے

آپ رب دی نال رونا چلے

کی کی سنیاں تے کہی سنان چلے

ساتھی جسریں بھی چا پیر خشکا لگے

دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا

عرشاں تے دھماں پایاں آمنہ دے جلے نے

دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا

جناں نے ناں نبیاں اُدسکے اوا زار نے

دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا

ہر دم آقا مینوں آپدا سہارا ہے

دو جگ جھنڈا جھولے آمنہ دے لال دا

تیری انگلی نے کیتا چن بھی دو کھن ماہی

تلمیں دی گونج پٹی بت کعبے دے بھن آیا

سہانوں سوہناں اوملیا جندے سوہنئے میں غلام سوہنیاں

چنان تیسری روشنائی سوہنی
 چن تارے مات کیتے
 چن خوشیاں مناندا گیا
 چن عرشاں توں دور گیا
 چن عرب دا چڑھیا اے
 چن نشکان مار دا اے
 چنان سوہنی روشنائی تیری
 ولی محمد راناں تول گل نون

دیجک لوگ گئی جروں جھک دکھائی سوہنی
 عرب نے مارے نے میر عزتوں نے رات کیے
 جبریل غلام آپار لے جان بچانا گیا
 چھڈ گئے سائھی ادا سے سدھا زوروں نور گیا
 مٹھس وچ کینکرا نے راج کلا پر صیا اے
 تیرے بعد شان اپا تیرے تارے پر ڈالے
 چھیر و امتاں دانے درجک شای تیری
 منکر سٹریں گئے ناں اگلی توں فول گل نون

نعت شریف

جب گھل ٹھنڈیے عرب دیئے ولے نی آکھیں کھلی والڑے نوں روٹھے تے بلائے نی
 دکھیا بیمار اک تیرے سی دیدار دا
 بن جائے وید میرانت دل چاہے نی
 جاوندے نے لوگ مولا میرا دل چاند اے
 ہووے کہ ویلا مولا بن دبائے نی
 میرے مالک اس فریاد میری
 میرے جیڈناں پرتکثیر کوئی
 تیرے دربن ہور ناں در کوئی

درد فراک و پرتانت دا جہاں مار
 جب گھل ٹھنڈیے عرب دیئے ولے نی
 نت دی اودیک مینوں نہیں سد پاندا لے
 جب گھل ٹھنڈیے عرب دیئے ولے نی
 جھل گیا بندہ بخش ہارتوں این
 سچا مالک پروردی گار توں این
 نیویں اچیاں دا پالن ہار توں این

ولی محمد دیاں عرضاں من مولا
 بے کرتوں ناں کریں تے کرے
 ہر چیز واقبضہ ہتھ تیسرے
 تیسرا نام لیاں کفر کذب جاندا
 ولی محمد دیاں عرضاں من مولا
 ولی محمد توڑی حکم ہووے آپدا
 کہ رب کعبے دا طواف کرائے نی
 آکھیں نبی پاک تائیں روحنے تے بلائے نی

نعت شریف

سارے نبیاں توں اچا تیرا شان سوہنیا
 آیوں گھر عبد اللہ تے اندھر چھپ گئے
 لگے کعبے اتوں بت تھلے ٹہان سوہنیاں
 تساں سن جوڑے عرشان تے سیراں کیتیاں
 مولا منیں تیرے ناز بانی حسان سوہنیاں
 تساں انگلی اشارے نال چن توڑیا
 سارے نبیاں توں اچا تیرا شان سوہنیاں
 جتھوں عیسیٰ موسیٰ نوح بھی ولا کے لنگ گئے

آیوں رُہڑی پٹی بیڑی بنے لان سوہنیاں
 جدوں کلمہ پڑھایا، سیر پھر چھپ گئے
 سارے نبیاں توں اچا تیرا شان سوہنیاں
 ملے یاراں نال یار رب خیراں کیتیاں
 سارے نبیاں توں اچا تیرا
 پہلے توڑ کے دکھایا پھر آپے جوڑیا
 آیوں رُہڑی پٹی بیڑی بنے لان سوہنیاں
 اوس دھرتی توں سوہنیاں ہزاراں کنب گئے

جہاں کے تلی اُتے پچڑے کہان سوہنیاں سارے بنیاں توں اچا تیرا شان سوہنیاں
 ولی محمد غلام مولا تیرے دروایا کیتیاں گتا ہاں کورں ہر ویلے ڈروا
 خاطر تیری اے زمیناں آسمان سوہنیاں سارے بنیاں توں اچا تیرا شان سوہنیاں
 آیوڑ ہڑدی پٹی بیڑی بنیں لان سوہنیاں

نعت شریف

محمد پیارا بڑی شان والا آسیاں گونا بنیاں نوں غل لان والا
 لکھ واری ظالماں نے پیا از مایا انگلی دا سوہنے اشارا اٹھایا
 دوکھن کرچن اُلٹان والا محمد پیارا بڑی شان والا
 موسیٰ کوہ طور تے جب سدھایا جوڑا اُتارو آواز آیا
 سنے جوڑے عرشاں تے چڑھ جان والا محمد پیارا بڑی شان والا
 موسیٰ ناں جھلیا سی اک چکارا گوہ طور ہو یا سی پارا پارا
 بیٹھ کے سامنے تکان والا محمد بڑی شان والا
 یوسف نے کیتا سی مصر سودائی محمد پیارے دی دو جگ شاہی
 پتھراں نوں کلمہ پڑھان والا محمد پیارا بڑی شان والا
 یوسف دے درووں یعقوب بنیناں ملیا پیارا تے ٹھر گیا سینہ
 اے تلی اُتے پچڑے کہان والا محمد پیارا بڑی شان والا
 جس دانان کوئی ہو رہا اُسا بھی حاسی محمد پیارا

چیک کر گھڑی پنچپان والا محمد پیارا بڑی شان والا
 دلی محمد بھی درتے سوالی آیا جو اس در جاوے ناں خالی
 بمبر جھو لیاں درتانا والا محمد پیارا بڑی شان والا
 محمد پیارا بڑی شان والا آسیاں گونائیاں نوں گلی لان والا

نعت شریف

جاگو مستانیوں عربی سلطان آیا روہڑیاں بیڑیاں نوں سوہناں بنے لان آیا
 نائی آمنہ واحبایا عرش فرشتے سبایا نوریان نے سین جھوکایا
 من فرمان آیا روہڑیاں بیڑیاں نوں سوہناں بین لان آیا
 نکھیاں بت چور کیتے عجب ضرور کیتے دکھ منظور کیتے
 سبق سکھان آیا جاگو مستانیوں عربی سلطان آیا روہڑیاں بیڑیاں ...
 موہ جزے ہزاراں دستے رہ کے وچ غاراں دستے مٹھی وچ کینکراں نوں
 کلمہ پڑھان آیا جاگو مستانیوں عربی سلطان آیا سوہنے نوری مکھڑے دا
 لے کے شیریں جام آیا لے حق دا پیغام آیا سوہنے نوری مکھڑے دا
 جھلق دکھان آیا جاگو مستانیوں عربی سلطان آیا روہڑیاں بیڑیاں ...
 کھاریاں توں مٹھے کردا کھا کے اٹے وٹے جردا سنے جوڑے عرش تے چڑھ دا
 امت بخشان آیا جاگو مستانیوں عربی سلطان آیا روہڑیاں بیڑیاں ...
 بار نوں چاپار بولا یا لین جب ریل آیا تلیاں نوں بوسہ دے کے

سوہتے نور جگن آیا
 عرشاں تے گئی سواری
 محمد پڑھان آیا
 جبریل پیا عرضاں کردا
 خوف جل جان آیا
 جبریل نے بوراق ہائے
 لے کر سوہنی شان آیا
 لکھاں داٹاں چیر گئے
 کچھ سنن تے سنان آیا
 یارنوں پیا پار بولائے
 امت بخشان آیا
 ولی محمد بردا
 عرضاں سنان آیا

جاگو متانیوں عربی سلطان آیا
 ہوراں فرشتے داری
 جاگو متانیوں عربی سلطان آیا
 خادم ہاں تیرے دردا
 جاگو متانیوں عربی سلطان آیا
 آگے کھرا دم مارے
 جاگو متانیوں عربی سلطان آیا
 سوہنی تصویر گئے
 جاگو متانیوں عربی سلطان آیا
 پرھے چاسب اوٹھائے
 جاگو متانیوں عربی سلطان آیا
 خادم ہے تیرے دردا
 جاگو متانیوں عربی سلطان آیا

رُوہڑ دیاں بیڑیاں
 ہر تھاں تے کھڑا رہا
 رُوہڑ دیاں بیڑیاں
 اکاں ناں جاداں ڈ
 رُوہڑ دیاں
 گھسن گے راز سائے
 رُوہڑ دیاں
 دو جگھے پیر گئے
 رُوہڑ دیاں
 شکیاں نوں شک مچھ پائے
 رُوہڑ دیاں
 کیتیاں گناں توں ڈردا
 رُوہڑ دی بیڑیاں نوں سوہناں سہن لانا آیا

نعت شریف

تیری خیر ہوئے پیرے دارا
 روئے دی خالی چم لین دے

لا لائے رب تے رسول نال یاری تے جھوٹی یاری دنیاں دی
 رہیزن سہوناں دنیاں تے آیا احمد عربی تہام رکھایا
 گل جانے دنیاں ساری لالائے رب تے رسول نال یاری تے جھوٹی

ابی آمنہ سے سہوناں ولد اسہاندا گھر عبداللہ آیا نور ستارہ
 جاوے سز کڑے تے واری تے جھوٹی یاری دنیاں دی
 چارے یار بنی دے پیارے ابو بکر تے عمر شہسارے
 علی جان ویرن توں واری تے جھوٹی یاری دنیاں دی
 حق واسہوناں راہ بتلاھے کڈھ اندھیریں رستے پافے
 دشمن نوں پھرینے نال لافے مشرق رتہ انکاری تے جھوٹی یاری دنیاں دی
 انگلی اشارے نال چن نوں اوتارے مٹھی وچ کینکراں نے کلمے پیکارے
 ڈوبا ہویا سورج پھیرا دوباے جدوں ہویا امر عفارکی تے جھوٹی یاری دنیاں دی
 خاطر امت سہونے دکھڑے اڈھٹائے نے چھوڑ گھر بداتے رات نوں سدائے نے
 ابو بکروں ساتھ یائے نے کیتی یارتے یار اسواری نے جھوٹی یاری دنیاں دی
 لالائے رب تے رسول نال یاری تے جھوٹی یاری دنیاں دی
 علی بستر پر چادر تانی سوں گیا شیر خدا واجبانی ویرتوں ویر دی جان وکافی
 گئی مشرکاں دی مت ماری تے جھوٹی یاری دنیاں دی
 جدم مولا کرم کما یا عمر نے کلمہ بول سنایا کجے توں سب بتاں نوں گرایا
 ہویا تھساں تھساں کلمہ زاری تے جھوٹی یاری دنیاں دی
 نکھاں کافراں نوں سہونے موجزے دکھائے نے جتاں توڑے دند پھرینے نال لائے نے
 ہویاں سکیاں کھجوراں پھلداری تے جھوٹی یاری دنیاں دی
 ولی محمد آھی درتے پیکارے پاک حضور نت ملن نظارے

بن نماز توں بندیا رہیں گندہ
 لے نماز سب گورھ گوا دیوے
 لے نماز گچیرے جنتاں لے
 میوے رنگ برنگ کھلا دیوے
 وچ نماز نماز گلزار کر دی
 ات ربدی رنگ بدلا دیوے
 باہر گھوہ تھیں کدھ نماز جیویں
 سر تے شای دے تاج پہنا دیوے
 عمارے چلدے روک نماز لیندی
 بیڑے ڈبڈے باہر لگا دیوے
 پچھ راز نماز دا علیؑ کوں
 ڈوبے سورج نوں رب پرتا دیوے
 دسین پڑھ نماز حسینؑ یارو
 جہڑا نیزے تے سین سنکا دیوے
 اُمت نانوے دی لئی قسربان جاواں
 بال بچہ شہید کرا دیوے
 لکھ برکتاں ایس نماز اندر
 پھڑ چور نوں قطب بنا دیوے
 ولی محمد اقرض نماز بھارا
 ست سو وار قرآن فرما دیوے

ذکر کلمہ شریف

حق لا اِلاَ ہَا اِلاَ اللہ ہو محمد سرور صلی علی

کیا سوہناں نام ستار والے
 کئی مدنی عرب دے یار والے
 جہڑا ڈوبیاں بیڑیاں تار والے
 حق لا اِلاَ ہَا
 جو مَن ماہی دے بھانڈیاں نے
 ہو منڈیاں توں چنگساں جانڈیاں نے
 نعرے اللہ ہو اکبر لانڈیاں نے
 حق لا اِلاَ ہَا
 جو منہ تھیں کلمت بولن جی
 بووا جنت والا گھولن جی

موتی راحت والے رولن جی حق لا ا لا کا
 اٹھ بندیا وقت دہاندا اے تینوں تاک کھلا بولاندا اے
 جہڑا لا شریک کہاندا اے حق لا ا لا کا
 پیارے سد پیاراں دے کر ویلے یاد اقراراں دے
 چھڈ چکے عیش بہاراں دے حق لا ا لا کا
 اٹھ ستیا رین دہاندا اے تینوں ریدی ذات بولاندا اے
 کچھ سنگ لائے پی فرماندا اے حق لا ا لا کا
 اس کلمے دے راز نیا لے نے اس ڈبے بیڑے تارے نے
 اوجت گئے جہڑے ہارے نے حق لا ا لا کا
 جنوں مرشد کلمہ دس والے اوناں جال مکر وچ پھس دا اے
 ادہدے لوں لوں کلمہ رچ دا اے حق لا ا لا کا
 جو مکھ مرشد تھیں موڑ گیاں جو کھیا سی سب روہڑ گیاں
 کٹر ناں شیطان دے جوڑ گیاں حق لا ا لا کا
 جو ہر دم کلمہ پڑھ دیاں نے او دوزخ کدے ناں سڑ دیاں نے
 بیڑے پنج تن پاک دے چڑھ دیاں نے حق لا ا لا کا
 میرا مرشد سوہناں بتانی ہے سوہناں ویر جت را لاشانی ہے
 اج چھڈ گئے دنیاں فانی ہے حق لا ا لا کا
 پچھے لال دولاٹاں مار دے نے سوہنے پھل سہونی گلزار دے نے

لکھاں ڈبیاں نوں پئے تار دے نے حق لا اِلاَ ہا
 ولی محمد بھی خادم در والے پیا لیتیا گناں توں ڈر والے
 جسرا سہونی سرکار واجہروالے حق لا اِلاَ ہا

ذکر درود شریف

صلّے علی نبی اے نا

شکرے خدا محمدی ہم کو بنایا سو امتی کس کو ملا یہ مرتبہ

صلّے علی محمد دن

اے نکلی مدنی ماہی ہے جہدی دو جب اندر شاہی ہے اس دروے گل گدائی ہے

کس کی مجال ہے دم بھرے صفت رسول کی کرے جس پر خود خدا پڑھے

سوہناں بنی کریم ہے خاتم المرسلین ہے شان جہد کیا سین ہے

میں صدقے کلی والیا بتاں نے سین نو الیا کینکراں نوں کلمہ پڑھایا

وچ درو دے درو وند انداسی دشمن نوں گل نال لانداسی رحمت دے پھل برسانداسی

جس رخ نے پتھر ماریا اونوں دوئیں جہا نہیں تاریا تمہوں صدقے عرب دیا لاریا

مشرق مغرب شمال جنوب پھاویں کوئی جتھے پڑھے درود حضرت بھی ہیں وہاں موجود

سہونے مکھڑے والیا چن نال اشارے بولاہ لیا کر دوکھن جوڈ وکھا لیا

سدیارب جلیل سی لین آیا جب ریل سی درتے بوراق شکیل سی

اک لکھ تے چوٹی ہزار وچوں لال آمتہ وا اچی شان والا

وند توڑنے والے نون لائے سینے
 دست حوصلہ اتنا ہے کس دا
 ولی محمد امین قبربان جاواں
 سدیارب جلیل سی لین آیا جبریل سی
 درتے بوراق شکیل سی
 صلے علی نبی اے ناں

نعت شریف

آکالی کسلی والے ذرا آجا
 تیری کالی کسلی توں صدقے میں جاواں
 جی آ آ کے آیاں تے رحم کماجا
 تیری کالی کسلی دا دو جگ سایا
 جی آ آ کے کسلی دی شکل دکھا جا
 جنانے وصل پیالے پیتے
 آکالی کسلی والے ذرا آجا
 تیری کالی کسلی کو ہوراں گا وں
 جی آ آ کے آسیوں کے ڈکھڑے مٹا جا
 آکالی کسلی والے ذرا آجا
 ولی محمد عاصی بھی درتے پکائے
 جی آ آ کے پاکستان و سا جا

سترا ہوا آ کے دین جگا جا
 لکھ لکھ واری محمد آلاواں
 آکالی کسلی والے ذرا آجا
 چھ کو ہے مولانے پاس بلایا
 سترا ہوا آ کے دین جگا جا
 جی آ آ کے کسلی دی دید کرا جا
 سترا ہوا آ کے دین جگا جا
 لکھ لکھ واری محمد آلاواں
 سترا ہوا آ کے دین جگا جا
 سترا ہوا آ کے دین جگا جا
 تیری کالی کسلی دے ملن نطائے
 سترا ہوا آ کے دین جگا جا

نعت شریف

یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں

عالی مولا شان تیری کوئی ناں تیرے شان دا
 قل ہو و لا ویکھیاں پھر دلنوں ہوں تسلیاں
 سوہناں ماہی کستی والا وچ مدینے آ گیا
 میں نکاری کوچی کسلی تیرے عشق اوتھلیاں
 ہو یا کہی کوہ طور ستہ موسیٰ نظائے پائے نے
 لا مکان تے پنچے جسم گفتگو وال جلیاں
 جیکر ذولینجاں دیکھ لیندی سو ہنرے دیداروں
 بیٹھ گشتے توڑ ٹھا کر کیوں ناں پاندی جھلیاں
 ناں کوئی ہو یا ناں کوئی ہو سی صدقے کسلی وایا
 جدوں مٹھیاں وچ روڑ پاؤن کلمے دیاں جھلیاں
 میں بے علم ناں عقل کافی او گنہار نقاریاں
 ولدی آس مدینے جاواں قسمتیاں ہوں بھلیاں
 ولی محمد عاجز بندہ درتے کھلا پکاروا
 وچ مدینے یا محمد میں بھی ہونجاں گلیاں
 جو کوئی پانی ایس درتوں لنگیا مکھ مروڑ کے
 ہر دم تیرا اسم ہووے میرا ورد زبان دا
 یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں
 ساری دنیا کسلی کستی راحت دارمبہ پا گیا
 یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں
 عرشاں او پر خوشیاں ہو یاں احمد عربی آئے نے
 یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں
 وانگ موسیٰ جھل ناں سکدی عشق دی تلواروں
 یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں
 کافراں نے ذن کیتا اُس نے جادو پالیا
 یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں
 درتے آس چروکی دلنوں کرفے دور لا چاریاں
 یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں
 قدام دیو وچ ہر دم ہوواں حکم ہووے سرکاروا
 یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں
 وانگ شیطان حال آس وارے گا تھوڑ کے

جو بے ادب تقاریاں نے ہو یا وحشی جھلیاں یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں
 ولی محمد چھوڑ دے توں کم عقل کی جاندے سب جو لفظ زبانوں بدن نرق زمین آسمان دے
 منہ توں اپنا دیکھ غافل کدے نہیں کھتیاں جھلیاں یا محمد در تیرے تے آیاں بھلیاں بھلیاں

نعت شریف

پہلے حمد اس سر جن ہمارے نوں جس سا جہاں عالم سارے نوں
 جس بھتیجا بنی سہا سے نوں سہونے کا آن بڑھایا اے
 بنی محمد توں جاں صدقے آہر گھر چانن لایا اے
 جب احمد عربی آیا اے ہوراں نے منگل گایا اے
 آبتاں نے یس نوایا اے بنی محمد توں جاں صدقے
 ابوہب اتے ابوہسل ہوئے آہوٹ لکھاں دے فیصل ہوئے
 آ قدرت کندے کھیل ہوئے تیرا انت کسے ناں پایا اے
 بنی محمد توں جاں صدقے آہر گھر چانن لایا اے
 اک دیکھ نظارہ پاندے نے ساری عمر سکڑے جاندے نے
 آئی جاگنے دل ٹر مایا اے بنی محمد توں جاں صدقے
 جب عمر نہ جوش وچ آیا سی اولے تلوار سدھایا سی
 راہوں مل نا ایم اٹکایا سی چاگھر ول دیکھ سنایا اے
 بنی محمد توں جاں صدقے آہر گھر چانن لایا اے

آیا گھر جو پایا پایا سی
 رہی ہوش ناں دل شربایا سی
 نبی محمد توں جہاں صدقے
 اگے لکھتاں پیغمبر آئے نے
 مکی مدنی پھیرے پائے نے
 نبی محمد توں جہاں صدقے
 جاواں صدقے ظہرا دیاں جہاں توں
 جا کر بل ڈیرا لایاں توں
 نبی محمد توں جہاں صدقے
 اک جھٹل نشانے تیراں دے
 کی حال دساں دیگران دے
 نبی محمد توں جہاں صدقے
 عوون و محمد میدان سدائے نے
 جا جنت دیرے لائے نے
 نبی محمد توں جہاں صدقے
 مشک لے عباس سدھایا لے
 آظالماں گھیرا پایا لے
 نبی محمد توں جہاں صدقے

ایسا قدرت کھیل دکھایا
 کالی ڈولف نے دل ترنایا
 آہر گھر چائن لایا لے
 آپو اپنے شان سوہائے نے
 جس دی خاطر گلشن لایا لے
 آہر گھر چائن لایا لے
 صغراں دے درد اٹھایاں توں
 مانے دا شان و دایا لے
 آہر گھر چائن لایا لے
 دکھ دیکھ ناں سکے ویراں دے
 جو جو ظالماں ظلم کرایا لے
 آہر گھر چائن لایا لے
 آظالماں گھیرے پائے نے
 بی بی زینب حمید آ لایا لے
 آہر گھر چائن لایا لے
 بیچی مسلم دی آکھ شاید لے
 مارے تیرے ظلم کھایا لے
 آہر گھر چائن لایا لے

تسّم ابر ماں دولا رے نے وچ کر بل نعرے مارے نے
 خا ح اُمت چائے پھارے نے سنانے دا شان و دایا لے
 بنی محمد توں جان صدقے آبر گھر چانن لایا اے
 پہن ہتھیار میران سدھایا لے سوہناں ذین گھوڑے تے پایا لے
 اے حسین زہرا دا جیایا اے دے خون اسلام بچیا اے
 بنی محمد توں جان صدقے آبر گھر چانن لایا اے
 ولی محمد آھی گنگار بندہ رکھے طلب دیدار لاجپار بندہ
 چائے دد چارے یار بندہ آغیب مراں تولا دل گھبرایا لے
 بنی محمد توں جباں صدقے آبر گھر چانن لایا اے

نعت شریف

غل پہن پھلاں دے ہار آجا مسجد نوں

اُمت محمد پیاسداویں کلمہ پڑھکر وقت ٹپاویں مسجد دیول مول ناں آویں
 راہ دنیاں دن چار آجا مسجد نوں غل پہن پھلاں دے ہار
 بانگِ ملے بڑکاویں حقہ مسلمان سداویں سقہ شرم جیاناں رہ گیا اُکا
 چھڈ گلاں دے لشکار آجا مسجد نوں غل پہن پھلاں دے ہار
 موڈیاں اوپر تھوکاں وگاویں ٹرن لگا پیا اڈیاں چاویں موچھاں نوں پیاوٹ چڑاویں
 اے شیطانی کار آجا مسجد نوں غل پہن پھلاں دے ہار

رستہ حق قدآن پکارے آؤ جنت وچ پاؤ نطفائے
 جویں موہانہ واجاں مائے آؤ جس جانان پار آجا مسجد نوں . . .
 پڑھ پڑھ عالم مغز کھیاندے حق دا رستہ پئے بتلانڈے
 اُحق پرے پرے جانڈے آئی نصیبوں ہار آجا مسجد نوں . . .
 سقہ مسلمان سداوے پین شدا باں شرم ناں آوے
 پھنگ پوتساں سوٹے لاوے کیوں بن ناں ایں بالن نار آجا مسجد نوں . . .
 پھا دیں ہو جائے چٹی داڑی ہتھ وچ اوہا چھری گوہاڑی
 گن گن دس ناں ایں سونی ہاڑی نالے جوگاں چار آجا مسجد نوں
 جاگ بناں دودھ جمنان ناہیں اے غافل ناں عمر گواہیں
 لڑ نیکاں دے لگ جائیں ستیا سرت سینھال
 آجا مسجد نوں غل پہن پھلاں دے ہار آجا مسجد نوں . . .
 اے غافل توں چھوڑ دلیری دنیاں جوگی والی پھیری
 اک دن آکڑ بنسن تیسری راہ ناں رہناں بلکار
 آجا مسجد نوں غل پہن پھلاں دے ہار آجا مسجد نوں . . .
 کسے دینی عالم دا پھڑ پتہ دلنوں ہو جائی ٹھیک تلسا
 نوں نوں رچ جائی اللہ اللہ نالے ہو جائے بیڑا ہلا
 آجا مسجد نوں غل پہن پھلاں دے ہار آجا مسجد نوں . . .
 شہر قبور شریف نوں چاویں پیر میرے نورانی ہار آجا مسجد نوں . . .

پیا مراداں دلدیاں پاویں آجا کٹ لائے موج بہار
 آجا مسجد نوں غل پہن پھلاں دے ہارے آجا مسجد نوں
 اوتھے ہر دم راحت ٹھاٹھاں مائے نکھٹاں تر گئے اوگن ہارے
 جو کوئی آیا ایس دوارے ہو گیا کالو مال
 آجا مسجد نوں جاگ لگی جدوں گل نال لایا
 کھنگاں نوں گھنگ شریف بنایا آئی راحت نے عجب بہار آجا مسجد نوں
 جو آھی اس درتے آوے جھولیاں بھر راحت لے جاوے
 لاشانی جد نظر ملاوے نور حسن بھی ہوئے بہار آجا مسجد نوں
 بے قسمت تے سستے رہ گئے لہراں مار سمندر و ہنگے
 ثانی تے لاشانی کہہ گئے لے دنیا خواب خیال آجا مسجد نوں
 ثانی توں لاشانی صدقے ویر پیارا جانی صدقے
 میں جان کراں قربان صدقے لے ڈب دیاں دیندے تار آجا مسجد نوں
 دلدیاں رمزاں جبانن والے حق ناں حق پہچانن والے
 نوری چہرے چانن والے آج دیکھ کھلے گلزار آجا مسجد نوں
 ولی محمد جھے نقارے نکھٹاں عاصی ڈب دے تارے
 جو آیا سو پائے نظارے بے صدقیاں مندے حال آجا مسجد نوں
 ولی محمد دا من کہناں سدا ناں دنیا اُتے رہناں

اک دن سہ حضور و پیناں ناں کوئی کسے دل پار آجا مسجد
آجا مسجد نوں غل پہن پھلاں دے ہار آجا مسجد نوں

نعت شریف

گڈی چلدی چلدی چلدی رُک جاسی
ایتھے بھلیاں بھلیاں آیاں سن
سب چہرکھے چھوڑ سدا ہایاں سن
گڈی چلدی چلدی رُک جاسی
جناں نال توں لاڈ لڈاندی سائیں
لکھ وار سدکڑے جاندی سائیں
گڈی چلدی چلدی رُک جاسی
تیری ستیاں عمر و ہا جاسی
تیری ہوش ٹکانے آ جاسی
گڈی چلدی چلدی رُک جاسی
مل عطر فیلل نواون گے
تینوں اوس مکان پوچاون گے
گڈی چلدی چلدی رُک جاسی
اوتھے لاگیاں لاگ بھی لینے نے

جدوں چابی عمر دی مک جاسی
جد پکڑ حضور منگایاں سن
اے تند پریم دی ٹٹ جاسی
جد چابی عمر دی مک جاسی
گھٹ گھٹ کے جھیاں پاندی سائیں
سہونی شکل پیار ڈی چھپ جاسی
جد چابی عمر دی مک جاسی
سوہنے چہرکھے نوں گھن کھا جاسی
جد تیر کسا نوں چھٹ جاسی
جد چابی عمر دی مک جاسی
کر کاہلی ڈولا چااون گے
انگ ساک کبیلڑا چھٹ جاسی
جد چابی عمر دی مک جاسی
تینوں ہود تھن تھن جاسی

دیکھ جان تیری نے پہنے نے اوتھے گل عملاں تے تک جاسی
 اوتھے عربی لاڑا آوے گا سمبھونی آ کر جھلق دکھاوے گا
 اُمتی کہہ بول سناوے گا تیری جان عذاب تھیں چھٹ جاسی
 گڈی چلدی چلدی رُک جاسی جد چابی عمر دی تک جاسی
 جو حدیث قرآن نوں بھل گیا ہو اوس دا دیوا غسل گیا
 سچسا لال گھٹے وچ رُل گیا آکے گل عملاں تے تک جاسی
 گڈی چلدی چلدی رُک جاسی جد چابی عمر دی تک جاسی
 ولی محمد غلام لاچار بندہ چاہے مدد چارے یار بندہ
 پڑھے ہر دم استغفار بندہ تیری جان عذابوں چھٹ جاسی
 گڈی چلدی چلدی رُک جاسی جد چابی عمر دی تک جاسی
 بُت تے روح دا بیان

اٹھ ستیا رین و ہانڈی اے کھواہ جولائے واری جاندی اے

اٹھ ستیا رین و ہانڈی اے کھواہ جولائے واری جاندی اے
 تیرا کھواہ ڈونگا وہن ویسے گھڑی پل ناں ایتھے رہن ویسے
 تیرا ساتھی ساک ناں سین ویسے لمیں لُج عقل دی پاندی اے
 اٹھ ستیا رین و ہانڈی اے کھواہ جولائے واری جاندی اے
 پاکانجن سدھی تیر میاں کیوں پھرناں ایں ہو دلگیر میاں
 تیرا نال جاناں دے سیر میاں اُو بیٹھے مل سر ہانڈی اے

اٹھ ستیا رین وہاندی اے
 وٹ ماہل تے وٹ ناں پاہناں
 ناں غفلت دی اکھ لا بہناں
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے
 گھڑھ مکر صدق ایمان اکو
 تیرا راضی رہ رحمتان اکو
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے
 جد ڈھول چرکلی مل جانڈے
 جیوں پھل چنبیلی کھل جانڈے
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے
 پئے بوڑھے ہتھ ملانڈے نے
 پئے وچھڑیاں میل کرانڈے نے
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے
 پیانگتا چوں چوں کردا اے
 ناں جیونداتے ناں مردا اے
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے
 پی لٹھ سیاں وچ لیٹ دی اے
 بناں ختم ناں متھاٹیک دی اے
 کھواہ جولاے واری جاندی اے
 ایٹھے ناں راریٹر پسا بہناں
 تیری کھیتی سک دی جاندی اے
 کھواہ
 کر تقلا کا بنج جان راکو
 ناں لوڑکے دی پاندی اے
 کھواہ جولاے واری جاندی اے
 رل ناں ولاں دے دل جانڈے
 پی رگ رگ راگ ساندی اے
 کھواہ
 خوش ہو ہو جھیاں بانڈے نے
 او سہونی گھڑی سہاندی اے
 کھواہ
 پیانڈے کولوں ڈرا دا اے
 جندے پنڈ ریرے تے پاندی اے
 کھواہ
 اے گل کوئی دکھری جیت دی اے
 وچ خوشیاں

اٹھ ستیا رین وہاندی اے کھواہ جولائے واری جاندی اے
 ناں سن دکھڑے پروہنی دے اس کسلی جھلی آنی دے
 ہر پاسیوں پاتے بھتی دے جندے پیڑ کیجے رہندی اے
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے کھواہ
 یا گاہدی گاہ پڑانے نون گل دسنی کی سیانے نے
 سب ریل کے پیٹے تانے نون پٹی بیڑ نون تھلے وہاندی اے
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے کھواہ
 پیاجھن دباں بہندا اے موحتی دے نعرے لاند اے پیانعلطیاں نون بخشاندا اے
 اے گل اکیرے رہندی اے اٹھ ستیا رین وہاندی اے کھواہ
 اودے پاڑ چھاپلے مار دا اے جدوں وہندا نیر جھلار دا اے
 گوٹے کھاندہ دل نثار دا اے جانے رب جیوں وقت ٹپاندی اے
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے کھواہ
 پھڑ کبھی تے اداں کھال دا جا جہڑی بوٹی نون ہتھ مار دا جا
 نالے ربدی حمد پکار دا جا جہڑی عیباں نون بخشاندی اے
 اٹھ ستیا رین وہاندی اے کھواہ
 دل محمد گل مکانی جا کیارے صدق یقین دے لائی جا
 نعرے لاندھو اکبر دے لائی جا تیری مشکل حل ہو چاندی اے اٹھ ستیا رین وہاندی اے
 در ثانی لاثانی دے جا جیویں دل کھول کے جاتی پا جیویں

لائے ستر اقلب جگا جیویں گل مین بے وارہ کھانڈی اے
 اٹھ ستیا رین وہانڈی اے گھواہ جولائے داری جاندی اے
 کرماں والے جھاتی پائی اے آج تا بیا گل ککائی اے در اسدا جو گدائی اے
 اونوں تھڑکدے ناں راہندی اے اٹھ ستیا رین وہانڈی اے گھواہ جولائے
 کیدیآں والے کرم جگائے ایتھوں کیا جٹاں نے رنگ وٹاے ایتھوں
 لکھاں حافظ بن بن جائے ایتھوں ہو راحت رہدی جاندی اے
 پچھ عبدالرحمن قصوری نوں جد تکیا چہرے نوری نوں
 ر دُور چا کیتا دُوری نوں آج پیگ جھولارے کھانڈی اے
 اٹھ ستیا رین وہانڈی اے گھواہ
 نقش بندیاں داد بار کھلا رکھے بو امیری سدا کھلا نیویں اوچیاں ناں پیار کھلا
 بھر جھولیاں خلکت جاندی اے اٹھ ستیا رین وہانڈی اے گھواہ جولائے
 اے لاہوروں لین سدھانڈی اے وچ کوٹلے شریف دے جاندی اے
 دنیاں ہر دم فیض اوٹھانڈی اے تینوں کیوں سٹ کابلے پانڈی اے
 اٹھ ستیا رین وہانڈی اے گھواہ
 ولی محمد بے علم نوں شاعر کیتا ثانی صاحب پیارے توں خیر لیتا
 ایسا پر کے اک جام پیتا اہ زبان ولہ کد کھانڈی اے
 اٹھ ستیا رین وہانڈی اے گھواہ

بنت تے روح دا بیان

کت چرکھا شام مناویں گی ناں کھید گڑے پھپھوتاویں گی

کت چرکھا شام مناویں گی ناں کھید گڑے پھپھوتاویں گی

تیرا چرکھا گاڑواں گھڑیاسی سوہناں ساز دکانیں دھریاسی تینوں نوریاں سجدہ کریاسی

توں کیوں غیراں دل جاویں گی کت چرکھا شام مناویں گی ناں کھید گڑے پھپھوتاویں گی

تیرا چرکھا رنگ رنگیلا نی پی امارے سد سربلا نی

کر توں بھی آپناں جیلہ نی پھر کل نون پئی شرمادنگی

کت چرکھا شام مناویں گی ناں کھید گڑے پھپھوتاویں گی

تیرا چرکھا راگ سناوے نی تینوں عقص شعور ناں آوے نی

تیرا کتنوں دل گھبراوے نی پھر تاناں کیوں تنادیں گی

کت چرکھا شام مناویں گی ناں کھید گڑے پھپھوتاویں گی

تیرے چرکھے چاٹاں جرٹیاں نی توں ناں کہ نخرے اڑیاں نی

ناں خاک ادا وچ مڑیاں نی چھڈ حق کیوں غیر تنادیں گی

کت چرکھا شام مناویں گی ناں کھید گڑے پھپھوتاویں گی

تیرا چرکھا قیمت لالاں دی توں کھید رچالٹی بالال دی

چھڈ شوکھی بھیڑیاں چالاں دی پھر دلدا مطلب پاویں گی

کت چرکھا شام مناویں گی ناں کھید گڑے پھپھوتاویں گی

تیرے چرکھے دا رنگ لالی نی کجھ کت لائے عمراں پالی نی

کت چرکھا شام مناویں گی
 تیرا چرکھا چیک چکاوے تی
 تیرا ستیاں وقت و ہاوے تی
 کت چرکھا شام مناویں گی
 جو خان تیرے دیاں سیال نے
 تینوں ستیاں سارناں رہیاں نے
 کت چرکھا شام مناویں گی
 تیری ستیاں رین و ہا جاسی
 تیری ہوش ٹکانے آ جاسی
 کت چرکھا شام مناویں گی
 تیرا چرکھا ہے دن چار کڑے
 توں ناں کر غیر خیال کڑے
 مند لا ا لا دی پا اڑیئے
 ناں اے قیمتی وقت گنوا اڑیئے
 کت چرکھا شام مناویں گی
 ولی محمد اٹوکان نوں دس ناں ایں
 کیوں جال مکر وچ پھس ناں ایں
 پھر آخر ناں شرماویں گی
 ناں کھید کڑے پچھوتاویں گی
 تینوں عقل شعور ناں آوے تی
 آئی جاگ اتے غم کھاویں گی
 ناں کھید کڑے پچھوتاویں گی
 اوچک چرکھڑے گیاں نے
 آئی جاگ اتے پھر کراویں گی
 ناں کھید کڑے پچھوتاویں گی
 سوہنے چرکھے نوں گھن کھا جاسی
 جد بیکھا بیٹھ کراویں گی
 ناں کھید کڑے پچھوتاویں گی
 توں ناں چل اُلٹی چال کڑے
 پھر آخر ناں شرماویں گی
 یاری ناں محمد دے لا اڑیئے
 پھر راحت ربدی پاویں گی
 ناں کھید کڑے پچھوتاویں گی
 گشتے بیٹھ نو بیکلا ہنس ناں ایں
 چھٹ چوڑے چوڑے ناں ایں

حضرت عمرؓ و ایمان و حج اوتال

اک دن جوش دیوچ آ عمرؓ تلوار چانی سی
 ٹریا چا چال وچ بازی جت آواں گا
 تر و معیان تھیں کھج کے بڑا بک دا بکنا سی
 کیسے شان مولادے او داماں ٹٹ گیا سی
 بھین عمرؓ وی چھپ کے تے پی قرآن پڑھوی سی
 آوازہ پیا کتاں وچ جاں طواع تے یاسین دا
 و جا و وچ کھجے دے نشانہ دین محمدؐ دا
 آکھے بھین جی ڈرا بن بووا کھول کے پڑھنا
 سن کے بھین آوازہ ویرن دا کچھ کنہی ڈولی اے
 مک چھپ کے دونوں اک پاسے بہندے نے
 اوہر عشق محمدؐ دے عمرؓ نون غلبہ پایا سی
 ترے بھین دے کردا جس دم بووا کھلا ہے
 وچ دربار رسالت دے مشکاں بن کے لے جاناں
 وانگر گ دے رستا گل میرے نون پایا ہے
 ولی محمدؐ غلام نے سر سجدے پایا سی
 کلمہ عمرؓ جاں پڑھیا عرب دے لارے دا
 کارن سر محمدؐ دے اس نے شرط لائی سی
 خبر ناں ہوس نے پائی صداقت سکھ آواں گا
 جھلیا جوش ناں جائے ہر کوئی مخر تھرانہ سی
 آئی آواز سہونی ہے اس جگہ تے رگ گیا سی
 کر کے بند دروازہ پی ویرن تون ڈروی سی
 رستہ صاف دس گیا صراط مستقیم دا
 منہ تھیں اہ آواز آوے میں مسکین محمدؐ دا
 میں غلام محمدؐ دا میرے تون مولانا ڈرنا
 آکھے مانک اپنے نون اے عمرؓ دے لے لے
 شرماں رکھ لائے مولانا لے زباناں کھولے
 بووا بھین جی کھولو تیرا دیوانہ پایا ہے
 پیش محمدؐ دے کردو عمرؓ عمراں دا تھلے
 میں منظور ہو جاواں میری سن کے لے جاناں
 میں منظور ہو جاواں رورو کے سونایا ہے
 مکی مدنی ماہی نے پھڑ سینے لایا سی
 تھپا جڑ کفر نے پائی سن آواز نعرے دا

ولی محمد غلام ہے شاہ ابراہاں دا سب تھیں عالی رتیبہ جے نبی چواں یاراں دا

حضور پاک کی شفقت پر کافر مانی کا کلمہ پڑھناں

طرز۔ مکے وچ سی اہو بڈھڑی مانی

کلمہ عمر جاں پڑھیا پھاجڑ کفر نے پائی رہندی وچ مکے دے سی اک بڈھڑی مانی
 آکے تنگ محمد توں چھڈ کے شہر نوں چلی آکھے دین ناں چھڈ ناں یکے قہر نوں چلی
 آکھے ایس جادوگر جادو پائے نے لوکاں نوں میں جادو توں بچ جاداں پو سوچے سوچاں نوں
 گٹھڑی بن کے مانی اپنے پھار دی بھاری متھا ٹیک ٹھا کر نوں رو رو کر دی زاری
 جادوگر توں بچ نکلاں پئی ادا منگ نی آں رستے وچ ناں مل جائے ایسے گل توں سنگ نی آں
 مک چھپ کے رپٹی چاکے بھار بھارے نوں موڈا دے کے نکلی جائے اس عرب دے لاٹے نوں
 رستے وچ ہو یا مگر محمد تے اس مانی دا بھارا بھار ہے مانی اک صدمہ جدائی دا
 سرتے بھار چک دے نے والی ہو کے دو جگدے پچھے پچھے آ مانی سہونے بول پئے لک دے
 موتی راحتاں دے رول دے تے بھار چالی جانہ سمجھناں مانی نوں آئی خدا دے پار پئے جانہ
 جسم کلتی والے نے جا کر بھار لاہیا سی نتاں دیوندی مانی دل وچ پیار آیا سی
 صدقے وار نے بچیاں میں اک مت دینی آں جس واسطے آئی ساری دس دینی آں
 جادوگر مکے وچ بے تینوں خبر ہے ساری اس توں بچ کے رہناں جاواں صدقے واری
 بولے ہنس کے اگوں راحت ریدی پاویں اوتے جادوگر میں ہاں جس توں لک کے آویں
 دوح پئی وچ قدماں دے منہ تھس کلمہ کہندی رہی میں کیوں وچ جدایاں دے ایوں چوٹاں سہندی رہی
 ولی محمد غلام نوں روزے تے سد لیناں میں گدا ہوں تیج تن دا میرے عیساں توں کہہ دیاں

۲۲۳
درِ مصطفیٰ

چاہناں ایں ہے بندیا توں ربدی رضا مصطفیٰ دے دین ول سدھا ہو کے آ
 دنیاں تے آیا جوں اللہ دا جیب سی
 ستے رہ گئے کوئے ابو جہل دے نصیب سی
 چاہناں ایں ہے بندیا توں ربدی رضا
 مدینے والے ماہی دا غلام پیا سدا ناں ایں
 بن پیریں گھنگروتے نیچ دا نچاناں ایں
 چاہناں ایں ہے بندیا توں ربدی رضا
 پنج ویلے چھڈ کم جاناں ایں مسیت نوں
 ذرا بھسی ناں سبحاں توں کرناں ایں چیس نوں
 چاہناں ایں ہے بندیا توں ربدی رضا
 دو بیڑیاں تے کاہنوں دھر بیٹھاں ٹنگاں نوں
 ہتھ وچ پیا چھنکا دناں ایں ونگاں نوں
 چاہناں ایں ہے بندیا توں ربدی رضا
 سچی گل آکھئے تے کون چساندا لے
 جھڑا سچی آکھے تے وہابی اوسندا لے۔ اکھاں نال ڈیٹھے اساں سچیاں نوں پچھا۔ چاہناں ایں ہے بندیا
 پڑھی دا قرآن جتھے چاہی داسی چانناں
 چاہی والے غافل حق نوں پہچانناں
 اکدن اوسی گا عمل تیرا سامناں
 بال دیوے بٹیاں تے کتے ناں رجا

چاہناں میں جے بندیا توں ربدی رضا
 ہوویں ناں ناراض میری سن کے کلام نوں
 پچھ میں گل ذرا بنی دے غلام نوں
 چاہناں میں جے بندیا توں ربدی رضا
 کہندائے قرآن کر ادب مائی باپ دا
 کم تیرا سارا مسلماناں والا جی پیدا
 چاہناں میں جے بندیا توں ربدی رضا
 آجھے نماز تیرے کپڑے نا صافی نے
 کدوں تینوں دیالے حشر والے شافی نے
 چاہناں میں جے بندیا توں ربدی نوں
 پچھیں جے کلمہ نمارتے سناؤ جی
 سچی گل پچھیں تے تک نوں چڑاؤ چا
 چاہناں میں جے بندیا توں ربدی رضا
 بن تاں نمازوں تیرا پیو دادا مویا سی
 تینوں بھی نماز سجدہ ناں نصیب ہو یا سی
 چاہناں میں جے بندیا توں ربدی رضا
 سقہ موجب پیا علیؑ دا سدا ناں میں
 پاک تے پلیتی نوں پیا چم سینے لاناں میں

مصطفیٰ دے دین ول سدھا ہو کے آ
 کر کے سداواں ذرا گل خاص عام نوں
 ہونج دی پئی گھٹا ذرا لاکدی نوں چا
 مصطفیٰ دے
 گھر وچ حکم پیا چلدا آپدا
 بے شک ہر تھاں سنگی اڑا
 مصطفیٰ دے
 پچھیں جے مُستے تے گول تیرے کافی نے
 چھڈھ کم سارے پیا فتوے چلا
 مصطفیٰ دے
 کی اے جنازے دی دعا فرماؤ چا
 فلماں تے گانیاں دا تینوں بڑا چا
 مصطفیٰ دے
 حق جے سونا بیٹے تینوں دسدا اوٹویا سی
 کن تینوں آکھیا ناں ختم پڑھا
 مصطفیٰ دے
 چرٹن چڑاے پیا مزاراں اُتے جاناں میں
 شرع محمدی نوں کنڈ ناں وکھا

چاہناں میں ہے بندیا توں ربدی رضا

چھڑیاں نمازاں ناں لوڑ رہی زکات دی

اُو گل گراں کی جو سوئے گل گھاٹ دی

چاہناں میں ہے بندیا توں ربدی رضا

نبی دی حدیث نے اک گد فرمایا سی

جیویں لگے رگڑا توں اُو سے طراں لایا سی

چاہناں میں ہے بندیا توں ربدی رضا

شکر کوں ناں ہارنا سے ہسفی سدائی جا

لکھن تے لکھان دی ناں لوڑ سہانوں کائی ہے

دووں دُوں ہتھیں کھا دن نالے پاوندے دوہائی ہے

چاہناں میں ہے بندیا توں ربدی رضا

تیمھوں سارے لگ عقلمند تے سیانے

اُدناں توں کی کہتاں جہڑے خشک نلوانے

چاہناں میں ہے بندیا توں ربدی رضا

ہل دے نے حکانائے پڑھوئے حدیثاں توں

کہو جے نماز اُوے شرم پلپیتاں توں

چاہناں میں ہے بندیا توں ربدی رضا

سارے راہ گھلے تینوں کھید پیا انیاں

مصطفیٰ دے دین ول سدھا ہو کے آ

ولی محمد ایٹھے بھری گل راٹھ دی

یاں تینوں پٹیاں شیطان نے پڑھا

مصطفیٰ دے

بھڑا اُج بیلیا توں چکر چلایا سی

سمجھیا توں ہونیں کدوں پچھتے پوچھا

مصطفیٰ دے

کن تینوں ہٹکیا ناں یار میں بتکا

جنوں پچھو جاندا ہتھ کناں اُتے لائی ہے

ریا وچ اکھیاں نام شرم ہیا

مصطفیٰ دے

جے دسومت ہتھوں لڑوئے دکانے

سچی گل کینتیاں ناں ملدا پل

مصطفیٰ دے

مڈھوں یکے دھسی آئے پورا نیاں ریتاں توں

جوڑ موڑ مستے نے دین ٹھکرا

مصطفیٰ دے

جانکے توں اکھاں اُتے پٹیاں چاہنیاں

کہ جو قرآن گلاں اوتوں ناں منیاں
ولی محمد اتوں لکھناں لکھناں کی
اندھیاں تے بویاں نوں سردا کھپانہ کی
چاہناں ایں جے بندیا ربدی رصنا
کھتے گئے سارے او راہنما
سمجھداراں لوکاں توڑی فیر سمجھاناں کی
ساری گل مکدی ایتھے چا مکا
مصطفیٰ دے دین ول سدھا ہوکے آ

نعت اس مکی مدنی ماہی دی نت تاہنگ ملن دی رہندی اے
شریف میں راہاں تے اونسیاں پانیں آں کد سد حضوروں پیندی اے

جہڑا خاص خدا دا پار تھو
جہڑا آسیاں دا غم خارا تھو
اُس مکی مدنی ماہی دی
جہڑا غاراں دیوچ رُون والا
چک گھڑیاں دل نوں موہن والا
اُس مکی مدنی ماہی دی
جنوں ویر علیؑ دا کہندے نے
جہدی انگلی تھیں چن لہندے نے
اُس مکی مدنی ماہی دی
جہندہ پتھر کلمہ پڑھدے نے
جہڑے والی خوب کوثر دے نے
جندی نظروں بیڑا پار تھو
جندہ خلکت کلمہ کہندی اے
نت تاہنگ ملن دی رہندی اے
پتھر کلمہ شریف دے ڈھون والا
جنوں سد عرشاں نے پیندی اے
نت تاہنگ ملن دی رہندی اے
جہدے نعریوں خیر پھندے نے
میری جان جدایاں بہندی اے
نت تاہنگ ملن دی رہندی اے
جنوں نوری سجدے کر دے نے
دو جگ وچ شاہی جہندی اے

اُس مکی مدنی ماہی دی نت تہنگ بلن دی رہندی لے
 ولی محمد دیاں عرضاں من مولا دیکھاں سہوناں عرب دا چین مولا
 میری کشتی اڑی وچ بن مولا بناں تیرے سہارے بہندی لے
 اُس مکی مدنی سی دی نت تہنگ بلن دی رہندی لے

بیان حضرت بی بی رابعہ بصریؓ

طرز حضرت یوسف علیہ السلام

اک دن رابعہ بصری وچ جنگل پئی جاوے
 کیا دیکھن اُس جنگل اندر کتا پیا چھلاوے
 تاب ناں رہ گئی بلن جوگی سر پر نے ڈک آوے
 جنگل بار اُجاڑاں اندر راحت مہتہ برساوے
 کول کنواں وچ گہرہ پانی ڈونگا نظریں آوے
 پھاڑ کے ساڑھی گنڈیاں لیراں لیس لچ بناوے
 پانی پی کر اُونماناں ربد اشکر آلاوے
 جسم سر حیواناں اُوپر مُرسل ہتھ ٹکاوے
 کہی کہی صنفاں ولی محمد لکھ بیان ساوے
 تینوں راہ شیطان نکارا باندر وانگ نچاوے
 بت کعبے تھیں جھڑن نمازے مولا کرم کماوے
 وزن تیراناں ہون خزانے پلہ غالب آوے
 قدرت کامل رہ تیراناں کپڑے کرم کماوے
 بہت پیاس اُودا سی کیتا ڈگ ڈک چکھیاوے
 قدرت کامل مولا والی سہونے ڈھنگ بناوے
 حضرت رابعہ بصری ات ول نظر کرم دی پاوے
 موضعہ لاہ کر حضرت بی بی ڈول مثال بناوے
 صدقے جاں حیواناں کارن پئی تکلیف اُٹھاوے
 حضرت رابعہ بصری دے اُوگرے ڈر دا باوے
 وانگ انساناں گلاں کر دانالے جنت جاوے
 تیرے ناوں پتھر چنکا کلمہ بول ساوے
 ہستی تیری دُور دراڈی عرشیں سیر کراوے
 قلعہ خیبر دا تھرار ڈولے اک نعرہ لگ جاوے
 چن اسمانوں کرے تعظیماں دو ٹکڑے ہو جاوے

اکھیں ملن بینیاں تائیں لب تیری لک جاوے
 کھوہ کھائے ہو بیٹھے جاوے جد کا فرماوے
 ولی محمد تلکن بازی مولا کرم کماوے
 سردھڑ والی بازی لائی دی اے
 یاری ربے نال لگائی دی اے
 لاج نالے دی رکھ وکھائی دی اے
 مشق داندان دینال بھی چائی دی اے
 ناں دین نوں لاج لوائی دی اے
 شان سہونیاں اے مدنی ماہی دی اے
 جھاتی یار دے بوے ول پائی دی اے
 طاقت سہونیاں زہرہ دی جانی دی اے
 صبر شکر دی حد دکھائی دی اے
 امت نالے دی چا بنجھائی دی اے
 دھرتی کر بلا نچ و سائی دی اے
 ذمے کسدے مول ناں لائی دی اے
 گردن حق نے انج کٹائی دی اے
 اوجھی شان یارو مصطفائی دی اے
 پرچھے داراں دی چادر کد لائی دی اے

عمر بہادر بدھی تھیں بھل چک معاف کرواے
 سُکیاں کھجیاں نوں پھل نازے نظر کرم فرماوے
 بل دی نار بنے گلزاراں مالک کرم فرماوے
 رُبا عی سوکھی ناں شہیداں دی ریس کرنی
 پانی بند ہو جائے پرواہ ناہیں
 شیر کھار بچے تیر ہلک اتے
 بازو تسلیم ہو جائے پرواہ ناہیں
 بال بچہ شہید ہو جائے پھاویں
 چادر دشمنان تھلے وچھا دینی
 اودھر خیمیاں نوں پھاویں اگ لگے
 اکھیں د بندیاں جھوک لٹا دینی
 قیدی ہو کے اوتھناں آلا نیاں تے
 چڑھ کے نیرے دی نوک قرآن پڑھناں
 تتی ریت تے ترف دے ہون لاشے
 کیتی روز میثاق دی گل جھڑی
 دسی توڑ نب حسین آقا
 چڑھ کے مہرے نبوت تے کھیڈ واسی
 امت نالے دی فیض پہنچا دتا

سرنیزے تے مینگ و مشق کھڑناں پکی لانتی مہر لوانی دی اے
 بیڑا دین اسلام دا پار کرناں ایس خاطرے ای زہر کھائی دی اے
 کامیاب راہنا امتحان اندر راہ گل ناں تک نکائی دی اے
 کرنے ظلم ناں جمعہ قضا کرناں ایدوں اتے کہی حد بریائی دی اے
 مے نام دے راہ مسلمان لوکیں لانت دوہاں جہاناں دی پائی دی اے
 ولی محمد عقل بھی کھائے غوطہ جس وقت اے قلم چلائی دی اے

داستان امام حسین علیہ السلام

تلمیں کاہل ناں کرتے چیل مٹھی ڈوب سمیل کے سیاہی وچ لائی دا اے
 داستان سہونی سہونے پیر دی اے خالی جائے ناں ہتھ گدائی دا اے
 جا کے پچھ لائے علی دے لال کولوں سرنیزے تے کیویں ٹنگائی دا اے
 ولی محمد انگی پیاس ہووے اصغر گود وچ کیویں سوائی دا اے
 سارا واقعہ زینب توں پچھ جا کے کنبہ ہتھاں وچ کیویں کھائی دا اے
 جا کے پچھ عباس رچ پال کولوں بازو رن وچ کیویں کٹائی دا اے
 تارے عون و محمد نوں پچھ جا کے ساویں دشمنان نوں کیویں جانی دا اے
 ولی محمد اعباد نوں پچھ جا کے خطبہ منبر تے کیویں سونائی دا اے
 جا کے پچھ لائے صغراں بیمار کولوں قاصد کربلا کیویں پونچھائی دا اے
 امت نمانے دی لٹی قرباں جاواں قیدی ہو کے شام نوں جانی دا اے

لکھتاں گئے اگے منہ موڑ ایتھے کر بلا نوں انج و سائی دا اے
ولی محمد حسین حسین سید وارث دو جہان دی شاہی دا اے

واقعہ کر بلا بیان پنج تن پاک طرز بھولا پتھچی

توں نال کرا پڈ دیریاں نال نکرے جال بچھا ایتھوں لکھا لستریک گئے جہڑے اڈن نال ہوا
ایتھوں پیر پنچیمبر اولیے گئے رب دی من رضا لولاک جہاں دی واسطے گئے پھلاں وانگ سما
صدقے سیدہ صابرا گئے سیریں جام پلا جھناں دند مبارک توڑیا لیا سینے نال رگا
دشمن آوند او یکدے کے چادر دہن بچھا دلشیاں اتے دیوانیاں کلمہ دہن پڑھا
موجزے لکھاں آپدے کافر گئے آزما مٹھیاں دے روج پتھراں کلمہ لیا سنا
ٹے باؤ ریت دے دہن لگے دریا سکیاں ہویاں کھچیاں دیون پھل جھوکا
پہ پھڑ بگسی مائی دی دودھ دگے دریا غاراں اندر لیٹ گئے امت گئے بخشا
کافر او سے غاروں گھیرا گھتن جا آبا بکر بھی نال سہن یار توں جان نیدا
مکڑی جالا تانیاں من کے امر خدا یشر ب جاناں آپدا کلمے گوواں نوں چا
علی جان ویرن توں وار کے متابے شیر خدا جدے دلزیاں مولا جاندا ڈوبا سورج دے پرتا
جاواں صدقے سخی صابرا پھر کرن نماز ادا تہاں خیر نوں جا توڑیا لکھتاں کافر گئے گھرا
جدوں جاون ورج میدان دے دیون دھوڑ دھمسا پئے جنگ رکتے نال کافراں
نسرہ دہن لگا دو دودھڑ کر پیر دے دیون خاک ملا
جدوں عمر نے کلمہ بولیا رب جوڑیاں دے سرلا گھروں لکھتاں کافر گئے گھرا

بن اپنا دے وکا او بدھی ہتھیں آگیا رب دتا شان ودا
 آج ابو جہل تے لب نوں لوکس دن جا سکا کڈھ تلوار میاں تھیں نعرہ دے لگا
 جو انکار ہے کلہیوں چاکر داسیس جدا میں نال اکھاں دے ویکھیا نکلیاں جان بچا
 کافر ڈھائیں مار دے اچی گھت کہا آج و جاڈ نکا دین دا کیتا کرم خدا
 ولی محمد اکافراں گھر گھر سوگ پیا بیٹی پاک رسول دی فاطمہ الزہرا
 اقد کیتا نال علی دے جیونکر امر رضا بیٹے دوشاہ علی نوں کیتے رب عطا
 شبیر حسن شبیر حسین جے سہونے رکھے نام خدا صورت دیکھ کے تینا ندی چن گیا شرما
 ہوراں منگل گاندیاں سہونے راگ والا رل کھینڈن وچ لڑکیاں کوئی سہونی نال ادا
 وچ نماز رسول دے کاندھے چرٹھناں جا نبی سز نہ چم حسین دا لے کھیتے لا
 کردن چم شبیر دی دیون نیرو با کہن اصحابی نبی نوں سو سو ادب بجا
 گردن چم کیوں اوندے اے سہاڈے شہنشاہ نال تہمل بولدے دیندے راز بتا
 اے کربل وچ میدانے ہوئی سیتس خدا بیٹی فاطمہ علی ناں میں ہوساں
 دیتس امتی فیض پہنچا ایتھے لکھاں جھکڑھ جھلنے ناں رگسن بے حیا
 پھل برچھی مارن کسے نوں چھاتی دہن اڈا اک کس جاو وچ گود دے
 اک بازو جاہن کٹا اک بن پانی توں جاہن گے صبر دی حد وکھا
 اے گل سن کے بی بی فاطمہ آپ ڈگی غش کھا
 کمریزے شاہ حسین دا دین حسن نوں زہر پلا جدو کھانی صابراں امت جاہن بخشا
 جو جو کہا رسول نے ہراک من لیا او گھڑی با حسین نوں جو نانا گیا فرما

اے دنیاں فانی سہونیاں ایتھے کے دانان اٹکا ابو بکر عمر عثمان بھی بیٹے جنت دیر سے
 شاہ علی تے بی بی فاطمہ گئے دنیا چھوڑ بکا پہرہ آپو اپنا گئے حسن لوں تاج پہر
 پیراں جا گیا آپر انیاں ماویہ دتی فوج چڑھا صلح کرفریب دی گئے کوڑیاں مہراں
 ظلم کیتا سی ظلمیاں دتی حسن نوں زہر پلا گیا ماویہ چھڈ چہاں نور
 یزید نوں تاج پہنا سن بھری وچ اناٹھ دے بہ تخت یزید گیا
 چڑھیا چا شیطان نوں اوسا تھی بنیاں حیا کہا شیطان یزید نوں
 پیا خوشیاں عیش منا رل ننگ چوراں تے ڈاکواں توں اپنی شان ودا
 تیس گھرانہ ڈھدا ناں ہورا سیس نوا آکھے لگ شیطان د
 لئی غنڈا فوج بنا لیا آکھا من ملوانیاں دتی سو مفت شراب پلا
 بدھا سو لگ ظلم تے اٹھ گیا شرم حیا خاطر جہاں لولاک سی ارج بیٹھا نظر ٹکھا
 جنھوں سجدہ کیتا سی لوریاں من کر آمر رالا گلیا خط یزید ولید نوں
 سن میرے گورزا باپ میرا ہن مر گیا بیوں تخت و تار پ
 ہتھ وچ چھٹی ہے حکم دی دتا خلکت سیس نوا
 کوئی ناں آوے سامنے میں دتا رہب جما تینوں تنھاں بلے انعام دا ایتھے میرا نشان ودا
 خط ہنر دینے ٹورتوں ابنے علی نوں دے سمجھا گھلیں لکھ حسین نوں ذرا ساری گل سمجھا
 اوسن میری بیت نوں میں دیساں شان ودا تارے عمر صدیق دیاں بیٹیاں
 عبداللہ زبیر دا پت منگا بن عباس نوں لکھ کے ایناں پنجاں نوں لائے پلا
 بیوں خوف تنال داماردا منت دیوں دھوڑ دکھا دیوں میرے رہب ودا

ہر تھاں تے جھنڈا لالہ پڑھیا خط ولید نے سب مہل گئے چامل چا
 لکھیا خط یزید وا مروان نون دے سنا مروان اہوسی چا وندا ہسیا کھڑ کھڑا
 ولید کیا مروان نون نہ ہس بے حیا فاطمہ زہرہ دے چمن نون دیوناں رنج پہنچا
 اسے نواسے نبی دے جنوں عرش تے ہوئی سدا اہل بیت نون رنج پہنچا کے
 ایویں ناں دوزخ وچ جا میں چھڈی لے گورنری یساں قد میں سیس لوا
 غوطے کھاوے جان ولید دی دل گیب گھبرا چھٹی پائی امام نون
 میرے پیر شبیر جی پیٹھوں گل ناں کیتی جا شام پٹی وچ شام دے
 آیا خط یزید دا ڈاڈا فرسکر پیا اہل بیت مناوندہ تسان نون
 جتھوں شرم کلاٹکاں آج کر دا نہ حیا بیت قبول کر اوندہ
 یاسیدہ بن ایس دا جے کر منن بیت ناں کرساں سیس جڈا
 مناں کیوں بیت یزید دی ہوگ علاج کیا کہا شبیر ولید نون
 مینوں پشیر پلا یا فاطمہ ہن جاواں کیوں گھرا میں ڈو ترا پاک رسول دا
 سن جوڑے لیا بللا ہن جاواں کیوں گھرا میرے نلنے نون رب عرش تے
 سے مناں دے رکھ نون دیون آپ ٹرا لیا جن نون تھلے لاه
 ایس آل اولاد رسول دی دیئے صبر وی حد وکھا جتھے لچ ناں پہنچ دی
 سہاڈی ڈھدی لے ادا سہاڈا باب ایس ساہ حق دے کڈن کا فراں نون ہتھ پیا
 جو جوتساں ہے لکھیا سہانوں نانا گئے فرما بچہ کر بل وچ میدان دے

دین نیرے سیتیں چڑھا کلمے گوواں دکلے گوواں نے دینا پانی بند کرا
 بازو کوئی کٹان کے پانی دہن روڑا ابرا صغر ور گیاں جہاں میں رہتا
 میں مار کے نعرہ ٹھلناں جتنے لکھ طوفان بلا سہانوں کسے ناں اوتھے رو وناں
 کوئی دیون خون وگا آئے روزے نانے پاکتے پڑھی نماز عشاء
 لگی اکھ حسین می نانے لیا جگا میرے عین حسین تیار ہو جاویں عین مٹا
 ویں حد صبر دی صابرا دیناں ظلمیاں ظلم مکا کھلی اکھ حسین دی
 دتی رنگن نور چہڑھا نشہ اکھیاں وچ شہادتی ویکھ منرلاں دور رہیا
 بن ملاح اسلام دا دتا بیڑا بنیں لا لال فاطمہ ڈانوری چندھے
 لے میدان بے سہونیاں جتنے انبیاء گئے ڈولا غلیسی موسیٰ بیلیا
 مینوں چک کے کاندیاں نانا گپ کھڈا آج آیا وقت امتحاندا
 رب چاہڑے نور مرادوں لے دل میرے دا چا دینا ماہنی سہونیاں
 نانا جی سلام بے آخری کرنی سہاڈے حق دُعا جہڑی خواب خلیل دی
 چوتھی جن شعبان دی لیا بیدال بھار لدا ستے لوگ تمام سی
 اصغر صغراں جاگ وے دونوں بھتیں بھرا آپو آپ اسواریاں
 حسین مائی دی قبر تے رُونے نیر وِحا ارج میل اسادا آخری
 ترت آسمان رنگ لال جے پئے غنبار گیا صغراں سخت بیمار سی
 بابا کیونکر کرو تیاریاں میں دکھی دا دل دکھا کیا سید پاک سی
 آساں جاناں سغردورا ڈڑا پچی توں ناں بات ہلا اوتھے لوواں تلتیاں

کارو تھلے لڑاہ سر صغراں ہتھ پھیر کے سید کرے دعا
 ناں روچی میریئے من جا امر خدا مٹھ مٹھ صغراں اکھدی
 مینوں ہونی شفاء
 ٹردی تھکاں مول ناں بے شک نو ازما
 پانی مول ناں منگساں ناں جا ساں گھرا
 مینوں کرو نامول جدا
 میں سب مصیبتاں جھلکا ناں پنڈھ وچھوڑے دی چا
 پیدل ٹرکے چاوساں
 میں گھٹ جاواں گی ساہ اکبر اصغر چھٹ ناں
 اکھی تید پاک نے ناں تیر کیلجے لا
 تینوں لے جاوے گا آ تیرا نو شا ابرو پر سی
 صغراں اصغر نوں چم روندی بھر بھر اٹھ دی ہاہ
 منزلاں چیر دورا ڈیاں
 عاشق ریدا نام دھیا آپنچے گھر بدے
 حاضر ہونے امرام مکہ
 بڑی خوشی سرکار دی دیون سیس نوا
 آیا شیر خدا دا
 اے نواسہ نبی دا فاطمہ دا نور الہیا
 جو خط گلے کو فیاں
 سہانوں بھاو ن ناں یزیدیئے مڈ دے بے وفا
 ہن بیت نساو ن ساں نوں
 پھر خط لکھیا کو فیاں سوسو ادب بجا
 سہانوں کھے رب یزید توں کرنے آں لے دُعا
 یاد تیری نے سیدہ دل و تا تڑفا
 ہر دم تیکے راہ
 موزی ایس یزید دا سہانوں ناں و ساہ
 ہر دم تیری یاد نے
 دل لیا ترسا
 ڈاکو ایس و مشق توں دل گیا گھرا
 گڈیئے مار پلید نوں
 جیکر لگے دا
 سہانوں بیت قبول ہے ساں دی
 پانی ملے پیاسیاں
 دل دی لے منشاء عبد اللہ فرزند عباس نوں
 لیا شبیر مہلا

خط جو رکھے کوفیاں سارے دے سنا
جاناں میں ضرور ہے رہ شوق دیناں سدا
کچھ اتبارناں کوفیاں کورھی ہو ہوا
جاون چھڑ میدان نوں دیندے اصل وکھا
جاؤناں مکہ چھوڑ کے دو جگ دے بادشاہ
جاناں پیار ضرور ہے یساں گے آزما
جاناں کوفے شہر نوں ہے ضرور پیا
خط لکھیا ہے واپسی توں ہیں عقل دانا
رکھ کے آصرہ ربدہ لٹریا نگرہ لا
دو بچے اک آپ ہے لٹریا بھار لدا
ہوئیں حسین بھی آوندے جاناں ناں گھبرا
کرن تعظیماں ادب تھیں قدیں ہتھ لگا
کیتی بیت بن چالی ہزارے ساہ نال بھرے ساہ
جھیدے دیو پنچیا آسیں غلام قدیم دے
کنڈے نال گلاب دے ویکھ عقیدے کوفیاں
بوو چورناں بھاوندی دیوں اثر وکھا
آج ہوراں بیت منا تانہ دہن نعمان نوں جا
ہے توں چاویں زندگی کر کچھ مشرم حیا
اؤنت سہا نوں لکھدے مہراں پکیاں لا
سادگی ویکھ حسین دی عبد اللہ دے سنا
گلاں کرنے سوکھیاں ورے توڑنباہ
ہو رہی کہن حسین نوں ادبوں کیس نوا
میں نواسا بنی دا منساں امر خدا
سدیا مسلم جو آن نوں بات دتی سمجھا
اوبیت قبولن اسان دی توں جا کر بیت منا
سچتے کورنتارناں دینی جیب اطلاع
مسلم کوفے طرف رواں ہے بچے دو مضموم ہرلا
توں دین اسلام اسہلاڈا دیویں رازبت
منزلاں چمورواڈیاں مسلم پنچیا جا
سیر منہ چمڈے بچیاں لیون گود بیٹھا
آکھن خط بشیر نوں دہن زیارت آ
مسلم من لیا بیلی جو نرید دے
توں کھاویں مک نریدوا توں ویکھن نظر ودا
کر کچھ مشرم حیا

کہا پھر نعمان نے سن لینا کن لا اے حسین بے علیؑ وا جس خیبر توڑیا جا
 کراں بے ادبی تنال وی بناں بے ادب خدا جس پیدا کیتا ہونیاں
 میں اُسوں سیس نوا اودھر خط حسین نوں مسلم لکھیا چا
 وچ محبت آپدی ہر دم تکن راہ لا ون ہتھ قرآن تے آہن سیدہ ساقیا
 شیری جام پلا کر بیت ہن چار ہزار نے لیا آہن آلا
 ہن سہکن نت دیدار نوں آیشری جام ورتا لایاں ڈلاں کیوں سرکار نے
 آہن ڈہل ناں لا آہن آہن پکارے دھوم پٹی ہر جا
 اودھر دھڑا یزید دا دیکھن رنگ وٹا گھلن خط یزید نوں سارا حال دیکھا
 ایٹھے مسلم آن کے وتارو ہب جما بیت چالی ہزار نوں حسین دی رہیا منا
 نعمان گورز آپ دا بھرے اوناں داسا ہر دم یاد حسین دی پئے گئی گٹ کہا
 روشن کیتلے اوس لوں تیرا نام مٹا نعرے و جن علیؑ دے سہانوں بات ناں بجا
 گورز بھیج شتاب توں جہڑا بلدی مے بجا مسلم جٹے ناں پرت کے جانوں دے مکا
 لے خط پڑھ یزید نے کیتا جھٹ او پیا مشورہ نال سرجوں مے لیا شیطان ہر لا
 او غلام قدیم ما موزی بے حیا آکھے ابن زیاد نوں اوتھے دیو پنچیا
 بھرے خط لکھاوندے اوہن تے تا آکھن ابن زیاد نوں آہن ڈہل ناں لا
 تینوں کوفے گلہناں اوتھے ڈیرہ دے جا توں ایس اپنی جگہ تے حاکم ہور ٹھہرا
 اوتھے گڑ بڑھ پانی نعمان نے مسلم لوں لیا سدا ہن ہر مسلم داکٹ کے درج دربار وکھا
 پڑھ کے خط یزید دا بیٹھا ر ب بھولا بیڑے چڑھیا ظلم مے سراں نال سرجوں بلا

اے ہیں باغ محمدی جس نوں دہن کٹا
 او آیا ادھی رات نوں وچ کوفے بھیس وٹا
 یا پچھتاں پلید نوں دل گیا گھبرا
 سہکن ٹھیل گلاب نوں گیا نار جہنم آ
 جگہ عین دی عین ہے جو کم کرے خدا
 خشک عقیدے جنھاں ہے ہو یا پھیر فرسا
 جمعے نمازاں بھلیاں لیا شیطان ولا
 جیونکر نال خلیل دے سو مسلم دے بھا
 یا پکڑ نعمان نوں وٹا سو قید کرا
 مسلم یا و پکڑ کے دیندہ حکم سنا
 لے کے رشوتاں موزیاں و تے سیس و کا
 چور اچکے چوہری لے سو نال فبا
 ہانی دے گھر مسلمان کیتا ڈیرہ چا
 لالاں ونج ویجا جیا رل گئے وچ سواہ
 عاشق پاک امام دے ہن رہ شراب اڈا
 جہڑے گل مرید سن ہن نال کرن ککا
 مسلم ہتھ اوتھا کے منگن کھلے دُعا
 مولاشاہ حسین بھی جاہن نال ایتھے آ
 منہ سرچم دا پچیاں منہ کھلے لے

ٹولارل شیطان دا دیون اصل وکھا
 لوکاں تہنگ حسین دی اوٹھے نعرے لا
 اے تان ابن زیاد ہے ہر دے سکے ساہ
 آوناں سی پر شہیرے ان کی ظلم پیا
 چانن نوری چند دا موزی گیا بھجا
 مسلم او چھوڑ گئے ہو گئے سنگ جدا
 سا تھی بنے شیطان دے وٹا اصل وکھا
 بد لیا کوفہ شہر ہے موزی لیا بدلا
 برتھاں ڈھول یزید دے پیے گئی کٹ کہا
 جو بچا دے اوسنوں دیواں جان جلا
 جنت چھوڑی جاوندے گئے دوزخ دے وا
 کالا منہ پلید دا بن گیا بے حیا
 چھوڑ گئے سا تھی نالکے مول بے پرواہ
 جمعہ نمازاں بھلیاں نکلے کند وکھا
 قسماں چا کے کوڑیاں کیتا بک بکا
 آکھن ابن زیادوں دیواں گے پکڑا
 منہ کبے نوں سامناں دیواں حال سنا
 منہ سرچم دا پچیاں نال کھلے لے

ہانی آکھے مسلمان دیاں توڑنبا ہن لشکر ابن زیاد دے گھیرا گھت یا
 بابا ہانی پکڑ کے پیش کیتونے جا پنجر مسلم دی پچھدے ڈاڈ لے مال دبا
 بابا ہانی آکھدا ہجر و ہودے ساہ میں کیوں تیج تن پاک توں ہوواں پھیر پھرا
 بابا ہانی بولد اہار ذکر دی ہاہ اے چراغ محسدی میں کیوں دیاں بھجا
 کولوں بول جاسوس نے دتا راز وکھا او گھرا ہدے لگ گئے رہ نے وقت لنگا
 ابن زیاد نے ظلم تے دتا ہتھ اوٹھا بابے ہانی نوں پکڑ کے دین گے گل پھیا
 کولوں کوئی بولیا بات کرے سمجھا دیو ناں رنج پہنچا
 نالے عمر و ڈیرڈی کر کچھ خوف خدا بولیا ابن زیاد بے متھے دٹ چڑھا
 اٹھیا آپ لا عین بے لعنت دی پنڈھ چیا بابے ہانی نوں پکڑ کے گل وچ پاوے پھیا
 انا للہ بول کے کل دے سنا لو حوالے رہدے اساں دتی توڑنباہ
 منہ کجے نوں سامنا نعرہ دے لگا تھرا ر مجھاں دو بیا دھرتی لڑہ کھا
 سُنیاں مسلم شیرنے ہانی کو گیا دوپچے اک آپ سی تاضی طرف گیا
 دوپچے کول تسان دے ضامن ذات خدا کرے سپرد خدا
 مسلم نعرہ ماریا دتی دھرت ہلا ایسا جوش جوان نوں یکدم چڑھیا آ
 ہاشمی شیر جوان دتا جوش وکھا تھر تھر فوجاں کنبیاں برزوں نسر پیا
 او جس جنت جاواں دیواں ٹکٹ ٹکٹ جوجو بان نار دا ہو جاؤ ننگ جدا
 جوطا بے تیج ن پاک دے دسوسا تھر نباہ پیلے سیس لوہاوناں غازی فیہر کہا
 ابن زیاد بھی ڈو لیا بنیاں وقت اہیا باہوں پکڑ شیطان نے جلدی لیا سمجھا

اک اکلاڑا آدمی جا دیں نہ گھبرا
 چڑھیا جوش اہیا تیرا نہ گھبرا
 جلوہ دیکھو ہاشمی
 تیری دور بلا
 مسلم نوں او آکھدے
 تیری دور بلا
 آسین پتنگ محمدی
 دیاں گے جان جلا
 اے ہن ابن زیاد نوں
 گل ناں وارا کھا
 دھونسے سٹ لگاؤندا
 اٹھیا تے تا
 جو جو اکھیں دیکھیا
 سارا دے سمجھا
 نعرے و جن علی دے
 وارہ گل ناں کھا
 اے جو ان نے جیدری کرن میدان سفا
 مسلم جائے ناں پرت کے
 دیسی کٹک چڑھا
 پتہ ناں لگدا کوفیاں
 مڈھ دے بے وفا
 دے کون حسین نوں
 جو مسلم کے بھا
 اگوں رات پٹی آؤندی
 دل ناں کرے سلاہ
 ولی محمد ہن کہی
 مولا دے وکھا
 عمرو ڈیری مانی سی
 پچھ دی حال ہوا
 مسلم پانی پی کے
 کیتا حمد خدا
 مانی پچھدی مسلمان
 توں ہیں سنا
 مسلم آکھے مانی جی
 دساں حال کیا
 مسافر میں مدینوں
 ساری دنیا

مائی سدکڑے جاندی سُن کر چڑھیا چیا
 مڑ مڑ حمد پکاردی قد میں سیس نوا
 حاسد بیٹا مائی دا کدرے گیا تکا
 جا و سیا ابن زیاد نوں دتا سو اصل وکھا
 خوشیاں ابن زیاد نوں دتی سو فوج چڑھا
 جا گیا حیدری شیرجے مولا دے جگا
 جو ہر دستے تلوار نے جیوں بجلی کشکا
 دیا فیہ شیطان نے بے دنیاں نوں راہ
 ظلم کیتا سی ظلمیاں دتا خون و ہا
 مُسلم جاندی وار جے اک مسلا دے منا
 اے امت تیرے جیب دیا دتا فیض پنچا
 میں بھی قاصد اوس دا ہتھیں لیا ازما
 تن من زخمی ظالماں میرا دتا خوش بھلا
 ابن زیاد بد بخت نے مُسلم پکڑ لیا
 اگوں مُسلم بویا سُن توں بے حیا
 جس نوں مولا سرش تے سُن جوڑے لیا بولا
 میں کیوں جھکاں لائین لوں بینوں خوف کیا
 میرا دیرا میر جے دو جگ اندر شاہ
 جس نوں بی بی فاطمہ گئے سہن بشیر پہلا
 میں صدقے پنج تن پاک توں دیوے سیس جھکا
 گھر مکیناں بچیاں جاگی قسمت آ
 پوچھ کر اپنی مائی توں سارا حال ہوا
 مسلم بے گھر آساں دے آڈ میں دیاں وکھا
 مائی طوع دے گھرنوں گھیرا گھتن جا
 نعرہ سُن کر حیدری موزی گئے گھرا
 موزی اگے دوڑے پئے گئی کٹ کہا
 چڑھ جاؤ اوپر کوٹھیاں اٹے دیو برسا
 گرن جو قطرے ہونے پڑھ دے لا لا
 میں آیا پل مدینوں مولا تیری سن رشنا
 حسین ناں دیکھن آنکے جو جو ورت ریا
 اک اکلا ہاشمی دوجی ذات خدا
 بھلی خوش جہاندی ریا ناں چامل چا
 آکھے مُسلم شیر نوں دے توں سر جھکا
 آسیں ہاں آل رسول دی کیوں غیر سیس نوا
 مُسلم نعرہ ماریا دتی سو دھرت ہلا
 کوڑے ایس امیر نوں بوڑی ہو ہوا
 جنوں بی بی فاطمہ گئے سہن بشیر پہلا

نانا پاک رسول ہے کاندھے لین اڑھا
 میں ہن وانگ پروانیاں دلیاں جان جلا
 چڑھیا لے نشہ شہادت رہیا شوق شراب پلا
 ابراہیم محمد نون گلاں چارنے میریاں
 تے نازے کہیں حسین توں مدینے دیو پہنچیا
 آکھے مسلم نون پکڑ کے کوفے مول ناں جا
 اوپر شاہی محل دے مسلم نون لین چڑھا
 اُٹھیا پت بکیر دا لے شمشیر اڑھا
 منہ مدینے تو سامناں مسلا دہن سنا
 رانی رہنا آساں تے لئی ربدی من رضا
 سرکٹ ظلفاں پکڑ دے لاشہ دھرت وگا
 کھڑا رووے ایس نون مدینہ دور رہیا
 سر نیز تے ٹنگ کے بہن دمشق پہنچیا
 دیوا نور محمدی ظالم دہن بھجا
 بچے دو مسوم ہے رہنگ کے دقت لنگا
 آجے ادناں دیاں باپیاں ناں تھا چال چا
 آکھیا ابن زیاد نے بیس دیسا شان ددا
 اوبٹیا حیدر شیر دا
 آکھے ابن زیاد توں
 عمر و سعد نون آکھدے
 دیویں توڑ نبہا
 میرا لاشہ مول ناں وناں
 ظالم ظلم تے اٹھیا
 لے گل سکر ظالماں
 پئے کٹن باغ محمدی
 مسلم شاہ حسین دل
 لے مکان فنا دا
 مسلم سی وچ زالیاں
 لے مسافر ناشمی
 دسے کون حسین نون
 لانت لین جہاں دی
 ایس رُوح درویشی
 پھل کھڑی گلزار
 وگا وا خزاں دی
 بیٹے مسلم دے پکڑ کے
 جس خیر لیا گرا
 مسلم بے پرواہ
 مسلم گل سمجھتا
 دیناں لے دفنا
 کرے ناں مول حیا
 قتاناں شور مچتا
 پئے ہسن بے حیا
 کندے سیس جھکا
 آستیں چلے توڑ نبہا
 ظالم خنجر دہن چلا
 گئے امتی ممتہ پر تا
 جو مسلم دے بھا
 کوفی قول بھولا
 دتا عرش ہلا
 ظالم دہن رولا
 پھل جاسن گرا
 جہڑا دے لیا

تاضی آکھے پھیو آیا بے وقت جیا جاؤ مدینے شہرنوں دینی ڈھل ناں لا
 ساتھ دکھاواں توڑوا دہن گے توڑ پہنچا سماں ماسوماں بچیاں رہنے ظلم کما
 وقت کویلے ٹوریا بیٹا نال ہرلا کالی رات ڈراونی راکھا آپ خدا
 ظالم کسے نے تاڑکے دونوں لے ولا دتے ابن زیاد نوں لیا انام اوٹھا
 لانت ایس انعام نوں جو دوزخ دی بجاہ
 دشمن رب رسول دے کون ناں شرم جیا
 ظلم نبی دی آل تے کر دے بے وفا

واقعہ کربلا معلیٰ منزل عشقِ دی طرزِ پیروارث شاہ

گلاں نال تے ہر کوئی بنے عاشق اے پر عشق دیاں مندرلاں دور یارو
 عاشق رب متاوناں چاہندے نے چڑھ سولی تے لین سرور یارو
 وطن چھڈ کے میں قسربان جاواں بے وطن پئے کرن منظور یارو
 کشتی پاک امام دی بن کر بل جتھے تپ دے بھٹھ تندور یارو
 پانی بند حسین دے قافلے دا ہر پاشیوں ہوئے مجبور یارو
 اکبر اصغر نوں وار کے جاں صدقے راضی رکھیا رب غفور یارو
 بازو کٹ عباس کس دا ہائے توبہ عیساں کرن شیطان سنگور یارو
 چڑھ نیزے دی نوک قسراں پڑھنا کیڈے حوصلے لال بتول یارو
 بیڑے تیج تن دے جہناں پیر دھریا ہوئے پار ہونا ندرے پور یارو

چھپیں جس نوں پاک رسول یارو
 چادر نال نوری جھاڑے دھوڑ یارو
 سینہ چم دی کھڑی مجبور یارو
 میرا کون مدینہ بھی دور یارو
 پاہن گھنبراں نے بکن کوڑ یارو
 پایا ظالماں سخت فستور یارو
 کوفے شہر دی طرف روان یارو
 کسے جگہ ناں کرن ارمان یارو
 مشکاں بدیاں پورا سمیان یارو
 کھڑ کھڑ ہس دا او شیطاں یارو
 کوڑے وچ دربار پہنچان یارو
 ایس درتوں تک شرمان یارو
 پنچھی جنگل دے ہوئے حیران یارو
 کم کار و سار پریشان یارو
 کیتا اوتتاں نال کر دھیان یارو
 دیکھن اوتتاں نال کر دھیان یارو
 کسے جگہ ناں کرن ارمان یارو
 گئے ظلم کر دے صبح شام یارو

اُس گردن تے نخب چلان ظالم
 بے سر دیکھ بھرا دی لاش زینب
 سید چھاننی تیراں دے نال ہویا
 ویرن بول اکوار میں بھین صدقے
 پتھر دل پلید پئے کران عیداں
 ولی محمد انک تے زمین رُونے
 قیدی کر شہزادیاں پاک دامن
 کیڑا ظلم رسول دی آل اُتے
 اوپر اوٹھاں آلا نیاں بے درداں
 خبیراں ابن زیاد نوں پہنچ گیاں
 نہیں عابد بیمار دے بیبیاں نوں
 بے دیناں ناں ککھ لحاظ کیتا
 قیدی قافلہ دیکھ کے ہائے توبہ
 موئل شہر منادیاں گلی کوپے
 لُخ لانتاں پاہن یزیدیاں نوں
 عمر و سعد تے شتر نے چپ وٹی
 اودھر سوڑ دمشق وچ پہنچے وی
 مظالم ظلم توں باز ناں آوندے نے

ولی محمد ظلم دی حد تک گئی
 شام شام تھیں گئے سہن پہنچ پہلے
 اوپر تخت سے شاہ حسین دا سر
 جو جو کہیا یزید میں کی لکھاں
 عاید چپ سی زینت نے بول کہیا
 جیونکرتاں نے کہ اخیر چھڈی
 اے دین ایمان قرآن سہاڈا
 پانی بند حسین سے قافلے دا
 ویلے حشروے کی جواب دیسیں
 ایس جیوتے تھیں کردے قتل ظالم
 جو جو کیتیاں ظالماں یاد رکھیں
 ولی محمد موت منظور سہانوں
 پتھر دل ناں ڈولدے لوگ کوفی
 بچے مار کے بیبیاں بن کھڑیاں
 سزاؤس نوں ظالماں کٹیا چا
 بندی خانے وچ بھجیا قیدیاں نوں
 اک گھڑی حسین بھرا باجوں
 صبح حکم رہائی دا دہن ظالم
 رہی حشر تک سوگ جہاں یارو
 سحر و سحر تے شمر شریہ یارو
 ونڈے کون ہن زینب دی پیڑ یارو
 ایسا بولیا بے تقصیر یارو
 میرا کاری قرآن دا ویر یارو
 کرے اس طراں کون اخیر یارو
 کہی تاں دا ایس نال سیر یارو
 وجے بچتیاں ہک تے تیر یارو
 میرا ویر کٹھا بے تقصیر یارو
 ہونے پک دی ناں کھلیر یارو
 پھیر کل ناں کہتا تقدیر یارو
 راضی رکھناں رب تقدیر یارو
 میتہ پتھراں دا برسناں یارو
 گل سمجھنی نال دھیان یارو
 جہڑا نیزے تے پڑھے قرآن یارو
 اُلٹی کار بدکار کسان یارو
 دھندو کار زمین آسمان یارو
 پئے کیتیاں توں شرمان یارو

پا کے سر حسین دا وچ جھولی
 اوناں تُلُفاں نوں زینب چمدی لے
 اہل بیت دی قید نوں ویکھ کوئی
 روز جمعہ سی جمعہ پڑھان عابد
 نیویں نظرتے چھم چھم رون لگے
 سر اس دا ظالماں کٹیا اے
 عمر و سعادتے ابن زیاد نظام
 کر کے ظلم رسول دی آل اتے
 بندی خانے سکینہ شہید ہوئی
 میرے آبا نوں بے تقصیر کٹھا
 امت ناناں دی فیض پہنچا دتا
 اتنی کہندیاں ہوئے بے طاب عابد
 سنیں ساتھیاں پیازیزید کنبے
 ابن بشر نوں سد یدیزید ہیا
 ولی محمد اوس دے جاگ جگے
 اوپر شتر دے ہوئی اسوار زینب
 وقت ٹرن دے میں قربان جاواں
 جو جو کیتیاں ظالمان یا درکھیں
 بھین پی ہوئے قربان یارو
 جھڑیاں ناناں دی جند جان یارو
 ہوئے ہر دے دل حیران یارو
 چڑھ منبر تے خطبہ فرمان یارو
 کیتا عابد جان شروع بیان یارو
 خطبہ چھوڑ جس نوں نانا چچا یارو
 خاطر پیٹ دی ظلم کمان یارو
 تنبو نچیاں نوں اگاں لان یارو
 رہسن حشر تک قائم نشان یارو
 آیا تاں نوں دین سکھان یارو
 ناہیں بھلے ذرا احسان یارو
 پتھر دل بھی نیر وہان یارو
 گھوڑے فکر خیال دوران یارو
 آیا سامنے مرد جو آن یارو
 رگا قافلہ توڑ پہنچان یارو
 سر حسین دا جھولی وچ پا یارو
 گلاں دے دو چار سنا یارو
 فیر کل ناں دیناں بھلا یارو

اُمت نامے دی فیض پہنچا دتا اسان چھڑیاں توڑ بنا یارو
 بھیدیاں جیا ناں سمجھیا ظالماں تے پانی بھیدیاں نوں کوہن پلا یارو
 آیا قافلہ کربلا اندر دتی توڑ نعمان بنا یارو
 نال دھڑاں دے سر ملا کے تے دتے لاشے سب دفنا یارو
 جو جو بیتیاں کربلا اندر بیٹھی صغراں بھی سن سنا یارو
 پہنچے آ مدینے وچ وقت پیشی پئے گیا اک سُم سما یارو
 یا حسین حسین حسین سید ہر طرف پئے گئی کوہا یارو
 جیونکر وچ مدینے دے حشر تپیا رُونیں تک بھی سفاں بنا یارو
 اہل بیت دیاں دیکھ بربادیاں نوں رُو دے ہر کوئی نیر و ہا یارو
 رُو منے پاک رسول دے جاں صدقے رُوون غلاں وچ پلٹریے پا یارو
 مانا دیکھ جو رتیاں نال سہاڈے لئی ربدی من رضا یارو
 فٹے ہوئے لباس رسول جاباں دساں کی جو ہوئی تباہ یارو
 بو کے قید دمشق دے قید خانے ساٹھوں گل ناں کینٹری جہا یارو
 جانی رُو منے دی چم قربان جاواں ڈگا عابد بھی غشی کھا یارو
 ولی محمد بھی خادم سرکار والے ہر دم آپ دی پڑھے مددہ یارو

فریادِ بی زینب

آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دل دیاں کھول سناواں

بن کے دو جگہ دا حامی آیا
 سہاڈا سٹٹرا لیکھ جگایا
 میرا آقا جندے ول تکدا
 اچ آیا پیارا حق دا
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 سوہناں شہر مدینہ تھیوے
 ہر عاصی بھر بھر پیوے
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 سوہناں پتھراں نوں کلمہ پڑھاوے
 پیاسکیاں کھجوراں اگاوے
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 اُج او کر بل زمین سدا
 آکھے عرشاں تے پٹی دوہائی
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 ہو یا کوفہ سارا اک پاسے
 کدے کاندھیاں تے چڑھدے آسے
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 پچھے رہ گیا دور مدینہ
 بن کے مولا دا جانی آیا
 میں تاں پٹی سدکڑے جاواں
 اوتے ہو گیا ککھ توں لکھ دا
 میں پٹی ادیوں سیس نوواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 جتھے راحت پٹی لوٹوے
 میں بھی دل دی پیاس بجھاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 دشمن نوں گل نال لاوے
 چل اکھیاں نال دکھاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 جتھے جھوک حشیں لٹائی
 تینوں صدوی حد دکھاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 اک پاسے محمد دے نواسے
 پانی بندتے تئیاں واواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 کیدے کیتے چا نظم لیناں

اے تارا پاک محمد دا سینہ
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 روڑو بال اشارے پنے کرے
 جھڑے والی نے حوض کوثرے
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 قبضہ پانی تے سخت جماندے
 پئے اُمّی فیض پہنچاندے
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 عمر و سعد تے شمر پلّیتے
 اے ہن بھٹ ناں جاوَن سیتے
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 پئے شیر عسلی دے گجے
 آپو اپنی تھال تے سچ دے
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 منہ کبے زون کون سدائیں
 آئے تیریاں من رمنائیں
 جتنے کوئی روہڑ دے جاندے
 کنڈے مڈھ گلاب دے راندے
 آج سرتلواریں چھاواں
 کہنوں دل دیاں کھول سناواں
 لگی پیاس ذرا ناں جر دے
 آج ہتھ جلاواں دے باواں
 کہنوں دل دیاں کھول سناواں
 پہرہ ہنر فراد تے لاندے
 جو جو ہتی بنی نوں سناواں
 کہنوں دل دیاں کھول سناواں
 جنگ ناں آماں دے کیتے
 میں کھڑی چیا مرہم لاواں
 کہنوں دل دیاں کھول سناواں
 سرتے موت نگارے دہدے
 جھنڈا ہتھ عباس پھنڑواں
 کہنوں دل دیاں کھول سناواں
 مولا لگیاں توڑ زینبائیں
 ہو کے ہاشمی کیوں گھبراواں
 اوتھے حر پئے درجے پاندے
 اے دی آکھیا سچ داناواں

آکھے زینب میں صدقے جاواں
 کنوں دلہیاں کھول سناواں
 عون و محمد راج دودارے
 نبی زینب دیاں اکھیاں دے تارے
 ماموں جی توں پاون ہارے
 کنہدے امر اجازت چاواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 کنوں دلہیاں کھول سناواں
 بیٹا حسن دا وچ میدانے
 گل کالم اے گل جہانے
 کیتے دشمن مار دیوانے
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 کنوں دلہیاں کھول سناواں
 شاہ حسین نوں کہن بلا کے
 لاشے لے جاؤ ذرا اٹھا کے
 دستے سید توڑ رنبا کے
 خیر نانے دی اُمت دی چاواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 کنوں دلہیاں کھول سناواں
 ندی رحمت مٹھاٹھاں مارے
 علی اکبر کہیا دودارے
 پی رہ جام شہادت دے سارے
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 کنوں دلہیاں کھول سناواں
 پھی پھی جان کرے قربانی
 نانے پاک دی ٹھیک نشانی
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 کنوں دلہیاں کھول سناواں
 ہتھیں ظالماں کیویں پھڑاواں
 ہتھیں ظالماں کیویں پھڑاواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 کنوں دلہیاں کھول سناواں
 نسرہ مار کے اکبر جاندا
 سارا شکر پیا گھبراندا
 آکھے زینب میں صدقے جاواں
 کنوں دلہیاں کھول سناواں
 لکھاں دوزخ مار پنچاندا
 آپو جنت مانیا جہاندا

آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 اصغر بال تے ترس ناں کھاندے سنگیا پانی تے تیر چلانڈے
 آج اے اُمّتی فیض پہنچاندے سینے بن بل اٹھ دیاں بھاواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 اودے شکر پیالکے ہوئے آقا حسین تیار اے
 بی بی زینب صدقے وارے بھنیاں سہوندیاں ناں بھراواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 اے حسین علی صفا در دا جہڑا کاندھے محمدے چڑھدا
 جس ڈھایا کوٹ خیبر دا آج کربل دے وچ راہ واں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 سید پاک سی وچ نمازے گھوڑا آپ دا کھڑا ہو گزارے
 اودھر عرشاں تے پین آوانے تیتھوں حبانیاں گھول گھماواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 جدوں سر امام جھوکایا اتوں موزی نے خنجر چلایا
 کعبے ہتھ نوں کٹ وگایا زینب روندی اے بھر بھر ہاواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 کہندی زینب ویرن میرے سہانوں موت نے پالے گھیرے
 رولے اکبر لاڈلے دے ہرے ہتھیں ہندیاں خاک رولاواں

آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 وقت جمعہ نماز بے دیناں ٹنگیا نیزے تے سر لعیناں
 آکھے زینب دور مدیتہ دکھ کس نوں قول سناواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 قیدی قافلہ زینب سنایاں تیریاں مالکابے پروایاں
 آساں لگیاں توڑ نساہیاں سنی ککھ ناں بے پرواواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 پاک دامنناں قیدی ہوٹریاں لکھیاں توڑ دیاں قد مٹریاں
 روکے کون عزل دیاں پٹریاں خیر نانے دی اُمت دی چاواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 موصل شہر سارا گھبرایا جدوں قافلہ قیدی آیا
 عمر و سعد بھی تھر تھرنایا کہندے کیتیاں توں شراباواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 جدوں قافلہ شاہیں آیا اگے جشن یزید نے لایا
 سراماں دا سامنے پایا موزی بولیاں ناں آداواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 جدوں سامنے سر شاہاندا اگوں بول یزید سناواں
 جے توں بیت پیری منی جاندا تینوں تخت تے موج سناواں

آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 اگوں عابد نے بول سنایاں
 اے ظاہرؓ بتول دیاں جاپاں
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 بی بی زینبؓ کہہ چپ کر کیناں
 جہدے تابیا فلک زمیناں
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 سہاڈے تخت تے سہاڈی مدائی
 ایتھے انبیاء کرن گدائی
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 اٹھی کار یزید کساندا
 اتوں عرش پیا لرزہ کھاندہ
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 کالی ماتمی رات ڈراوے
 پٹی سکینہ شہادت پاوے
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 بس کے نعرے دمشق پیا ڈولے
 ہیکلیں منہ نکاندے گولے
 کہنوں ولدیاں کھول سناواں
 شرماں تینوں ناں ظالماں آیا
 عرشی ملک ناں کرن نکاواں
 کہنوں ولدیاں کھول سناواں
 اے حسینؓ محمدؐ دا سینہ
 ایتھوں پردے نے خیر گداواں
 کہنوں ولدیاں کھول سناواں
 سہاڈی دو جگ دیوچ شاہی
 اک محل مکاناں نوں لاواں
 کہنوں ولدیاں کھول سناواں
 بندی خانے دا حکم ساندہ
 ولی محمدؐ غلام کہساواں
 کہنوں ولدیاں کھول سناواں
 کہرا روندیاں چپ کرادے
 زینبؓ روندی اے بھر بھر کواواں
 کہنوں ولدیاں کھول سناواں
 ڈر دا کوئی پرندناں بولے
 کیتا عمل ویسے پیاساداں

آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 ایسا فکر یزیدؓ نون چھپایا
 سسر ویرن وا جھولی پایا
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 اودوں وقت جمع ہوئے جائے
 ایناں ظالمان ظلم کسائے
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 ایناں پانی بند کرائے
 مہر نیرے تے چاہر نیسائے
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 عمر و سعادتے این زیادے
 تنہو نیچے ساڑے سہاڑے
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 ایناں اکبرؓ دا لاشہ رولایا
 عون و محمدؓ دا ترس ناں آیا
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں
 میرے آبا وا کی قبور لے
 چا اوحب اڑیا پارخ بتول لے
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں

کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 صبح حکم زما فرمایا
 کہلی زینبؓ مھے دکھڑے سناواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 عابد مہر تے چڑھ فرمایا
 سینے بل بل اٹھ دیباں بھاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 ننھے بالال تے تیر چلائے
 آئی شرم ناں بے جیاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 خاطر پیٹ دی بے منیاوے
 پاوین گھبراں نال داداواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 ننھے اصغر تے تیر چلایا
 قاسم عباس دیباں کن باواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 عاشق جس تے رت رسول لے
 مولا تیریاں بنیاں رنیاواں
 کہنوں دلدیاں کھول سناواں

ولی محمد لکھے ناں ڈر دا جو جو حال زینب کے گھر دا
 رہ تا بیا وار امر دا چچیا تہ میں سسپس نواواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلہیاں کھول سناواں
 ایسا فکر یزید نوں چچایا جب پاس نعمان بلایا
 آ اس دلدا مطلب پایا سو سو ادب کرتے وچ راواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلہیاں کھول سناواں
 بڑے رتبے نعمان نے پائے پیا قافلہ توڑ پنچپائے
 ناں دھڑاں دے سرملائے لکھاں پڑھ پڑھ درود مداں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلہیاں کھول سناواں
 حسنی اسد قبلہ پیا تر دا ہتھیں دفن اماں نوں کردا
 جو سائیل ہے اس دردا ملیاں جنت دیوچ جاہ واں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلہیاں کھول سناواں
 سُن لئی جو جو صغراں بیتی کیتا صبر تے اُف نہ کیتی
 ایسی صبر پیالی پیتی آیا ترس ناں بے پرواواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلہیاں کھول سناواں
 ایسا وقت غماں دا چچایا پیشی ویلے جاں قافلہ آیا
 سید دادیاں رو سنا یا پر دے دلنوں بھڑکیاں بجاواں
 آکھے زینب میں صدقے جاواں کہنوں دلہیاں کھول سناواں

روئے نمانے پاک دے جا کے رُوون غلاماں پلٹے پا کے
 نانا جی کدے ویکھو آ کے تینوں اُمت دے فیض دکھاواں
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 تینوں لکھ سلام نانا جی چھڈی توڑنا غلاماں
 رہی حشر تک سوگ جہانناں تینوں صبر دی حد دکھاواں
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں
 ولی محمد بے علم بے چارہ بیٹھا ہنچ تن دا کل دوارہ
 مولا کر دے پار اتارہ پیا منگیاں مراداں پاواں
 آکھے زینبؓ میں صدقے جاواں کہنوں دلدیاں کھول سناواں

فریاد بی صغراں

رُو رُو صغراں پکائے ویرن دے بھل گیوں کائے
 جو جو کرل بیستی سیداں اُف بھی ناں کیتی بندھی جھوک ٹوٹتی
 آکھے شکر دو پارے رُو رُو صغراں پکائے ویرن دے بھل گیوں کائے
 دوھڑا ادھڑی رات آہی جس ویلے سیڈ بھاد لڈے
 جاگ پئی صغراں بھی اس ویلے رب دی ذات جگائے
 مل لائے صغراں جاندی داری پھر میل قیامت آہے
 ولی محمد نام اسنوں جس دے ساتھ واپا دے

وچ خواب دے میں پایا پانی بند نے کرایا
 گل چھیاں مگایا آج لگ گئے سنے پہرے رُو رُو صغراں پکائے ویرن دے
 کس گئے نازک پھل گئے ریتے تے رُل
 پئے گئی عرشاں تے ہول مولا دے دربارے رُو رُو صغراں پکائے ویرن دے
 مینڈے نازک آہے ہتھ ظالماں دے آئے
 کدے عرشاں تے جلتے جدے راز ہیں دولاک
 رُو رُو صغراں پکارے ویرن دے بھل گیوں کائے دوہڑا
 ناں زبان ہن زیب پٹی دیوے ناں گل وارہ کھا دے
 ویر جہدہ پردیسی تھیوے اوتے بھین روندی مر جا دے
 وانگ سودایاں دے دوہایاں بیٹھی کانگ اُوڈا دے
 ولی محمد ا کالم ا سنوں جو تکلیف اُوٹھا دے
 تینوں ایا جی ناں کہیا بھین پیاری نوں لے آ
 سیا دلورج رہیا ناں میں چاہڑ یا کھارے
 رُو رُو صغراں پکارے ویرن دے بھل گیوں کائے
 قیدی بیبیاں دا کرنا سر شاہ دا نیرے چڑھنا
 تینو خیمیاں دا سڑنا ماتم پیا جگ سارے
 رُو رُو صغراں پکارے ویرن دے بھل گیوں کائے
 شالا ویر ناں جاہن کسے دے بھیناں نوں دکھ گھنیرے

ماواں جنت والیاں چھاواں بھیناں توں درد چنگیرے
 ویراں باج نمائیاں بھیناں اکھیں ہون اندھیرے
 ولی محمد جھڑی کرل بیٹی اوتے دہن زینب دے جیرے
 رُو رُو صغراں پکارے ویرن دے بھل گیوں کارے
 اج لمبیاں نے راتاں دلہیاں دل نال باتاں
 مارو تھل دیاں واٹاں کوئی ناں چلدے نے چارے
 رُو رُو صغراں پکارے ویرن دے بھل گیوں کارے
 سُنیاں شاہ شبیر نے جسم عباس شہادت پائی
 شبیر کہیا مینڈا جن ویرن اکوار کہو بھائی
 بچڑی عباس دی لاش تے رُو رُو عرشیں پٹی دوہائی
 ولی محمد مڈتاں دی اُجڑی کرل جھڑی سپد آن وسائی
 رُو رُو صغراں پکارے ویرن دے بھل گیوں کارے
 رہیا دُور مدینہ کیتا ظلم بے دیناں
 میرا ویر نگینہ تیر حُر کلا نے مارے
 رُو رُو صغراں پکارے ویرن دے بھل گیوں کارے
 وُو قسایاں نالوں جے کیتی میرے ابا جی نوں منگواہ کے
 تنناں سپد سن بچیاں کٹھا اوتے بھیدیاں نوں کوہن پلا کے
 کی جواب حشر نوں دیسو بے حد ظلم کس کے

ولی محمد فیض امت دے کدے نانا جی ویکھن آکے
 رُو رُو صغراں پکارے ویرن دے جھل گیوں کارے
 جب دھڑا نخط پچی بیماریا دا یارو شاہ شبیر نے پڑھیا
 جوڑا اکبر دی عید دا دے کے راضی قاصد کریا
 مور حضور دعا فرمائی خیریں تھیویں آڑیا
 اُس پچی بیماریا دا باپ ہاں جیویں فیض امت اچ کرے
 رُو رُو میثاق دا وعدہ کیتا اساں سدا نذرانہ دھرا
 ولی محمد زمین کرل دی جتھوں پر کوئی کنبیا ڈرے
 رُو رُو صغراں پکارے ویرن دے جھل گیوں کارے

دوہرے حسین علیہ السلام

حسین جیا لچ پال نانا کوئی جھڑا پالے لچ جہا نانا
 حوض کوثر دا ساتی سوہناں اتے پاک محمد نانا
 وچ کرل رب راضی کیتو سو دھڑکے سدا نذرانہ
 ولی محمد گدا اِس دردا اے گھلا فیض خانا
 حسین حسین حسین پکاراں میرا ورد صبح تے شام
 جن بشر ملائق تے خوراں برودا الہیا کام
 اِس دی شان بیان کراں کی جتھوں بھیجے رب سلام

ولی محمد جو ممکنہ مروڑن
 سیس کٹا ناں تے یارناں
 ریت تتی تر فن لاشے
 بن پانی پئے تر فن بچرے
 ولی محمد توڑ نباسی
 ناری نار خیرین لگ پئے
 نتھے بچرے منگ دے پانی
 جو جو فیض امت نے کیتا
 ولی محمد اجڑی کرل
 اے زمین جو کرل والی
 علیؑ موسیٰؑ نوحؑ پیغمبر
 کون آباد کرے گا مینوں
 ولی محمد اوتھوں ہر کوئی ڈریا
 جو جو وچ کرل دے بیٹی
 جانیں بھین حسین دی یارو
 ظالم ظلم دی حد مکائی
 ولی محمد پیشی ویلے
 بے پردہ بنھ بییاں کھڑیاں
 عقل تنناں دا خام ایں
 اے ناں سوکھی کار اے
 ویلا وقت دوپاہر اے
 حکم ہتھ چندال اے
 اے بتول دا لال اے
 ناں مل دے بے پیرے
 حلق تے وج دا تیراے
 پیا وہندہ رب قدیراے
 جھڑی آن وسائی بشیراے
 مدتاں رہی گر لاندی
 ہر نوں واسطے پاندی
 میری جان ویرانیوں جاندی
 جتھے زینب جھوک ٹاندی
 میں کی دستاں اڑیا
 جہدہ بیڑا شوہ وچ اڑیا
 او ذرا ناں کنیا ڈریا
 سر شاہ دا نیرے چڑھیا
 عابد ناں بیچار اے

اُوٹھاں اُوپر الانیاں کڑکے
 ولی محمد منوؤں امتی بن دے
 اُوپر صغراں ورواں دی ماری
 وعدہ کر کے ویرن میرا
 ہاتھ غیب آوازہ کیتا
 ولی محمد صغراں کہندی
 ویراں باج نمانیاں بھیناں
 گن گن روز نگاون صدقے
 جس بھتن دا ویر وچھوناں
 ولی محمد ناں پچھ حال زینب دے
 کی ہتھ آیا ظالماں لوکاں
 مونہوں کہن بنی دا کلمہ
 جہناں ظلم آل تے کیتے
 ولی محمد قاتلہ قیدی
 ایسا فکر یزید نوں چھایا
 زینب سِر ویرکا دا چمدی
 قبر سکینہ دی وچ دَمِشَقے
 ولی محمد زینب روندی
 میری توبہ استغفار اے
 وُو جلاواں توں کار اے
 اُٹھ اُٹھ تکدی راہ اے
 بھل گیوں بے پرواہ اے
 اُو من گیا امر رضا اے
 فیر سہاڈا جیوں کیا اے
 کی اوناں دا جیناں
 ناں کھانا ناں پینا
 ویلنے وچ ولیناں
 جہدہ وچھڑیا ویر نگینہ
 اُو جہاڑ کے باغ بتول اے
 پیٹ اوناں دے سول اے
 کدوں نماز قبول اے
 جیویں رضا منظور اے
 قافلہ کر لے آزاد اے
 ول وچ ربدی یاد اے
 تیک قیامت آباد اے
 جہدہ کنبہ ہویا برباد اے

لاشے دفن کیتے وچ کرل آئے شہر مدینے
 صفراں خبر سکینہ دی سن کے چھیک پیا وچ سینے
 بابل تے ویرن دامیل ناں ہويا رہی سہک دل سال مہینے
 ولی محمد جہناں دے ویر وچھو نہیں بھٹھ اوناں دے جینے

سی عرفی پنج تن پاک

الف آوری سوہنے دے آونے دی
 ڈگے کعبے توں بت گرتا سارے
 ابو جہل نے لبب نوں پین پیڑاں
 ولی محمد فتح اسلام ہو گئی
 ب ب بروج اسلام واقتم ہويا
 او آیا سی سیس اوتارنے نوں
 ابوبکر قربان قربان ہر دم
 ولی محمد غنی عثمان جس نے
 ت ت تار پیارے دی نال حندے
 و و و دی طرفوں لیون والا
 ثانی میری سرکار داہور کوئی ناں
 ولی محمد قدر او کی جانے

کفر سندیان منہ لکھاں لگ پیا
 شیطان سروچ مٹیاں پان لگ پیا
 حوشاں بھلیاں تے عقل جان لگ پیا
 علی شیر جدم نعرے لان لگ پیا
 جدوں عمر نے کلمہ سنا دتا
 ہمتھوں اپنا سیس وکا دتا
 ساتھی غار دایار خدا دتا
 جمع کر قرآن وکھا دتا
 جبرئیل غلام سرکار والے
 ناں انت کوئی تیز رفتار والے
 سینیں جوڑیاں عرشاں سدھار والے
 جہڑا منہ وچ مکھیاں مار والے

ہفت صاف عقیدہ قائم جس دا
 پچھ اوناں توں شان میں جان صد تھے
 ایٹھے اوتھے ناں کچھ پرواہ رکھن
 ولی محمد غلام غلام حاضر
 جاگ ہن ستیا جاگ ذرا
 تیری ستیاں دین و ہا حباسی
 کسے ربدے پیار توں پچھ رستا
 ولی محمد نجات بے ناں عملاں
 ح حب رسولدی ناں جس نوں
 نام نبی دا یاں جونک چاہڑے
 غیب نبی تے ناں اعتبار جس نوں
 ولی محمد جو نبی نو کہہ مر دا
 خ خواب پچھا تڑا ناں دلہ سے
 پہنچے کون سن جوڑیاں عیش اُتے
 سدیا یار نوں یار پیار یا آ
 ولی محمد بلی شیطان سے نے
 دم ناں مار کے لکھ سکاں
 پہلے گل توں ہوئے تے آئے آخر
 پنجیاں باراں دا ہو گیا قائل یارو
 جھنٹاں تک لئی زولف دلیل یارو
 در ایس سے نے جہڑے ساٹل یارو
 اڈ جھولڑی منگ دا خیر مارو
 بن جاگ دے دودھ ناں جمدالے
 پھر جاگنا او کس کم دا اسے
 ہو جائے دور اندیشٹرا غم دا ا
 بندہ پاک گناہ توں جمدالے
 او لعین ناں ہوئے تے کی ہوئے
 او بے دین ناں ہوئے تے کی ہوئے
 بے یقین ناں ہوئے تے کی ہوئے
 مر دا اوس دا قلب سفیں ہوئے
 میرے آقا دی شان بلند یارو
 وسوں گل ساری کر کے ونڈ یارو
 بووے دوزخاں سے ہوئے بند یارو
 جہڑے جان کے پاوندے ڈنڈ یارو
 لکھیا سو جو ونچ قسداں آیا
 بیڑا عاجزاں دا بنے لان آیا

دند توڑنے والے نوں لائے سینے
 ولی محمد ا حوصلہ ہے کس دا
 ز زاریاں دے وچ رین ساری
 بگھ پیاسی دی ناں پرواہ رکھن
 لکھاں ناں مقابلہ چند بندے
 ولی محمد امت بخشان خاطر
 ر رت باجھوں ناں ہور تنگوا
 خاطر امت وی میں قربان جاواں
 پانی بند حسین دے قافلے دا
 ولی محمد انبی دے لواسے
 ذ ذرا زبان ناں زیب دیوے
 پانی بند حسین دے قافلے دا
 جھکے تے کیاں دھاڑیاں دے
 ولی محمد ا دوخیں جال اوناں
 س سار کی اوناں نوں سبحان اوسے
 بیاباں دیوچ امتحان دے رہ
 امت نامے دی چا بخشان گے لے
 ولی محمد اوناں نوں ترس کیا
 وچ درد دے درد و نڈان آیا
 سوہناں تلی تے پھڑے کہاں آیا
 میرے آقا نماز گزار دے سن
 پتھر پیٹ تے وقت گزار دے سن
 جاں صدقے ہٹھ ناں ہار دے سن
 راتاں غاراں دیوچ گزار دے سن
 پچھے بددا نام دھان والے
 کربلا اندر ڈیرہ لان والے
 اکھاں سلنے پچھے کہاں والے
 اوپر نیزیاں سیس ٹینگان والے
 جو جو ظالماں ظلم کما دتا
 پہرہ ہنر فراد تے لا دتا
 ہاشم زادیاں جوہر دکھا دتا
 جھناں آل رسول نوں تا دتا
 علیؑ بنی دے بے فرمان جھڑے
 جا کے کوثر جام پلان جھڑے
 چمڑھ کے نیزے قرآن نسان جھڑے
 پگے مڈھ دے نے بی مان جھڑے

شہر مدینہ بھی دور اوتھوں

جتھے چالی ہزار نے بیت کیتی

اہل بیت دے جو غلام ہمیں

ولی محمد ا حال میں کی دساں

صبر حسین وا کی دساں

جھنڈا ویرن عباس دے ہتھ دیکے

تے جلیب مظاہر دے پت تاہیں

ولی محمد میں قربان جاواں

ضرب جھناڈڑے دل لگی

حُر خیمیاں دے دل نظر کیتی

نکل چٹھیاں جھناں منگیا سی

ولی محمد ا جھناں دے بھاگ چنگے

ط طالبیاں جھناں دے ہون چنگے

اوناں کی چنگیانی دا پھل پاناں

ڈیٹھے مڈھ دے بے وفا کوفی

ولی محمد ا حُر دی تری بیڑی

ظ ظالماں ظلم دی حد کیتی

کرن جُھے نمازاں ناں قضا ہرگز

بیابان اوجاڑ ویران دیتے

ترس مندناں کوئی جو آن دیتے

ہوئے ہر دے دل حیران دیتے

دھندو کار زمین آسمان دیتے

جانے رب جیوں وقت گزار یو سو

شکر نال ترتیب کھلا ریو سو

کبھی طرف دے دل سوار یو سو

پتھے راہ توں سر چا وار یو سو

دیکھو او پتھے عاشق زار بن گئے

دیدے اوس دے مثل جھلار بن گئے

بھلے عہد تے او بدکار بن گئے

حُر شہیداں دے گلے دا ہار بن گئے

چنگے چنگیاں نال نباہ دیندے

پکے مارنے بڈھیاں پچاہ دیندے

قبضے پانی تے سخت جما دیندے

کوفی ڈونگرے وہن رُورا دیندے

ڈیٹھے ظالم او ظلم کمان والے

بن بیبیاں پکے لے جان والے

سر نیزے دی نوک تے تنگیانے
 دل محمد اٹوڑ بنا حب سن
 ع علی دا ارج پروار سارا
 کجھ پتہ نان لگدا کوفیاں دا
 جھنناں چٹھیاں گئی منگیا سی
 ولی محمد نبی دا پڑھن کلمہ
 غ غمناں دی رات چا ڈالیو نے
 تیراں برس دیاں وچ گیا لین پانی
 ہر پاسیوں بجلیاں کرک پیاں
 ولی محمد نبی دا پڑھن کلمہ
 ف فکرناں جاندا عاشقاں نوں
 نبی علیؑ دے چمن دے پھل ٹوری
 جتھوں گئے سن منگ پناں لکھاں
 ولی محمد نبی دیاں دشمنوں نوں
 ق قدرناں قدریاں کی جاتا
 سر شاہ حسین دا ٹنگ نیزے
 کلمہ پاک محمد دا پڑھن والے
 ولی محمد وقت نال ہتھ آوے
 جہڑے نبی دی امت سداں والے
 پکے دین والے تے قرآن والے
 کربلا اندر امتحان دے رہ
 کیوں تنگیاں لے شیطان دے رہ
 ارج رشوتیاں لے ایمان دے رہ
 دھوکہ آل نوں بے زبان دے رہ
 شاہ حسین دے آج پروار اُتے
 رحمت برے عباس رنج پال اُتے
 گل پہنچ گئی حد کمال اُتے
 کر دے ظلم پٹے نبی دی آل اُتے
 لگی روز میثاق نبان گے لے
 کیتی گل تے غل کٹان گے لے
 دھرتی کربلا ارج وساں گے لے
 مادر دوزخاں وچ پہنچان گے لے
 لالچ پیٹ لئی دین گوا بیٹھے
 لانت دولاں جہانناں دی چا بیٹھے
 آل نبی تے ظلم مکا بیٹھے
 گو لے بگلیں متہ مکا بیٹھے

ک کی کیتا ہائے ہائے کرف
 اکے ہر دے سروچ پیا پانی
 آئی شرم ناں قاتلاں ظالماں نوں
 ولی محمد اوناں نے چا دتا
 لنگ گیا وقت ہیں کی دساں
 پنجھی جنگلاں وچ اوداس مدت
 جہڑے علی دے درے نہیں مانگت
 ولی محمد کوئی پیا کجھ آکھے
 موت نگار ڈا سراتے
 پاکے سر حسین دا وچ جھولی
 بندی خانے سکینہ شہید ہو گئی
 ولی محمد اوس دا کی جیون
 ناریاں نار خسید لئی اے
 محشر تیک نشان اے قائم رہن
 عرشی ملائک بھی سفاں بنا روئیں
 ولی محمد اکتہ زمین روشن
 وقت اخیر اس قافلے نوں
 کیتے دفن درود سلام پڑھ کے
 دھر کے اگے یزید حسین داسر
 کامنوں کیتا نور العین داسر
 ناں تکیا اوناں نے عین داسر
 حضرت زینب نوں شاہ حسین داسر
 جو جو بیتیاں یاد جہان نوں گل
 یاد رہ گی زمیں آسمان نوں گل
 یاد رہ گی ہر انسان نوں گل
 دستی نباہ سید رحمان نوں گل
 بدل وانگ پئی دوستو گج دی اے
 ویکھ ویکھ کے بھین پئی رچ دی اے
 جھنوں صغراں اودیک دی سدا دی اے
 جھنوں سانگ کھچڑے وجدی اے
 کیتا جھناں ویران بتوں دا گھر
 ہو یا جیویں ویراں رسولدا گھر
 اے تاں اللہ دے مقبول دا گھر
 جتھے چمکیا بنی دے نور دا گھر
 آندہ کر بلا وچ نعمان صدقے
 ہوندہ رہیا قربان قربان صدقے

ہنی آسہ قبلے نے مدد دتی
 ولی محمد اُوناں نوں فسر کھڑا
 ہائے ہائے دی سخت پکار پئے گئی
 پھٹے ہوئے لباس رسول جابیاں
 صغراں عابدے لگے لگ روئیں
 ولی محمد اسیکنہ دی موت سُن کے
 الف ارج مدینے وچ حشر تپیا
 کر کے آل رسول تے ظلم ایڈے
 جہڑا قول میثاق داسی وعدہ
 ولی محمد اچکے کربلا والے
 یا حسین حسین آقا
 باع شمع ناں جیون پروانیاں دا
 ماتم شاہ حسین دا جاں صدقے
 ولی محمد اُوناں دا کی جیون
 یاد او ویلڑا جدوں آوے
 پتہ روز میثاق دے لگ جاسی
 اہلبیت لوں رنج پہنچان والے
 ولی محمد مکان فشاہ دا اے

نالے آکھدے نے سہاڑی جان صدقے
 دل جھنّاں حسین دا مان صدقے
 جد پرت کے قافلہ آیا اے
 دساں کی جو حال و ہایا اے
 کھٹاں پغماں دیاں میتہ برسایا اے
 صغریٰ روندی حال گویا اے
 ملک ماتمی سفاں وچھا بیٹھے
 گوئے بکلیں منہ لکھا بیٹھے
 شاہ حسین ارج توڑ نہاہ بیٹھے
 کربلا اندر ڈیرے لا بیٹھے
 یا حسین حسین پکار اٹھے
 نعرے مار بلند یک بار اٹھے
 عرش فرش والے تابیا دار اٹھے
 جہڑے آپدا کر انکار اٹھے
 اکھاں روندیاں تے دل دھڑک والے
 عمل جو خدا دی خلق دا اے
 کنڈا ارج وی کلے تے وڑک والے
 پھیرا ایس جہان تے پلک والے

قافلہ واپس مدینے شریف طرز کے درج رہندی سی

اک بڑھڑی مائی

مکی مدنی دی ساری دنیاں گدائی لے
سن جوڑیاں مولانا عرشاں تے بلایا لے
چاہیسا جو محمد نے مولا منظور کیتے نے
زل کے پڑھدے مدائش خدا دے یار آئے نے
دیندے آئے نے اماںساں رکے خیال تک
اے شہ علی دا بے گردن جس کٹائی لے
خاطر نمانے دی آست کتبہ چاہی یا سی
گئے پانی توں تھرے نے وین صنغراں سکینہ دے
کیتی کافراں جو کار آئے مہماناں دی
موڑے کون چاہی بنے وعدے اللہ اکبر دے
پیالم صبر دا آقا سنی حسین پیتا اے
سرنیزے تے ٹنگیا نے حوض کوثر دے ثانی دا
کر کے قید بیسیاں کوفے نوں یسائے نے
یاد رکھنا ظالم زینب چاہی سونایا سی
یہیں عرشی ملک بھی گھڑیاں نازک آباں نے
تھرار ڈولیا مجھساں اندھیر چھایا سی

رنگا رنگ دی مولا گلزار لائی لے
سوہنے آمنہ دے لال کیسا رتبہ پایا لے
تک یار نوں چاہی پار پر دے دور کیتے نے
عیسیٰ موسیٰ نوح داؤد بھی دیدار پائے نے
ابراہیم توں لیکے محمد دی آل تک
اے کربلا و صرقتی آکس نے وسائی لے
اے لال بے بتول جس نے شان پایا سی
سوں گئے گودیاں وچ بال جھل کے تیر لعیناں دے
اکھاں نال ڈیٹھے مال وارث دو جہاناں دی
قیدی ہو کے ٹریاں نے ملک غلام جس در دے
ولی محمد لعیناں چاہی ظلم کیتا اے
اگے کھول کے دساں میں تینوں حال باقی دا
لاشے سیداں پاکاں دے ریتے تے رلائے نے
ماتم عرشیاں فریشیاں اندھیر چھایا سی
کھڑیاں وچ دربار دے رہرہ دیاں جاہیاں نے
جد تخت تے یزید نے سرشاہ دا پایا سی

ولی محمد چھوڑ دے توں لمیاں باتاں نوں
 طراں گتے بھونکدے ظالم ظلم والے
 آخر سر حسین دازیب نے لیتا سی
 روضے پاک رسول دے پھر قافلہ آیا سی
 پاکے پلٹے وچ گلے دربار نانا دے
 جد معصوم اصغر لئی نانا جی پانی منگیا سی
 حضرت عون و محمد دے چاڈ کھڑے سنائے کئی
 نانا جی قاسم دی ہندی ریتے وچ رولائی نے
 مشک بھر عباس نے گھٹ پانی دا پیتا ناں
 میتہ تیراں دا برسیا سی پانی مشکوں ڈل گئے نے
 میرا ویرن نانا جی تیری اکھاں اتارا سی
 اوپر آ لائیاں اوٹھاں بے پردہ گئے و مشقے ول
 دسے جو یزید نے سہاڈے سنگ فیض کیتا سی
 پایاں چا شہادتتاں سکینہ بندی خلعے وچ
 دساں کی عابد بیمار جو جو دکھڑے پائے نے
 ولی محمد غلام بیچ تن دے ای در والے

کون زینب بن جاند اوکھاں دیاں راتاں نوں
 روز حشر دے رُوون گے مولا دے درباے
 جانے مولا ساریاں جو ہویا بیتا سی
 سن عابد دے پییاں رُو رُو سنایا سی
 رُو رُو دس دے مال اکبر دے گلے دے
 امت تیری نانا جی چا تیراں تے منگیا سی
 کتبہ چا کہیا اے کربل ہو روسائے کئی
 نانا جی سنایے کئی خیمیاں نوں اک لائی نے
 پھٹ تلوار دا جی نانا کسے توں جاوے ستاناں
 وعدہ توڑناں چڑھیالاشے ریتے رُل گئے نے
 سر نیزے تے ٹنگیوتے جو عرب دا لاڑا سی
 فیض امت تیری دے رہ گئی تیک قیامت گل
 اُلٹی کار ظالم دی سہانوں چا قید کیتا سی
 جو جو کار ظالم دی رہ گی گل زمانے وچ
 سر ویرن دا ملبا پچھاں لاشے کربل دفنائے نے
 محل چک معاف ہو جاوے گدازیب دے گھرا والے

دوہڑے بارہ ماہ حضرت امام حسین علیہ السلام

چیترا چا حسین دا وچ کر بل
 آسیدہ سا قیا آ جلدی
 بڈھے بچیاں چا دیدار اے
 وَلِيٌّ مُحَمَّدٌ اَبے وفا کوئی
 وساکھ و سار ناں آسیاں نوں
 نانا پاک محمد تے فاطمہ ماں
 جھنڈے واسطے سی نو لاکھ بنیاں
 وَلِيٌّ مُحَمَّدٌ دلنوں چین ناہیں
 جیٹھ بیٹھ حضور دیاں جوڑیاں وے
 اسان آپدی بیت منظور کیتی
 آسیں ہاں پکے پکے دین والے
 وَلِيٌّ مُحَمَّدٌ لے ناں لکھیونے
 ہاڑ ہاڑیاں دا ناں کوئی رہیا اوڑا
 جہڑا روز میثاق دا سی وعدہ
 ادھی رات ویلا سارے لوگ سستے
 وَلِيٌّ مُحَمَّدٌ صغراں جاگدی سی سرتے دے پیار ورجا بیٹھا

کوئی خطاں اُتے خط پاپا رہنے
 دیدے دیکھنے لئی ترسا رہنے
 گل چٹھیاں تے مہراں لا رہنے
 ایویں جال فریب ویچھا رہنے
 یا حسین سخی لچ پال ایں توں
 علی شیر دا شیر کمال ایں توں
 اُہدے کاندھیاں تے اسوار ایں توں
 آھی اُمت دے گلے دا ہار ایں توں
 آسیں نیناں دے فرش بچھا دیاں گے
 تے یزید نوں چھڈ چھڈا دیاں گے
 اُتے تلی دے سر ہوں جما دیاں گے
 پانی آل دا بند کرا دیاں گے
 سید سندیاں عمل کک بیٹھا
 سید پاک بن بھار اٹھا بیٹھا
 شاہ حسین بن ساتھ لدا بیٹھا
 سرتے دے پیار ورجا بیٹھا

صغراں اکھدی لمچل نال بابا
 دیتے پنڈھ جدائی محال بابا
 رکھاں نال کلچڑے لا بابا
 اگے آپدا جیویں خیال بابا
 جدوں کربلا وچ میدان آئے
 سید پاک ہن توڑ نبان آئے
 گھر سد کے ظلم کمان آئے
 جھناں تکیا شاہ سلطان آئے
 ڈاڈا ظالماں نے کیتا تنگ یارو
 بی بی فاطمہ دے فرزند یارو
 انج تاں کر دے دانشمند یارو
 پانی بچیاں دا کیتا بند یارو
 نیناں عابد دیاں لایاں چا جھڑیاں
 محشر تیک او رہن یاد گھڑیاں
 نال آل دے کیتیاں چا بھلیاں
 بھتن بے پروہ بیبیاں گھڑیاں
 زینب اکھدی لے گج گج دا رہن
 تیرے حکم اندر عذر محمد دا رہن

ساون سون نائیں جھڑے جاگ اٹھے
 بکھ ترح دی نال پرواہ مینوں
 اصغر ویرنوں لوریاں دیوساں گی
 ولی محمد صغراں اکھدی لے
 بھادروں بھرک اٹھی اگ ظالماں نوں
 جھڑا روز میثاق دا سی وعدہ
 اے مڈھ دے بے وفا کوئی
 ولی محمد اوناں دے بھاگ چکے
 اسوا اس خدا بن آس ناہیں
 وچ کربلا اج امتحان دے رہ
 جو جو کوفیاں سیڈاں نال کیتی
 ولی محمد عباس داقلم بازو
 کتک قہر کیتا ایناں ظالماں نے
 جو بیتیاں کیتیاں ظالماں نے
 منہ تھیں نبی پاک دی امت سداں والے
 ولی محمد انک تے زمین روئیں
 مگر مارمکا بیا ظالماں نے
 مینیں مالکا جیویں رضائیں دی

دیوہ تیرے جیب سے نور والے اے تیک قیامتے بچھ دا نہیں
 ولی محمد اجو آلدے نال ورتی سسے مومناں نوں کم توج دا نہیں
 پوہ پار ہونا نڈھڑے پور ہوئے جہناں درد اندر درد ونڈیا اے
 کشتی ٹھہل دریا رضا اندر صابر پیرناں ڈویا سنگیا اے
 پیاں دسدیاں نے تیگاں خون بھریاں جو جو شام اندر ویلا لنگیا اے
 ولی محمد شاہ حسین داسر لہ ظالماں نیزے تنگیا اے
 مانگو مار مکالیا ظالماں نے لکھیا میٹے نال حرف تقدیر دا اے
 چڑھ کے نیزے دی نوک قرآن پڑھنا کیدہ حوصلہ زینب سے ویر دا اے
 خیر نمانے دی اُمت دی منگ دا گیا کیدہ حوصلہ پیر شیر دا اے
 ولی محمد چمکیا وچ کربل نور چانشاں پدر منیر دا اے
 پگن فیر پھروے ہائے ہائے کر دے جدوں ویلیر اذقت گنوا بیٹھے
 لانت دو جہاں وی گھٹ کے تے پیرا دو نگرے وہن روڑا بیٹھے
 ناں رہ ارات جو گئے تے نال اُت جو گے جدوں دین ایمان کھڑا بیٹھے
 ولی محمد اپنے کربلا والے ڈیرہ کربلا دے وچ لا بیٹھے

نعت شریف حضرت امام حسین علیہ السلام طرز
 شبیر دیاں حب داراں نوں
 کوئے دا بہانہ نہیں بولنا

جاواں صدقے حسین دیاں زلفاں توں جھڑیاں ریت تھی تے رُلیاں نے
 رُل گئے نے باغ بتول دے پھل واؤں خزاں دیاں تتیاں گھلیاں نے

گھیرہ فوج یزید دی پاندی اے
 اتھر خوندی اکھ برساندی اے
 جاواں صدقے حسین دیاں زلفاں توں
 عون و محمد میدان وچ جاندے نے
 دھوڑاں وچ میدان دھماندے نے
 جاواں صدقے حسین دیاں زلفاں توں
 بچی مسلم دی واسطہ پاندی اے
 چاچا جند پیاس تھیں جاندی اے
 جاواں صدقے حسین دیاں زلفاں توں
 موڈھے مشک تے ہتھ تلوار دیکھو
 کیتے لکھ ظالم فستاہ ہار دیکھو
 جاواں صدقے حسین دیاں زلفاں توں
 نعرہ مار کے قاسم جاندے نے
 پئے اُمتی فیض پہنچاندے نے
 جاواں صدقے حسین دیاں زلفاں توں
 اکھیں سامنے کس دے پچڑے نے
 لائبو شکر دوپہرے پچڑے نے
 جاواں صدقے حسین دیاں زلفاں توں
 نظر خیمیاں تے حر دی جاندی اے
 اوتر گیاں جھڑیاں بھلیاں نے
 جھڑیاں ریت تتی تے رتیاں نے
 عمر و سعد دے دل گھراندے نے
 نال پیاس دے سکیاں بلیاں نے
 جھڑیاں ریت تتی تے رتیاں نے
 قد میں ڈگ عباس نوں کہندی اے
 اے سندیاں آنسو ڈولیاں نے
 جھڑیاں ریت تتی تے رتیاں نے
 گپیا چیر کے شکر پار دیکھو
 برسے تیرتے مشکاں ڈھلیاں نے
 جھڑیاں ریت تتی تے رتیاں نے
 پئے ہاشمی جوش وکھاندے نے
 کوڑے وعدے باتاں بھلیاں نے
 جھڑیاں ریت تتی تے رتیاں نے
 جھڑے گئے پانی توں تھڑے نے
 لال اندھیریاں گھلیاں نے
 جھڑیاں ریت تتی تے رتیاں نے

رُل گئے نے باغ بتول دے پھل
 اکبر کر افسوس پکار دا اے
 ہو یا میل ناں صنراں بیمار دا اے
 اصغربال معصوم اخیر اُتے
 منگیا پانی تے وسن دے تیر اُتے
 جاواں مدقے حسین دیاں زلفاں توں
 ولی محمد غلام بھی در دا اے
 مجرا سوہنی سرکار دا بھر دا اے
 جاواں مدقے حسین دیاں زلفاں توں
 رُل گئے نے باغ بتول دے پھل

نعت شریف پیر پھاگی بھریا طرز دیاں دارا جہ میرے باہل دا پیارا

پیر میرا پھاگی پیر پھاگی بھریا
 جھنڈہ کلمہ پڑھے جگ سارا
 گھر عبداللہ آیا نور ستارہ
 میں رَج گئی ویکھ کے نظارہ
 آقا میرے دیاں اچیاں شانان
 دشمنان دے دل ساڑا
 نی سنہیو بھاگی پھریا
 تے پیر میرا پھاگی پھریا
 مائی آمنہ دے سوہناں دلدا سہارا
 پیر میرا پھاگی پھریا۔ پھاگی پھریا نی سیتو
 آیا بھن اسلام دا گانا
 جھنڈا کلمہ پڑھے جگ سارا

حدوں سوال کفاراں پایا دوکھن کر چن نوں اٹایا
انگلی دا کر کے اشارہ جھنڈہ کلمہ پڑھے جگ سارا
تے پیر میرا پھاگی پھریا پھاگی پھریا نی سیو

دندان مبارک تے پتھر کھاوے دشمن نوں پھڑ سینے نال لافے
امت دیا غم کھوارا جھنڈہ کلمہ پڑھے جگ سارا
پیر میرا پھاگی پھریا پھاگی پھریا نی سیو

پتھراں نوں سوہناں کلمے پڑھاوے سکیاں کھجوراں نوں پھل لافے
لا مکاناں والا جھنڈہ کلمہ پڑھے جگ سارا
پیر میرا پھاگی پھریا پھاگی پھریا نی سیو

غاراں دیوچ روون واسے ہنجاواں تھیں جامہ دھوون والے
جہدا علیؑ جے ویر پیارا پیر میرا پھاگی پھریا پھریا نی سیو
کبتے توں بت علیؑ نے گرائے قلعہ خیبر دا توڑ وکھائے
اج آیا عرب دا لاڑا پیر میرا پھاگی پھریا پھریا نی سیو
دستی حسین نے کربل وسا کے دین بچایا پھڑے ہس کے
اج زینب دے رہی پاہرا پیر میرا پھاگی پھریا جھنڈہ کلمہ پڑھے جگ سارا
اکبر اصغر دا وکھ جسر کے خنجر بیٹھ نمازاں پڑھ کے
سوہناں بن گیا کربل والا پیر میرا پھاگی پھریا جھنڈہ کلمہ پڑھے جگ سارا
خاطر جسدے فلک زمیناں پانی کیتا بند بے دیناں

لگا نہر فساد تے پہرہ
جس دے باپ نے خیر گرایا
اے بتول دیاں اکھیاں دا تارا
وقت اخیر تے قاصد آیا
دستے صنراں بیسار دا ہڑا
نازک زلفان نیسزے چڑھیاں
اج راضی کیتا آپ پیارا
ولی محمد بھی در تے سوالی
آج کر دیو پار اُتارا

پیر میرا پھاگی پھریا جھنڈہ کلمہ پڑھے جگ سارا
سٹھوب گیا سورج فیر فرایا
پیر میرا پھاگی پھریا جھنڈہ کلمہ پڑھے جگ سارا
بل دی تے تیل غماں دا پایا
پیر میرا پھاگی پھریا جھنڈہ کلمہ پڑھے جگ سارا
قیدی کر کے بیبیاں کھڑیاں
پیر میرا پھاگی پھریا جھنڈہ کلمہ پڑھے جگ سارا
ایس در دے مانگت رہن ناں خالی
پیر میرا پھاگی پھریا جھنڈہ کلمہ پڑھے جگ سارا

نعت شریف جھنوں کہناں مشکل کشا آوے

جھنوں کہناں مشکل کشا آوے
جسدا پاک محمد نانا جی
ہویا کونے دا کوفہ بیگانہ جی
جھنوں کہناں مشکل کشا آوے
گدے کاڈھے بنی دے چڑھ داسی
بھڑا والی حوض کوثر داسی
جھنوں کہناں مشکل کشا آوے
اُونوں دو جگ دیوچ تھوڑ ناہیں
جہدے ہتھ اسلام دا گانا جی
اُسدی کسے دے نال آجوڑ ناہیں
اُونوں دو جگ دیوچ تھوڑ ناہیں
اج میتہ تیراں دا وردا سی
اج کوئی دروی اہدے کول ناہیں
اُونوں دو جگ دیوچ تھوڑ ناہیں

اکھیں سامنے کس دے پچڑے نے
 ظالم دوزخاں دیوچ دھڑے نے
 جھنوں کہنا مشکل گشا آوے
 لاشے ریتے تے پٹے رُل دے نے
 سو دے نال سیراں پٹے تُل دے نے
 جھنوں کہنا مشکل گشا آوے
 ولی محسدا سخت اندھیر ہویا
 ناں صغراں بیمار دا میل ہویا
 جھنوں کہناں مشکل گشا آوے
 اُونوں دو جگ دیوچ تھوڑ ناہیں
 کد فیض اُمت دے بھل دے نے
 دُکھ زینب والے پھول ناہیں
 اُونوں دو جگ دیوچ تھوڑ ناہیں
 نوک نیزے تے علی دا شیر ہویا
 کیتا وعدہ چڑھیا توڑ ناہیں
 اُونوں دو جگ دیوچ تھوڑ ناہیں

نعت شریف من لائے ہنج تن نوں

طرز
 تیری خیر ہووے پرے دارا
 رونے وی جالی چم لین دے

تیرا ہو جائے پار اوتارا تے من لائے ہنج تن توں
 اے سخی دا پاک دوارہ تے من لائے ہنج تن توں
 خاطر امت کر بل جا کے اُجری دھرتی دہن دسا کے
 توڑ نساواں کارا تے من لائے ہنج تن نوں اے سخی دا پاک دوارہ
 حلق تے تیر معصوماں جھلے صبر حسین دا بے بے
 ولی محسدا یارا تے من لائے ہنج تن نوں اے سخی دا پاک دوارہ
 ہنر فادنے لگ گئے پرے باغ بتول نوں پٹے اوجاڑے

جہڑا ہو گیا پارا پارا تے من لائے تیج تن نوں لے سخی دا پاک دوارہ
 خنجر بیٹھ قضا ناں کیتی زینت ویکھی جو سہو بیتی
 سر نیزے تے لے پیا ہولارہ تے من لائے تیج تن نوں لے سخی دا پاک دوارہ
 بے پردہ سن بییاں کھڑیاں نیناں عابدیاں لایاں جھڑیاں
 ناں گل کھاوے واڑہ تے من لائے تیج تن نوں لے سخی دا پاک دوارہ
 تیرا ہو جائے پارا اوتارا تے من لائے تیج تن نوں
 ولی محمد اس دردا سوالی اس دروے ماگت رہن ناں خالی
 کر دیو پارا اوتارا تے من لائے تیج تن نوں لے سخی دا پاک دوارہ
 لے سخی دا پاک دوارہ تے من لائے تیج تن نوں

طرز
پتر ہٹاں تے تیں دکدے

توں بھدی پھریں بازار گڑے

نعت شریف

جے توں رب نوں ملناں ایس

جے توں رب نوں ملناں ایس پالائے تیج تن نال پیار جیویں
 چھڈھ دے، میرا پھیری نوں تیرہ ہو جائے بیڑا پار جیویں
 جھب عمرہ جوش وچ آیا سی اُولے تلوار سدھایا سی
 راحوں مل نعیم اٹکایا سی سب ٹٹ گئے مان ہنکار جیویں
 جے توں رب نوں ملناں ایس پالائے تیج تن نال پیار جیویں
 اک سن کے دند حضوری نوں آئی ضرب اُس چہرے نوری نوں
 من عاشق امر حضوری نوں کڈھ بٹھری چھڈ دے باہر جیویں

جے توں رب نون ملناں ایں
 ڈیرے کرین سیدیاں لائے نے
 اوتھے صابراں صبر وکھائے نے
 جے توں رب نون ملناں ایں
 اوتھے اکبر اصغر وار دتے
 تینو خیمے ظالماں ساڑ دتے
 جے توں رب نون ملناں ایں
 پہرہ ہنر فراد نے لاندے نے
 مارے تیرتے مشق ڈوھلانڈے نے
 جے توں رب نون ملناں ایں
 تے بال حلق پئے سک دے نے
 پئے بشر علی دے ہب دے نے
 جے توں رب نون ملناں ایں
 چھڈھ دے ہیرا پھیری نون
 لکھتاں ظالم دیندے تنگیاں نے
 زلفاں نازک نیزے تنگیاں نے
 جے توں رب نون ملناں ایں
 چھڈھ دے ہیرا پھیری نون
 لاشے ریتے تے رُل دے نے

پالائے پنج تن نال پیار جیویں
 جتھے ظالماں ظلم کماٹے نے
 خاطر اُمت چائے بھار جیویں
 پالائے پنج تن نال پیار جیویں
 کر پورے قول اقرار دتے
 ہوئے تیر حلق تھیں پار جیویں
 پالائے پنج تن نال پیار جیویں
 پانی لین عباس بھی جانڈے نے
 گورھے کوفیاں دے اقرار جیویں
 پالائے پنج تن نال پیار جیویں
 پینڈے در داں دے کد مک دے نے
 جتھے دشمن لکھ ہزار جیویں
 پالائے پنج تن نال پیار جیویں
 تیرا ہو جائے بیڑا پار جیویں
 پر دے دار ہراں توں تنگیاں نے
 پئے ظلم کرن بدکار جیویں
 پالائے پنج تن نال پیار جیویں
 تیرا ہو جائے بیڑا پار جیویں
 کد فیض اُمت دے مھل دے نے

جہاں نانا عرش تے جھل دے نے
جے توں رب نوں ملناں ایں
کھتے ولی محمد ناں ڈر دا جی
شاہ حسین گھوڑے توں جھڑ دا جی
جے توں رب نوں ملناں ایں
چھڈ دے ہیرا پھیری نوں

اج زینب پہرے دار جیویں
پالائے پنج تن ناں پیار جیویں
جو جو حال زینب دے گھر دا جی
ہویا زمین آسمان غبار جیویں
پالائے پنج تن ناں پیار جیویں
تیرا ہو جائے بیڑا پار جیویں

نعت شریف شان قرآن مجید حضرت یوسف علیہ السلام

اول حمد خداوند تائیں جس ٹولاک بنایا
نبی محمد سرور عالم جد تشریف پائے
جو کج عزت شان نبی دارب کریم بنایا
کل بنیاں تھیں عالی درجہ شان رسول نبی دا
جسدم مولا رحم کما یا چھپایاں خوش برساتاں
جسدم سرور کامل حاکم قدم مبارک پایا
ہر گھر اندر دھماں پیاں عالی حاکم آیا
رحمت ربی زمین تمامی پایا فضل الہی
عجب سوغات خداوند عالم بھیجی آپ جنابوں
باغ محمد ہور کسے لوں اے سوغات ناں آئی
اے عنایت ہور کسے نوں ہرگز مول ناں ہوئی

سوہناں عربی پیدا کر کے جگگ چانن لایا
گھر گھر کا فر مارن ڈھائیں رور و حال و بجائے
طاقت جبرائیل ناں پائی ایسا کرم کیا یا
جسنے جانا شان نبی دا ہو سو صاف عتیدہ
ندیان نلے خوشیاں اندر ہر دم مارن ٹھاٹھاں
بے دیناں مچھولاں تائیں آکر دین سکھایا
اوس مائی نوں لکھ سلاماں جس نے حضرت جابا
جس دے اندر قدم نکمایا مکی مدنی ماہی
جس نوں پڑھ کر مومن جہانی حصہ لین تو ابوں
پڑھے قرآن جو صدقوں مومن پاوے فضل الہی
نکھاں فیض خزانے اس وچ توں سکارہ ستھوئی

پڑھے قرآن جو نال محبت رحمت ربی پاوے
کہہ محمد میرے باعجوں لے کس طاقت پائی
روز حشرے فاتح سُورت و حج ترازو تو لہ
سُت حصے و درجہ ہو سی حکم خدا فرماوے
فاتح سُورت نازل ہوئی شیطان ماریاں ٹھائیں
پڑھے قرآن جو نال محبت عالی رحمت پاوے
جس گھر لے کلام اللہ دی مومن آسی پڑھدا
کئی طراں لے درجے سوچ مومن آسی پاوے
بندہ عاصی و حج قبر دے جسم داخل ہووے
آکھے ڈرناں میرے جانی آیاں خاطر تیری
جدوں فرشتے آکر اُس نوں جذبے نال بلانڈے
ویکھ اوناں توں بندہ عاصی حیرت اندر آوے
وانگ و کیلاں جھگڑے خاطر پکڑ کتاب کھلوندا
میرے ہونڈیاں کس نوں طاقت کون تینوں ہتھ لائے
اوسے وقت کلام اللہ دی اُس نوں نظر ناں آوے
فیرشتہ جانی آکر اُس نوں کہہ سلام دو بارہ
و حج جنت دے باغ بہاراں ریشم عجب بہالی
ہر دم خدمت اندر حاضر اُو کلام پیاری

بھاویں نگھاں بدیاں ہون وانگ برو داوڈا
میری خاطر دوست میرے لے سوغات پہنچائی
دو جی طرف کلام اللہ دی سرور عالم بون
جس نوں اتنا شان جنابوں کون بیان سناوے
آکھے قسمت ہر گئی میری یارب سچیا سائیں
سُننے والا ساتھ اوسے دے جنت اندر جاوے
اُوں فرشتے عرضاں اُتوں رحم خداوند کردا
رحمت ربی بے اندازہ کون بیان سناوے
صورت بن انساناں والی آن قرآن کھلووے
میں قرآن جو دنیاں اندر کریں تلاوت میری
کرے جواب کلام اللہ دی حیرت اندر لہندے
نال پیار کلام اللہ دی پی اُس نوں سمھاوے
ماں بیو تھیں و دھ محبت آکھے توں کیوں روندہ
تاں فرو ایس جاہن فرشتے مونا کر م کماوے
جاوے پاس خداوند عالم عالی جنت پاوے
آکھے جنت مل گیا تینوں کرناں خطرہ بہارا
ہو رانعام ہزاراں تینوں بخش و تے رب والی
مومن آسی رحمت پاوے نال رجبے دی پاری

رحمت نال کنڈیل نورانی جگمگ چانن لایا
 سرد ہوا میں جنت وچوں اوسے ویلے آیا
 روز قیامت اوس آمی نوں ساعت نظریں آئی
 جس دن روز قیامت ہوئی حکم خدا فرماوے
 کرسیاں عجب نورانی ہوں حکم خدا فرماوے
 کی کی شایع کلام اللہ دی صفت نال کیتی جاوے
 شان قرآن بیان نال ہووے صدقے صدقے جاواں
 اے کلام نبی دی خاطر کھلا فیض خزانہ
 جو انکار نبی دا ہو یا کافر ہو یا بھائی
 جو نبی دی مجلس اندر پان دیدار حضوروں
 بعد نبی دے چواں یاراں دی خدمت اندر آواں
 عالی درجہ شان تنان دا بہت نبی نوں پیارے
 کلمہ جیویں شہادت پڑھیا کل گناہ لے جاوے
 حُب صدیق عمر دی اندر ہو توں ہر دم راضی
 حُب علی عثمان ولی دی جس عاصی نوں ہوئی
 جس دن جنت اندر جاسن تا بعداری وائے
 چارے ڈھال نورانی ہوسن جنت اندر چھاواں
 ہر جاہ اندر کرن ٹکاناں تے ہر ہر میوہ تازہ

وہج قبر رب پورا کیتا جو اُس عمل کما یا
 کی پرواہ خزانے تیرے یارب سچیاں
 جتے نظر خداوند پاوے دیر نہیں کروا کائی
 پڑھ قرآن لے بندہ میرا مینوں بہن سناوے
 جیویں قرآن پیارا پڑھاوے دینی رحمت پاوے
 سر پر تاج بہری ہوسن مولا کرم کماوے
 طاقت جبرائیل نال پائی میں کی سخن آلاواں
 ہو رکسے نال طاقت پائی توں سن یار یگانہ
 ایتھے اوتھے دوئیں جہانیں ملے نال مول ہائی
 میں عا جزو دے پیر تمامی پاواں فیض غفوروں
 ماں پیو داواتے پروا دسارے گھول گھماواں
 خدمت دے وہج ہر دم رندے توں سن یار پیارے
 حُب چواں دی لکھ گناہاں وانگ برودا ڈاؤے
 جنت اندر داخل ہووے فضل کرے رب کا زی
 جنت اندر داخل ہووے دیر ناں پاوے کوئی
 قدر معلوم نبی دا ہووے سن توں یار پیارے
 شاخاں دکھن پورب گیاں مشرق مغرب جاہ واں
 اے سب بندے عاصی کارن رحمت بے اندازہ

جس مومن نون حُت چواں دی پال رسول پونچھے
 او جو چاکے ڈھال نورانی یار نبی دے چاکے
 جو جو شان صدیق ولی دا ذکر ناں کیتا جاندا
 اک داڑھی اوال اوناں دا کنگھی اندر آیا
 او جو وال ہوادے اندرتوں سن یار یگانے
 لکھاں عامی بخشے ربنے وال مبارک پاروں
 ہن کچھ عمر ڈولی دا ایتھے کھول بیان سناواں
 ڈر کر مومن کافراں کو لوں اپنا وقت لنگاندے
 جدوں ایمان عمر لے آ یا شیطان ماریاں ڈھائیں
 او پیار رب توں ہو سی عالی رحمت پاوے
 خدمت اندر رہن ہمیشہ رب توں بہت پیارے
 قسم خدا دی جھوٹھ ناں بولان عالی شان تہاں
 وچ ہوادے داخل ہو یار اوی ذکر لبیاں
 ڈکا قبرستانے جا کر وکھو عجیب بہانے
 جس انکار ایناں دا کیتا دور ہو یا سرکاروں
 جس می نیت مولا جانے ہر ویلے ہر تھاواں
 پڑھن نماز اوناں توں فرکے تے حیرت اندر ہندے
 گھر گھر اندر خوشیاں ہو یاں فضل کیتا رب سائیں

جد تلوار عمر دی چلے سننے اندر آئی

لکھاں کافر کلمہ پڑھ گئے توں سن میرے بھائی

طاقت جو عثمان ولی توں صفت ناں کیتی جاوے
 علی شاہ مرد آل وچ کفاراں جسم جا کر بولے
 میں بے علم ناں طاقت کوئی صفت ناں کیتی جاوے
 عشق بلاں ہوراں توں جسم دتی آن وکھالی
 کیتا جمع قرآن تہاں نے عالی رحمت پاوے
 لکھاں کافر پڑھ گئے کلمہ جو سن مشرک ٹولے
 شان نبی دا مولا جانے ہو کر کوئی راز ناں پاوے
 پڑھیا اوس شہادت کلمہ توں سن یار سوالی

دوست میرے آکھن مینوں ولی محمد یارا

جیونکر عشق بلاں کما یا قصہ بولیں سارا

عاشق رسول حضرت بلالؓ کی سی عمرنی طرز حضرت یوسف علیہ السلام

- الف اللہ تے رکھ تسلا آکھ سناویں یارا
 نور تھیں نور ظہور چاکیتا تاں پھر عالم سارا
 میں مسکین سوالی درتے توں کر فضل غفارا
 ولی محمد کلمے باعجوں ہون ہنہیں چھٹکارا
- ب بہت دل راضی ہونے جد مومن گھر جمیں
 سانھی آن شیطان بنایا ودھ ہوئے قد ملیں
 بھیجا رب عبادت کارن روجوں کم نکمیں
 ولی محمد نفس شیطان نے چک دتے نے نہیں
- ت تکبر کرناں غافل پنج پڑیں تری رکھیں
 کلمہ دل تے رکھ ہمیشہ جوہی سرماں وچ اکھیں
 او پھر بنے وسیلہ تیرا جو کج بھیجیں ہتھیں
 ولی محمد وقت ومانہ ہتھ ناں آوے لکھیں
- ث ثنا دی لائق ہنہیں عاجز اچا شان محمدی
 ابوبکرؓ تے عمرؓ بہادر رہے قربان محمدی
 کیتا جمع قرآن تنہاں نے ابو عثمانؓ محمدی
 ولی محمد شاہ علیؓ بھی وارے جان محمدی

- ج جو حال مالم مینوں توں سُن میرے جانی
 نام اُمیہ سی اک کافر کردا کم شیطانی
 درتے رہن غلام ہمیشہ کوئی رومی کوئی شامی
 ولی محمد جہش دے ملکوں کرے بلال غلامی
- ح حکم دے سب بردیاں تائیں ریل تجارت جاون
 مال خریدن و دیا و دیا عجب منافہ پاون
 حاضر ہون آسراکارے ادبوں سیسے نواون
 ولی محمد غلام اہدے دا تام بلال بتاون
- خ خبر کج دساں ایتھے سنگ بلال جو پیتی
 سُنیاں نام محمد سدا پیریم پیالی پیتی
 احمد لوں لوں وچ سماناں ہو گئی دور پیتی
 ولی محمد ا پڑھ کے کلمہ توبہ سچی کیتی
- د دم دم اسم مبارک پڑھے بلال پیارا
 اسم محمدی دل تے لکھیا ایسا نیک ستارہ
 جس گیا سب کھانا پیناں کرے محمدی نعرہ
 ولی محمد اُمیہ توڑی پہنچ گیا ہلکارا
- ذ ذرا ناں دیر لگاؤ دتا حکم غلاماں
 جلدی پکڑ بلال یاؤ کر کے سخت

نت محمدی کہ دالے نعرہ چھڑ کیا بت خانہ

ولی محمد اسوخت توں اُسنوں جنوں سب خصمانہ

رکاوٹ کرے اُمیہ ابے وی ستجھ نادانہ

لے جو ہر دم اسم پکاریں فیض نہیں اک آنہ

زندوں مار مُکاواں تینوں چلیں بے فرماناں

ولی محمد اکافر موزی بولے سخت کلاماں

زوروں ہار بلاں ناں کھادی ایسا پیار محمدی

جاں جاں موزی دے تکلیفاں کرے پکار محمدی

احمد لوں لوں وچ سماناں ہے گفتار محمدی

ولی محمد مشرق تھیون جو انکار محمدی

سناواں ذکر بلا لوں ریت تتی پٹکایا

اتوں مارن پتھر موزی ترس کسے ناں کھایا

جاں جاں کافر دہن تکلیفاں لکھ نہیہ حمد الہ

ولی محمد اُحمد اُحمد دم دم ناں پکایا

شہروں نکل باہر ابو بکر سدھارے

ڈھیٹا اوناں بلاں پیارا کرے محمدی نعرے

اتوں موزی مارن اُسنوں جو سن مُشرک بھائے

ولی محمد حضرت آکھن دل وچ پڑھ پیائے

ص

صفت نبی سرور دی کون ایتھے دم ماسے

پہنچ ناں سکے عاجز بندہ صفت کریندہ ہارے

خاطر اوناں لولاک تیاری چوداں طبق سنوارے

ولی محمد احمد عربی چائے اُمت دے بھارے

ض

ضرب لگے دل عشق نبی دی رب کنوں لے چاواں

میں بن کے خادم چوہاں یاراں دا ادبوں سیس نوواں

مذہب اعظم والے اتے ساری عمر لنگاواں

مومن روز حشر دے اٹھاں کلمہ بول سناواں

ط

طلب نبی دی رکھن جن کلامک سارے

نوری ناری آبی رخا کی صفتاں کر کر ہارے

صفت نبی دی خالق جانے جس لئی ایڈ پیارے

ولی محمد حب نبی دی ایتھے اوتھے تارے

ظاہر دا پڑھنا چھڈ کے دل دیوچ پکاواں کیوں

ظ

پھاویں لکھ تکلیفاں آون احمد تھیں چت چاواں کیوں

بن احمد تھیں چین ناں آوے اُستھیں مکھ بھواواں کیوں

ولی محمد اچھوڑ نبی نوں دوزخ چھاتی پاواں کیوں

عشق اک عاشق توڑی نبی محمد والا

ع

شہر کون ورج رہ ہمیشہ نام آویس ہارے

دند شہید حضور سنیاں رہ بیتاب سہارا

ولی محمد کھول حقیقت دسیر قصہ سارا

غ غم اوس عاشق توڑی دند حضور دا کھڑا

بتی کڈھ کے حاضر کر دے کی اس گل نال بھینٹرا

پاک نبی دا عشق کما کے پایا شان ودیرہ

ولی محمد عشق لگا کے جنت لاویں ڈیرہ

ف فیر کہہ ہرے ڈھل ناں لائیں حال بلال سنائیں

کرتوں بھی کج جیلا سازی فضل کر لیں

دن دو بے ابو بکر پیارا لیاے تشریف اوتھا میں

ولی محمد حضرت آکھن دیوچ سبق پکھائیں

ق کی کی آکھ سداواں طاقت نہیں کج میری

صدقوں ہار بلال ناں کھا دی کیتی ایڈ دلیری

جاں جاں کافر دے تکلیفاں تاں تاں حب ودیری

ولی محمد حضرت آکھن جگہ قسمت تیری

ک قیافہ ابو بکر پیارا لے ہن دل وچ لافے

لنواں بلال امیہ پاسوں بے بینوں ہتھ آوے

اپنا دیاں غلام اک اسنوں نال دیاں جو چاہوے

ولی محمد بلال پیارا قرب حضور پاوے

ل لنگا ناں وقت ازایاں دس بلالیٰ حال

جلدی ہوسی رخصت ایتھوں انشاء اللہ تعالیٰ

اُو غلام جو ابوبکرؓ دا دس کچ اس دا چالا

ولی محمد اکھمیوں غافل ہر دم رہ مٹھ کال

محمد احمد دا کلمہ اوس غلام بھلایا

نام نتاق تے روم دے ملکوں حضرتان نوں ہتھ آیا

کرے تجارت دلوں بجانوں دونوں فیض اٹھایا

ولی محمد ابوبکرؓ نوں کدے پسند ناں آیا

ن نتاق اُمیہ نوں دیوں ابوبکرؓ پیارے

جلدی یا بلالیٰ اُس پاسوں کیتے عجب نظارے

ملک ملک تے خوشی مناوں خالق دی سرکارے

ولی محمد خوشی منادے یار نبی دے چارے

و وقت دا بانگ کیتا احمد نبی سہارے

باغ بلاوٹوں منبر اوپر ناں کوئی بانگ گزارے

رحمت ربی بے اندازہ توں سن یار پیارے

ولی محمد گل نال لایا احمد عربی لاڑے

ح حقیقت اُو کی جانیں جس نے عشق لگایا نہیں

سار عشق وی اُو کی جانے جس نے عشق لگایا نہیں

درد اُتے دھکے لیندے جس نے پیر منایا نہیں

ولی محمد احمد بلبل عیوں اک پل چین اٹھایا نہیں

اللہ تے م محمد اسوچ شک بیاویں ناں

آس محمد باعج ناں کوئی اے دوست گھراویں ناں

جھڑے اپنی مثل بناوں توں اوناں سنگ جاویں ناں

ولی محمد چھوڑ احمد نوں دوزخ جھاتی پاویں ناں

یاد خدا دی اندر توں بھی ہر دم رہناں ایں

اے دنیاں دن چار دہاڑے بیٹھ کے ناں رہناں ایں

وقت حشر دا یاد ناں تینوں سفر ملیں دج پیناں ایں

ولی محمد مالک تیرے لیکھا اک دن لینا اے

یاری دا پالن اُوکھا کتھ ایمانوں ڈولے نے

دوزخ اندر داخل ہو گئے اک نقطہ جد بولے نے

جھناں عشق محمد ناہیں اوشیطانی ٹولے نے

ولی محمد دوزخ جاسن غیر لفظ جد بولے نے

سن اُنی سو ترو نجا دیوچ شوق میرے دل آیا

قصہ سن بلال ہوراں دا سارا مطلب پایا

بن کے شاعر ناں لافاں ماراں خیر خداوند پایا

ولی محمد عاجز بندہ ماں پیو نام رکھایا

شاعر کی دعا

میں بے علم تے عقل دانان قطرہ قطرہ رحمت دا مولا عطا کر دے
 میری بگڑی بنا دے یا مولا ایسی مالکا نیک ادا کر دے
 میں بے علم ہاں پڑ تکیتر بندہ نظر کرم تھیں مولا شفا کر دے
 کرناں شعر تے شعر دا دل ناہیں سینہ مالکا میرا سفا کر دے
 مینوں غیر دے بو دے توں شرم آوے مولا اپنا مینوں گدا کر دے
 آیا سائل ناں بو دے توں جائے خالی جھولی بھر دے دل دریا کر دے
 تیرے وچ خزانے ناں کمی کافی میرے مالکا علم عطا کر دے
 ہوئی پکڑ گناہ تکیتر بدے میرے مالکا مینوں رہا کر دے
 سوہنی عرب زمین دکھا مولا پورا عاجزاں دلدا چا کر دے
 چچر جیواں رہاں اسلام اتے ناں نیکاں دے میل ملا کر دے
 کلمہ پڑھدیاں آخر دم نکلے ایسی کرمدی مولا نگاہ کر دے
 کنبے قبر عذاب تھیں جان میری کنداں سوڑیاں تے کھلے راہ کر دے
 ہووے جمع نماز دا وقت پورا اتے جمع نماز ادا کر دے
 سنگ سوہنے محمد دینال اوٹھاں میرے عیباں نوں دبا کر دے
 سچے ہتھ وچ ہووے اعمال نامہ میرا جنتاں وچ ٹکا کر دے
 ولی محمد دیاں عرضاں من مولا دفتر بدیاں والا کر دے

حضرت ثانی صاحب شہر چہوری کی خدمت میں ولی محمد کا حاضر ہونا

شہر چہوری شریف توں جاں صد تے
 لکھاں ایس دکان توں لین سودا
 ولی محمد غلام بھی ہے درتے
 میں مسکین تے فیض سرکار دالے
 غریب خانہ ہے دوستو مڑھ مہنگواں
 ضلع شیخوپورہ تحصیل فیروز والا
 شعر کرن دا شوق قدیم مینوں
 سن سنالی دے دوستو دور اندر
 پیشی ویلڑے بعد نماز تھیں میں
 نگر خانے وچ آپ سرکار بیٹھے
 ثانی صاحب دی نظر کرم دینال

جہدے وچ میرا پیر ظاہر ہویا
 کیاں عاجزاں دا بیڑا پار ہویا
 بے صدقیاں دا مندہ حال ہویا
 اک نظر اندر مالو مال ہویا
 قوم ورک تے واہی رزگار ہویا
 ڈاک خانہ بھی خاص کمال ہویا
 بے علم تے فیض سرکار ہویا
 خدمت وچ حاضر گنہگار ہویا
 ہتھ بدھڑے عرض گزار ہوتا
 ویکھ ویکھ کے میں بہار ہویا
 ولی محمد دا حس سوال ہویا

مولا دے رنگ

تیرے نام توں میں قسربان مولا کئی طراں دے رنگ دکھاوناں این
 تیری کھبڈ دا بھیت ناں کسے پایا و حدہ لا شریک کہاوناں این
 قبضہ قدرتی مالکا ہتھ تیرے سوہنی سوہنیاں کھبڈ رچاوناں این

دھندو کار اندھیر غبار اندر دیوہ نور دا پیا چکاونان این
 نور نور تھیں چا ظہور کیتا چشمہ نور دا جاری کراونان این
 ہوئے کل تھیں اول تے آئے آخر سجدہ نوریاں کولوں کراونان این
 مومن کافراں تھیں کافر مومناں تھیں مولا اڈکرناں این جو چاونان این
 کدے بہتیاں توں چا کریں تھوڑے کدے تھوڑیاں کرم فرماونان این
 اک تارواں ٹوبناں این وچ کاہے اک من تارے کدھی لاونان این
 جندے واسطے راہ لولاک بنیاں اودا پتھروں دند توڑاونان این
 کدے سد کے مالکا عرش اُتے پردے نور دے دور کراونان این
 علی شیر جو آن نوں گلہل کے تے قلعہ خیبری پیا گراونان این
 نعرہ علی داماریاں دھرت کنبے جدوں دلہیں تلوار چمکا وناں این
 کدے کھوہ دے وچ سٹا دیویں کدے مہرے تخت بیٹھاونان این
 کدے منگتیاں دے سرتاج دھرناں این کدے شاہاں نورا چا گداونان این
 کدے وگدیاں ندیاں تھل کرناں این کدے تھلیں دریا وگاوناں این
 کدے چکھا دے وچ سٹا دیویں کدے چا گلزار بناونان این
 کدے گردن تے چھری چلا کے تے دُنبہ جنتی تھلے لیاونان این
 کدے پیہج طوفان قسربان جاواں کشتی توح دی پار ٹپاونان این
 خاطر جھناں دی عرش فرس بنیاں کنبہ کربلا وچ کھاونان این
 ہوراں چاہندیاں جہناں دی قدم بوسی پانی تنان وا بند کراونان این

پر دے داراں نوں اوٹھاں آلا نیاں تے بندی خانیاں وچ پنچاوناں این
 اڈی رگڑیاں پانی اوچھل مارے آگ بوند توں بازو کٹاوناں این
 کدے مہر نبوت تے ناز کرنے کدے نیزے تے سیس ٹنگاوناں این
 سوہنے شیر رُبانی نوں بھیج کے تے شرقپور شریف سداوناں این
 کیاں جٹاں نوں کر فقیر دتا آیاں سیدیاں قطب بناوناں این
 ولی محمد آکھے تیری جیویں مرضی مولا او کرناں این جو چاوناں این
 سوہناں روضہ میرے مرشد دا جتھے برے رحمت عالی لے

پہلے یاد خدا نوں کر بندیا وچ غفلت ناں توں کر بندیا
 کلمہ دم دیناں پڑھ بندیا لے کنجی جنت والی لے سوہناں روضہ میرے مرشد دا
 شرقپور شریف بنا یو ای بوٹا حکمت دیناں لایو ای
 جب رحمت دامیتہ پایو ای کلمہ پڑھدی ڈالی ڈالی لے سوہناں روضہ میرے مرشد دا
 اک بوٹا تے لکھ ڈالی لے ہر ڈالی کرماں والی لے
 پھلدار سجھے ناں کوئی خالی لے پھر عاصی درتے سوالی لے سوہناں روضہ میرے مرشد دا
 لاثانی تاریا ثانی نوں سوہنے ویر پیارے جانی نوں
 جب کھویا گھنڈ نرانی نوں جا چرکی ہوش سنبھالی لے سوہناں روضہ میرے مرشد دا
 بے وس ہو کے ثانی بویا سی میرا دل پیارے مویا سی
 کچھ ہو رہی کہیا ناں بویا سی کر چپ گیا مستان والی لے سوہناں روضہ میرے مرشد دا

چڑھی رنگن لال ہویا اک نظروں بیڑا پار ہویا
 جدوں حق دینال دصال ہویا رہیا کوئی مکان ناں خالی اے
 ایسی ٹھاٹھ سمندر مار گیا ست پیڑیاں اگوں تار گیا
 کرنظروں بیڑا پار گیا ہوئی رب دی ذات نہالی اے
 اک شخص آیا ازماون نوں آیا حلوہ پوڑی کھاون نوں
 او آیا عیش اداون نوں آدیکھی شان نرالی اے
 جے او آیتے پوڑی گرم یارو لے تلوہ وی نرم نرم یارو
 منہ کھائے تے اکھاں شرم یارو پیریں ڈگ گل چادر ڈالی اے
 لکھاں دوروں دوروں آون جی آ آ کے راز ازماون جی
 جدوں دلہ امطلب پاون جی درج قدماں ہو گئے حالی اے
 جدوں آواں دس دالے چند یارو جیوں نوشہ سوسے حج یارو
 مینوں نظریں آھے ارنج یارو سوہنی صورت بھولی بھالی اے
 بیتھوں کدے ناں ہوئے کند یارو اکھاں ویکھن دلنوں ٹھنڈ یارو
 میرے دلنوں بچھ گئی گنڈھ یارو میرے ہادی دی شان نرالی اے
 جو بے اعتبار تقاریاں نے اوصدق ایمانوں ہاریاں نے
 میرے پیرنے چادر کاریاں رہیاں آس مرادوں خالی اے
 بہندے تے دکھن دی گٹھ ویکھو جتھے پی رحمت دی لٹ ویکھو
 بھری ہوئی حضرت دی مٹھ ویکھو اوتھے کوئی ناں رہندہ خیالی اے

ولی محمد کی عرض بیان کرے جتنے نظر چارپ رحمان کرے
 و صبح تابیا ہر انسان کرے چماں جا روئے دی جالی لے
 سوہناں روضہ میرے مرشد وا جتنے برے رحمت عالی لے

صوفی ولی محمد کلپیر مرشد کے روضے پر حاضری دینا

آدو ستا پتہ بے پچھنا این پورہ تده نوں تھناں مکان دس ناں
 ثانی صاحب دی نظر کرم بیستی ہو یاں مشکلاں کل آسان دس ناں
 صبح وقت جا پیر وا بھراں مجرا لکھناں روزے نے پڑھن قرآن دس ناں
 مشرق پور شریف دی خاک چماں ٹھرن اکھیاں جان قربان دس ناں
 ثانی لا ثانی پیارے ویر جانی لکھناں دہدیاں نوں بنے لان دس ناں
 چھپے آپدے لال دو جان صدقے ویکھن والٹرے بھی مھل جاہن دس ناں
 نوری چہریاں دل جاں نظر کیجے چانسٹر قلب جگان دس ناں
 کھڑیا باغ سرکار وا جاں صدقے پتے ڈایاں حمد آلان دس ناں
 چن چودویں دا پاکستان اندر پھاگاں والٹرے رحمتاں پان دس ناں
 ولی محمد مجتہد دیئے نقش بندی ہر تھاں چمکدے نور نشان دس ناں

کرامت حضرت اعلیٰ صاحب سے سقے آنب دا پھل لانا

اک روز دا دوستو واقعہ اے اعلیٰ صاحب گئے باہر سیر جنوں

جدوں کرم فرماوندہ لے ہوئے آسیاں نوں جھب خیر جیویں
 بازے کہن خدا بن کم ٹوے ہولٹ جناں دے ہوئے ریڑ جیویں
 سقے انب دے تھلے سرکار پہنچے بیسی ویلڑا وقت دوپہر جیویں
 سوہنی نظر اٹھا کر ویکھ دے نے ماری آن سمندر نے ہر جیویں
 کہندے ساریاں بنر پوشاک پائی لائی تھہ نے کاس لئی دیر جیویں
 جو کچھ کہیا زبان تھیں ولی اللہ کیتا رب دی ذات منظور جیویں
 شاخاں رنگ بزنکیاں ہون پیدا بہلت نال لگے سوہناں بھر جیویں
 مہیٹھے شہد نالوں سوہنے انب لگے گیاں ڈالیاں دور ضرور جیویں
 ولی محمد امر خدا با عجبوں پار کون ٹیاوندہ پور جیویں
 کرامت حضرت میاں شیر محمد صاحب گھوگھی کی عرض
 اعلیٰ صاحب دی اکدن وچ خدمت گھوگھی آن کے عرض بیان کردی
 بیٹھی آن کے سامنے وچ قدماں نالے رب دی طرف دھیان کر دی
 اُس رُکھ توڑی ارج کٹناں نے جہڑے رُکھ تے سال گزراں کر دی
 کہیا آپ نے آپ دیاں دوستاں نوں دسوبات لے کی راز دان کر دی
 دوست اکھدے سوہنیاں سمجھناہیں کی گل لے پئی بے زبان کر دی
 جاواں صدقے نبی دیاں عاشقاں توں سرے مجلساں پئی اعلان کر دی
 رُکھ بیرسی دوستو جس اتے دن رات سی گھوگھی مقام کر دی
 جاواں صدقے نبی دیاں عاشقاں توں سرے مجلساں پئی اعلان کر دی

کہیا حضرتان نے بیری والٹرے نوں تیرا کج نہیں گھو گھی نقصان کر دی
 بہلت ایس نوں کج دن دے جیویں فیرکت لیں پئی احترام کر دی
 ولی محمد اللہ دے نیک بندے صفیاں پئی دنیا خاص عام کر دی

نعت شریف شہرِ شرقیہ پیر و مرشد کے روضے پر جانے کی دل کو تاہنگ

میرے دلنوں تاہنگ نت رہندی اے
 سوہناں روضہ میرے آقا دا
 دیکھ سوہناں اکھیاں ٹھرویاں سن
 ارج بن دیکھیاں توں مردیاں سن
 میرے دلنوں تاہنگ نت رہندی اے
 سوہناں روضہ میرے آقا دا
 سوہناں نوری چہرہ بھلدا نہیں
 سو دا رہن قسمت توں تل دا نہیں
 میرے دلنوں تاہنگ نت رہندی اے
 سوہناں روضہ میرے آقا دا
 ایسی ساتی پور پلائی اے
 ولی محمد اس در دا گدائی اے
 میرے دلنوں تاہنگ نت رہندی اے

سوہناں شہرِ شرقیہ پیر جا دیکھاں
 اوتھے جا کے دل پر چا دیکھاں
 جھڑیاں سامنے مجرا بھر دیاں سن
 ایناں روندیاں نوں سمجھا دیکھاں
 سوہناں شہرِ شرقیہ پیر جا دیکھاں

 اے داغ جدائی دا گھس دا نہیں
 وچ قدماں سیس نوا دیکھاں
 سوہناں شہرِ شرقیہ پیر جا دیکھاں

 چڑھی مستی دون سوائی اے
 سووے امرتے بہن دبا دیکھاں
 سوہناں شہرِ شرقیہ پیر جا دیکھاں

سوہناں روضہ میرے آقا دا
 شہر قیور شریف سدیوے جی
 ہر عاصی بھر پیوے جی
 میرے دلنوں تاہنگ نت رہندی لے
 سوہناں روضہ میرے آقا دا
 لے مجددیہ شیر ربانی این
 چھوٹے ویر نوں کر یا ثانی این
 میرے دلنوں تاہنگ نت رہندی لے
 سوہناں روضہ میرے آقا دا
 پچھے لال دو لاٹاں مار دے نے
 لکھاں ڈبیاں نوں پئے تار دے نے
 میرے دلنوں تاہنگ نت رہندی لے
 ولی محمد اولدیاں جان دے نے
 ولی تابیا شاہ سلطان دے نے
 میرے دلنوں تاہنگ نت رہندی لے

سوہناں روضہ میرے آقا دا

اوتھے جا کے دل پرچا ویکھاں

طرز

میرے شوقِ دانیں اعتبار تینوں
آ جا ویکھ میرا انتظار آ جا

حضرت اعلیٰ صاحبِ قطبِ زمان

اودو جگ وے دیوچ تر گئے نے
اے گل ہیرا پھیری دی
آیا سائل کوئی خالی جاندا نہیں
دل آسیاں دا کدے ڈھاندا نہیں
او دو جگ دیوچ تر گئے نے
اے مجددیہ شیر لاثانی این
سوہناں چہرہ تے اکھ مستانی این
اودو جگ دیوچ تر گئے نے
نور حسن نون نور و نور کیتا
لایا غل نال چا بھر پور کیتا
اودو جگ دیوچ تر گئے نے
ثانی نون ثانی کر دسیا
سوہناں ویر پیارا خوش ہسیا
اودو جگ دیوچ تر گئے نے
اے غل نا ہیرا پھیری دی
حضرت کیلیاں والے جا ویکھیں

جنوں لاثانی غل لایا اے
کیاں آ آ کے از مایا اے
انج بھر بھر بک کوئی پاندا نہیں
پُر کر کے حجام پلایا اے
جنوں لاثانی غل لایا اے
نقش بندۂ ربدا جانی این
اودا پایا ربدا پایا اے
جنوں لاثانی غل لایا اے
سب فکر اندیشہ دور کیتا
لکھو رحمتاں جس نے جایا اے
بنوں لاثانی غل لایا اے
میرہ رحمت والا گھر وسا
دل کھول کے جھلق ویکھایا اے
جنوں لاثانی غل لایا اے
کیاں آ آ کے از مایا اے
وَل روضے نظر اٹھا ویکھیں

مہرے مولا چن چڑھایا اے
 او دو جگ دیوچ تر گئے نے
 اے گل ناں ہیرا پھیری دی
 کرماں والے دے کم جگائیٹو نے
 چا سٹرا قلب جگائیٹو نے
 او دو جگ دیوچ تر گئے نے
 اے گل ناں ہیرا پھیری دی
 رحمت علی تے رحمت ریدی اے
 یاری یاراں دینال فب دی اے
 او دو جگ دیوچ تر گئے نے
 خدا بخش جاندری نوں تار پونے
 ایسا رکھ نشانہ ماریو نے
 او دو جگ دیوچ تر گئے نے
 ولی محمد توں ثانی تار دتا
 اگے ریدے ولی پکار دتا
 او دو جگ دیوچ تر گئے نے
 جنوں لاثانی غل لایا اے

ولی کامل حضرت ثانی لاثانی کی نظرِ کرم کا بیان حضرت یوسف علیہ السلام

پہلے حمد خدا دی کرے جو والی ہر ہر دا
 بعد درود محمد تائیں رہاں میں دم دم پڑھ دا
 ابو بکرؓ عثمانؓ غنی ہے جمع قرآن سی کر دا
 عمرؓ بہادر علیؓ شاہ مرداں ڈاھیا کوٹ خیبر دا

چارے یار نبیؐ دے پیارے عالی شان جناندے
 خدمت دیوچ حاضر ہر دم فرق ذرا نال پاندے
 چارے کئی والے اتوں جاناں گھول گھاندے
 ولی محمد آج لے اُمتی سُن کے نک چڑھاندے

نام محمد پیارا لگدا دم دم نال چتاراں
 آ دربار محمد اندر لٹ لے موج بہاراں
 شان نبیؐ دا پوچھ اوناں تھیں ساتھ گئے وچ غاراں
 ولی محمد جو غافل بندے او کی جانن ساراں

دنیاں فانی دو دن جانی کر لائے اللہ اللہ
 ہے توں رہنوں ملناں چاہیں فطر مرشد دا پتہ
 تیل بناں ناں دیوہ بلدا دل وچ رکھ تہلا
 ولی محمد دا من کہتاں ناں بن کلا جھلا

دنیاں کھیتی عملاں سیتی بن عملاں کی کھیتی
 جوگ نیناں دی جو کے سبحناں کر تر جھیتی چھیتی
 مت او کرے ویران چا کھیتی مُدھ دا تیرا بھیتی
 ولی محمد ہتھیں دے لائے آوے گی کم نیکی

ناں رُو وچ دیلاں غافل دن پیا سرتوں ڈھل دا
 جے کوئی مرشد کامل مل جائے پھل کھاویں رنگ ہر دا
 پیر میرے جیا نظرناں آوے بھالیا لیندا چڑ دا
 ولی محمد خادم بن جا ثانی صاحب دے در دا

شرقیہ شریف سداوے پیر میرے دیاں شانناں
 نام بیاں ناں کاوڑ کھاویں جانے کل زمانہ
 لاثانی دی نظروں ہویاں مشکل کل احساناں
 ولی محمد جو خادم در دے گھول گھاوون جاناں

رب اپنے نوں راضی کر کے ہو گئے ولی ہزاراں
 شیر ربانی ربا جانی پیچھ جو جان ساراں
 بن ہرم کوئی حال ناں جانیں یاراں نال بہاراں
 ولی محمد قدر کی جان جو ٹوٹے بدکاراں

اعلیٰ صاحب دی خدمت اندر اک دن گھوگی آئی
 کہ درخواست پیش نہانی ساری بات نہائی

یا حضرت جس رکھتے ساں میں لگے نہ کرن کٹانی
 آنڈے توڑ وگا سن میرے فرساں حال سودائی
 بے اولاد اکوئی ناں ہووے مڑ مڑ دے دوہائی
 اعلیٰ صاحب خاموش ہو بیٹھے جاوے عرض سنائی
 بیری دا او رکھ سی یارو شرقپورے وچ پھائی
 جسدم کرم خدا فرماوے دیر ناں ہووے کائی

بیری والا بھی حاضر ہو یا کیتا کرم الہی
 ہور بھی مجلس حاضر بیسی جیویں حقیقت پائی
 کہن لگے جس رکھ نوں کیٹے ذرا ویکھتے ناں صفائی
 مت جانوراں دے آنڈے ٹٹ جاہن ہو جائے سخت خٹائی

سمجھ گیا او سمجھن والا فرق ناں رہ گیا رائی
 اہ گل سن کے گھوگھی ٹر گئی مولا آس پہنچائی
 ولی اللہ نے اللہ پاسوں دتی منگ رہائی
 ولی محمد غلام قدیمی بکھ کر بات سنائی

جے تیرا دل تنگ ناہوے ہور سناواں تینور
 وافر سخن ناں کرناں لائق کہاں جو مالم مینور
 قیمیاں نظر ولی دی یارو اثر پہنچاوسے جینور
 ولی محمد قسمت باعجوں ملے نظر اہ کہنور

اک دن حضرت اعلیٰ صاحب وقت دوپہر کے پارا
سُتے انب تھلے جا بیٹھے بولے سخن پیارا
دوجیاں سبز پوشا کاں پایاں توں کیوں ربوں آوارہ
ولی محمد شاخاں پھلیاں لگا پھسل دوبارہ

صدقے جاواں ختم ناں ہوون پیر میرے دیاں باناں

جتھے نظر خدا دی ہووے رحمت مارے ٹھاٹھاں

نبیاں وییاں قدر کی جانن جو پوجن دیوی ملاناں

ولی محمد غلام قدیمی رب تھیں چاہے سجاٹاں

جھڑے پیر میرے دی مجلس بیٹھے ناں یقینے

پہلی نظروں صدقے جاواں صاف ہو جانڈے سینے

در در اُتے دھکے لینڈے جھڑے لوگ کینے

ولی محمد پار ہو جانڈے بیڑے ناں یقینے

سید نور حسن شاہ جسدن آکر جباتی پانی

اعلیٰ صاحب دی پہلی نظروں ہو گئی کُل صفائی

کوئی مکان رہیا ناں خالی کیتا کرم الہی

حضرت کیلیاں والا جتھے مرشد بوٹی لالی

خدا بخشس تے بخشس ربدی آیاں عجب بہاراں

شرقیہ شریفوں پئی کے بارو چڑھیاں مست خاراں

میسر ربانی دے لڑ لگ کے پایاں راز اسرار
 چھوڑ امیری لئی فقیری سوندیاں ستر دستاراں
 بھلن ناں پروانیاں تائیں جو مٹھیاں غفتاراں
 سوہنی ٹور ناں زمیں دکھاوے بولن ناں پیاراں
 شہد تھیں مٹھیاں لذتاں آون بن مہم ناں ساراں
 سوہناں چہرہ نوروں دھوتا پون بھولکھے یاراں
 قد سرو تے سوہنی داڑھی نور پیاں لشکاراں
 تھوڑا بولن موتی رولن وسن بوند فواراں
 بے دیناں مجھولاں تائیں کی قدراں تے ساراں
 کھلا فیض خزانہ مفتی اندر چک ستاراں
 مڑھ بھنگواں دے ہے نزدیکی ڈٹھیاں عجب بہاراں
 جنگل دیوچ منگل لگا ویکھ رتے دیاں کاراں
 ولی اللہ دیاں دھماں پیاں ہر ملکاں ہر تھاواں
 نیک نصیباں والے جا کے پڑھن جمعہ کئی واراں
 ورج قیاماں صبح تے شاماں وہندے نیر جھلاراں
 نیواں بولن راز پئے کھولن تر گئے کئی ہزاراں
 دنیاں فانی چھڈ گئے جانی ٹر گئے پیت بہاراں
 دے گئے داغ جدائی والا یاراں ناں بہاراں

یار ملین مٹکھ جاہن ہزاراں بن یاراں کس کاراں
 مہرم یار ناں نظر میں آوے دین سنج او جاڑاں
 پھاگ ستاراں چک دے جاگے جتھے دلیاں بن مزاراں
 پیر پھائی دیاں ولی محمد لکھ دا رہ گفستاراں

شرقیہ شریف بے آکھاں بازے کھان مروڑا
 چن دی او روشنائی کی جانے جہڑا اتاں بولا
 اگوں پچھوں چان دولتے جیوں کر لندا گھوڑا
 ولی محمد بے ادباں دا دل جیوں خالی کھولا
 شیر ربانی رب دا جانی رحمت بن کر آیا
 جھولیاں بھر رحمت لے جاوے جو اس در پر آیا
 شرقیہ شریف سداوے ولی اللہ دیاں شانان
 نام آیاں ناں سٹریبل جاویں جانیں کل زمانہ

اہ محبہ دین شیر ربانی دیوہ نور جگایا
 کوئی سوالی جائے ناں خالی لکھاں نے ازمایا
 ایناں کوٹلے شریفوں پیتی رحمت رباں سایا
 ہر دم رحمت ٹھاٹھاں مارے مُرشد بن دپایا

ثانی توں لاثانی صدقے دیر نوں گل ناں لایا
 عرش کرس دیاں خبراں ہویاں سیاتی پور پلایا

ولی محمد نے نظر کرم دی جس اے مطلب پایا

صدقے جاواں اعلیٰ صاحب بولن جدوں زیبانی

دنداں وچوں ظاہر ہووے سوہنی چمک لورانی

لذتاں پاون صدقے جاون حاضر دلہے جانی

ولی محمد ویر نوں لا گل کر یا اپنا ثانی

ایسی ٹھاٹھ سمندر ماری ثانی غوطہ لایا

سوہنی گھڑی او کرماں والی جس وچ مطلب پایا

ویر نوں ویر پیارے جانی اپنے مال ہر لایا

ولی محمد رحمت پاوے جو مولا ول آیا

لکھاں عاصی تار وکھائے سن توں یار پیارے

پیر میرے دی بچے کچھری چن گرد جیوں تاسے

ثانی توں لا ثانی صدقے اک دوجے توں وارے

ولی محمد رست رہی ہر دم ٹھاٹھاں مارے

نہی جاواں تے ختم ناں ہوون پیر میرے دیاں شانان

بر دی آس پچاوے مولا کھلا فیض خزانہ

لیندے چڑوے دکھن پریت ہر دل حُب انسانان

ولی محمد ایسی شفقت رہندی حُب حیوانان

مڈھ چسراغ اندھیرا رہندہ گدی کو دوائے
 جناں ادب پیردا کیتا او بن گئے کرماں دوائے
 رحمت جنوں لئی فقیری ر کس نگاہوں تارے
 ولی محمد نون شاعر چا کیتا ثانی صاحب پیارے
 لاثانی تے ثانی صاحب دنیاں اُتے آئے
 بیڑا ٹھیل اسلام دا یارو لکھاں پور ٹپارے
 تیک قیامت پھل دے رہن جہڑے بوٹے لائے
 ولی محمد چھڈ دنیاں فانی پھلاں دانگ سمائے

نعت شریف حضرت ثانی لاثانی دی نشان ورنج

جندہ مرشد ثانی لاثانی این
 جہڑا در مرشد دا چھوڑ گیا
 لے محب دویہ شیر ربانی این
 چھوٹے ویرنوں کر یا ثانی این
 جندہ مرشد ثانی لاثانی این
 جہڑا در مرشد دا چھوڑ گیا
 جو در تے آیا تار دتا
 پھڑباں توں پار او تار دتا
 جندہ مرشد ثانی لاثانی این
 اونوں دو جگ دے ورنج تھوڑ ناہیں
 کدے اوس نون جھلناں گور ناہیں
 نقش بند یہ رب دا حیانی این
 ایسا جہڑیا اجتک جوڑ ناہیں
 اونوں دو جگ دیورج تھوڑ ناہیں
 کدے اوس نون جھلناں گور ناہیں
 گر نظردوں پیرا پار دتا
 اس گل ورنج گچ مرہوڑ ناہیں
 اونوں دو جگ دیورج تھوڑ ناہیں

بھڑا در مرشد دا چھوڑ گیا
 دل محمد کی عرض بیان کرے
 کدے اوس نوں جھلناں گور نائیں
 جتھے نظر چا رب رحمان کرے
 توں ایویں منہ مروڑ ناہیں
 وجہ تابیا ہر انسان کرے
 ادنوں دو جگ دیوچ تھوڑ نائیں
 جنہ مرشد ثانی لاثانی ایں

نعت شریف تیراوس وارہ دربار پیسا

تیراوس وارہ دربار پیسا
 جھڑا در تیرے تے آجاوے
 گیا خالی ناں تیرے در داگدا
 او رحمت رب دی پا جاوے
 اک کافی تیرا دیدار پیسا
 نالے سٹرا یکھ جگا جاوے
 گیا خالی ناں تیرے در داگدا
 تیراوس وارہ دربار پیسا
 نقشبندیہ رب واجباتی ایں
 توں مجدویہ شیر زبانی ایں
 اک نظر دا دتھرا حجام پلا
 چھوٹے ویر نوں کر یا ثانی ایں
 تیراوس وارہ دربار پیسا
 نور حسن نوں نور و نور کیتا
 کماں والے تے فیض حضور کیتا
 حاجی عبدل رحمان تے آپدی نگاہ
 گھنگاں والے نوں چا بھر پور کیتا
 تیراوس وارہ دربار پیسا
 جاواں صدقے سوہنے ثانی توں
 اُس رب وے پیارے جانی توں
 ولی محمد نوں دیتھرا شاعر بنا
 راج او ٹر گئے دنیاں فانی توں

تیرا وسدا رہ دربار پیسا گیا خالی ناں تیرے درتوا گدا
 پچھے لال دولٹاں مارے نے سوہنے پھل سوہنی کلزار دے نے
 لکھاں وڈیاں نوں پٹے تارے نے میں تے ویکھے کے لینی آن دل پر چا
 تیرا وسدا رہ دربار پیسا گیا خالی ناں تیرے در وا گدا
 خدا بخش تے بخشش ربدی اے گھڑی ناں نصیباں لب دی اے
 یاری یاراں دینال فٹ دی اے وکی محمد تے ہوئی آپدی نگاہ
 تیرا وسدا رہ دربار پیسا گیا خالی ناں تیرے در وا گدا

نعت شریف

چاہے دل شرقپور جاواں سیو جا کے دل دی پیاس بجھاواں
 شرقپور شریف بیدوے جتنے رحمت بیٹی لیٹوینے ہر آھی بھر بھر ہو
 میں بھی دلدا مطلب پاواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دل دی پیاس بجھاواں
 دھماں پیر میرے دیاں پیاں خیراں لیندے چڑدے گیاں نقش بند یہ کو کون سنا
 اے بندو یہ پیر سچاواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دل دی پیاس بجھاواں
 شیر محمد ربا جانی چھوٹا ویر پیارا تہانی ہوئی خلقت تو کون دلاواں
 جیونکر یوسف چامسر وکھاواں لقمان یا جس نے اک واری ہوا جائے بدوں دور ہلاواں
 میں پی رہیں رحمتاں چاواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دل دی پیاس بجھاواں
 حاجی عبدالرحمن قصوری پائی شرقپور رحمتاں دلاواں

مل صاحب سے تہہ پاواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دلدی پیاس بجھاواں
 جباتی نور حسن جد پائی خالی رہیا مکان کالی ایسی ساتی نے پور پلانی
 پابدلیاں ہور نگاواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دلدی پیاس بجھاواں
 کرماں والے نے کرم کماندے پھڑ سینے دینال لاند سے کھل باتنی پر سے جاندے
 سوہنی ٹھاٹھ و جی دریاواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دلدی پیاس بجھاواں
 رحمت رحمت زبدی پائے گھنگ بن گھنگ شریف سدائے
 میرا پیر جے سوچے موتی سوہنی دارھی نوروں دھوتی دنیا درتے رہ کسلوتی
 میں پئی دیکھ سڈکڑے جاواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دلدی پیاس بجھاواں
 میرے پیر دیاں کرامتاں نکھتاں جدہ تگن سوہنییاں اکھتاں ترگیاں او دھرے نکھتاں
 چل اکھیاں نال دکھاواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دلدی پیاس بجھاواں
 سوہنی توڑے سوہناں باناں نیوں نظرناں اتاں تکاناں صد اورج عبادت رہناں
 نقشبندیاں راہ ادارواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دلدی پیاس بجھاواں
 میرا پیر جے سوہناں ثانی جنوں غسل لایا لاثانی اج چھڈ گئے دنیاں فانی
 انا اللہ میں اکھ سنداواں چاہے دل شرقپور جاواں جا کے دلدی پیاس بجھاواں
 پچھے سوہنے دو لال نگینے دیکھیاں ٹھنڈ پوے وچ سینے
 کامہنوں سٹرن لے لوگ کینے سچ آکھتیاں لون چساواں
 چاہے دل شرقپور جاواں چاہے دلدی پیاس بجھاواں
 مئی محمد غلام بھی در والے عرضاں مولا اگے کر والے

کلمہ پاک نبی دا پڑھ دا اے میں بھی خیر خدا میں چاہا
چاہے دل شرفپور جاواں جا کے ولدی پیاس بھرا

نعت شریف

سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
غل پڑاتے پیرنوں منادوانگی میں
جس پیرناں منایا
سکھ اُس نے کی پایا
ہتھوں دکھڑا اٹھایا
چاہا سناواگی میں
سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
غل پڑاتے پیرنوں منادوانگی میں
میرے پیر دیاں شانان
سارا جاندا زمان
ہویاں میں بھی دیوانہ
سمجھاواں گی میں
سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
غل پڑاتے پیرنوں منادوانگی میں
میرا پیر جتھے جانڈہ
پیا کرامتیاں دکھانڈہ
غل کو جیا لوں لاندہ
چاہا دکھاوانگی میں
سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
غل پڑاتے پیرنوں منادوانگی میں
شرفپور شریف دیاں شانان اُچیاں
میرے پیر غل لایاں تر گیا لچیاں
اوپیاں سدھے راجو آوارہ گھتھیاں
آج چل کے آپ آزماواں گی میں
سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
غل پڑاتے پیرنوں منادوانگی میں
سوہتیاں شیر ربانی
کیٹی کٹی

لاثاتی تے ثانی ہوئے دونوں ویر جانی
 کراں جہاں قبرمانی سکہ پاواں گی میں
 سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
 دسے کرامتاں ہزار غل پڑتے پیرنوں مناوانگی میں
 دیندہ ڈب دیاں تار من جاوانگی میں
 سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
 آٹا اک من پچھے غل پڑا پیرنوں مناوانگی میں
 قد سرو جیا سوہناں دل عاصیاں دے موہناں
 بے صدقیاں نون روناں ہتھوں پاواں گی میں
 سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
 میرے پیر دا نظارہ غل پڑا پیرنوں مناوانگی میں
 تیکے فیر ناں دو پارا پایا جس نے ہے پار
 سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
 تک سوہنیاں اکھاں رج جاوانگی میں
 جو پیساں دچ شکاں غل پڑا پیرنوں مناوانگی میں
 سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی میں
 میرا پیر سوہناں ثانی چدوں بولدا زبانی
 ہوئی خلق دیوانی ٹھر جاوانگی میں

سوہنے پیردے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں

ولی محمد جسے نقارے

نگلی رُبرُوی کنارے

سوہنے پیردے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں

بے تون بنت لیناں

سدا جگ تے ناں رہناں

سوہنے پیردے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں

میرس پیر دی نشانی

ٹردے ٹور سن بھسانی

سوہنے پیردے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں

جھڑے آپدے مرید

پاون رنج رنج دید

سوہنے پیردے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں

چہرہ چند بے نورانی

چھڈھ گئے دنیاں فانی

سوہنے پیردے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں

چھڈھ دنیاں دے سیر

جاناں چھڈھ بے اخیر

غل پلڑاتے پیرنوں سناوانگی ہیں

لکھاں دُوب دے یے تنائے

ہتھ پاواں گی ہیں

غل پلڑاتے پیرنوں سناوانگی ہیں

من پیر والا کہناں

سناواں گی ہیں

غل پلڑاتے پیرنوں سناوانگی ہیں

سوہنی آنکھ مستانی

لب جاوانگی ہیں

غل پلڑاتے پیرنوں سناوانگی ہیں

بھلے تنناں دے نصیب

جگ مگاواں گی ہیں

غل پلڑاتے پیرنوں سناوانگی ہیں

بن گئے مولا دے جانی

چھڈھ جاواں گی ہیں

غل پلڑاتے پیرنوں سناوانگی ہیں

ستے بدل دونوں

سناواں گی ہیں

ثانی صاحب دے دو لال ہم شکل کساں
 پاویں جا کے جمال چاہا بھلاواں گی ہیں
 سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں غل پڑاتے پیرنوں منوانگی ہیں
 دونوں چند ہیں نورانی جاوے لاٹ آسمانی
 کراں حبان قربانی درشن پاواں گی ہیں
 سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں غل پڑاتے پیرنوں منوانگی ہیں
 جدھر قدم اُٹھاندے رحمت رب دلوں پاندے
 پھلاں وانگ سماندے ٹھہر جاواں گی ہیں
 سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں غل پڑاتے پیرنوں منوانگی ہیں
 ولی محمد بھی غلام کرے ورد صبح شام
 پایا رب تھیں انام ٹھہر جاواں گی ہیں
 سوہنے پیرے دیوارے اُتے جاوانگی ہیں غل پڑاتے پیرنوں منوانگی ہیں

نعت شریف

شہرِ قہور والیا سائیاں سنگتاں تار و کھایاں ہر گھر دھماں نے پایاں
 صدقے جاں مولا دیا شیرا آیو بھن اسلام واسہرا آکے ایسا دور اندھیرا
 شہرِ قہور والیا سائیاں ہر گھر دھماں نے پایاں
 اے گل بے میرے پیروی سوہنے لاثانی دے دیر وی ایسے گل ناں رانجھے پیروی

شرقپور وایا سانیاں ہر گھر دھماں نے پایاں
 پہلے حمد خدا نوں کہاں گل پیر دی جوڑ سناں
 عاجز مڑھ بھنگواں وچ راں شرقپور وایا سانیاں
 شرقپور شریف بتایا چانن دُور دُور تک لایا
 شرقپور وایا سانیاں سنگتاں تار دکھایاں
 دھماں پیر میرے دیاں پتیاں خیراں لیندے چڑ دے گیاں
 شرقپور وایا سانیاں سنگتاں تار دکھایاں
 میرے پیر دا سنگر جاری لقمہ یا جس نے اک واری
 شرقپور وایا سانیاں سنگتاں تار دکھایاں
 شیر محمد ربا جانی چھوٹا ویر پیارا ثانی
 شرقپور وایا سانیاں سنگتاں تار دکھایاں
 میرے پیر دا شان بلند دیکھیاں پئے وجودے ٹھنڈ
 میتھوں کدے ناں ہوئے کنڈ شرقپور وایا سانیاں
 جھاتی نور حسن جد پائی خالی رہیا مکان ناں کائی
 ست پٹیریاں تار گیا ای شرقپور وایا سانیاں
 کرماں والے تے کم کماندے چپڑ سینے دینال لاندے
 کھل باتنی پردے جانڈے شرقپور وایا سانیاں
 سنگتاں تار دکھایاں

راحت رحمت مبدی پائے گنگ بن گنگ شریف سداے
 ترگیا جہڑا عاصی جہائے شرقپور وایا سانیاں
 سنگتاں تار دکھایاں ہر گھر دھماں نے پایاں
 میرا پیر جے سچا موتی سوہنی داڑھی نوروں دھوتی
 دنیاں درتے رہ کھلوتی شرقپور وایا سانیاں
 سنگتاں تار دکھایاں ہر گھر دھماں نے پایاں
 میرے پیر دیاں کرامتاں لکھتاں جدھر تکن سوہنیاں اکھیاں
 راج گیاں اُدھرے لکھتاں شرقپور وایا سانیاں
 سنگتاں تار دکھاماں ہر گھر دھماں نے پایاں
 سوہنی ٹورتے سوہنیاں بناں نیویں نظرناں اتاں تکاناں
 ہر دم درج عبادت راتاں شرقپور وایا سانیاں
 سنگتاں تار دکھماں
 میرا پیر جے سوہناں ثانی جنوں غل لایا لاثانی
 اج چھڈ گئے دنیاں فانی شرقپور وایا سانیاں
 سنگتاں تار دکھایاں
 تچھے سوہنے دو لال نگینے دیکھیاں ٹھنڈ پوے درج سینے
 کابنوں سڑن اے لوگ کینے شرقپور وایا سانیاں
 سنگتاں تار دکھاماں

ولی محمد غلام بھی در دا عرضاں مولا اکے کر دا
 کلمہ پاک نبی دا پڑھدا شہرِ قہور وایا سانیال
 سنگتاں تار وکھایاں ہر گھر دھماں نے پایاں

ولی محمد کے پیر و مرشد کے عرس مبارک کے بیان

کتک کت دی کتدی تھک دی ناں
 شہرِ قہور شریف مثال جنت
 نقش بندیاں دا دربار گھلا
 اے مجد دیئے قول دے ہین پگے
 آیا سائیل ناں بوئے توں جائے خالی
 رحمت ربدی پئی ٹھاٹھاں مار دی اے
 ثانی صاحب دے لال میں جاں صدقے
 تک تک مرید پئے ہون راضی
 نقشہ پیر دا سامنے نظر آوے
 ایتھے اکھیاں ملن بنینیاں نوں
 ہوندہ ویکھ بے دین مرید تاپیں
 سقے رگھ ڈیٹھے پھلدار ہوندے
 لا اِلسا دی تند زبان جیویں
 روضہ پیر دا نور نشان جیویں
 ملک فلک توں جھاتیباں پان جیویں
 فطر ہاں توں پارٹیاں جیویں
 بھر بھر جھولیاں پئے ورتاں جیویں
 صدقہ عرب دے شاہ سلطان جیویں
 کوبھے کلمے نوں غسل لان جیویں
 پئے دل دی موج منان جیویں
 نعرے اللہ ہو اکبر لان جیویں
 آیاں سیداں توں غل لان جیویں
 حقہ غیراں دا فطر ڈران جیویں
 وجے ولی دا جیویں

سُبْحَانَ اللَّهِ

کتک چڑھدیاں چاہمیش مینوں ثانی صاحب دا عرس سُبْحَانَ اللَّهِ
 نقشبندیاں دی محفل سج رہی اے اے مجددیاں دا خاندان اللہ
 ثانی لا ثانی ارج ویکھ رہے نے آئے درتے جو ہمان اللہ
 پتر پوتریاں کھڑی گلزار سوہنی چہرے دسدے نور نشان اللہ
 بھر بھر جام پلان پیاساں نوں سائیل ویکھ کے تے رنج جاہن اللہ
 بھر بھر جھولیاں سائیل پئے ہوں راضی بد قسمتے سڑدے راہن اللہ
 را کے نظر تھیں نظر بدلا دیندے جدوں ول دا بٹن دبان اللہ
 راہ قدرتاں مانکا تیریاں نے صدقہ عرب دے شاہ سلطان اللہ
 لکھاں پان شفا بیمار ایتھے لنگر جب سرکار دا کھان اللہ
 ایتھے نیتاں دے بیڑے پار ہوندے بے نیتاں دے ڈب جان اللہ
 ولی محمد دا ورد اے ہر ویلے سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ

عرس مبارک پر پیر بھائیوں کا ملنا

کتک وار مینوں کد بھل جاوے سوہنے ثانی لا ثانی دے ویر دا دن
 خلقت ربدی ناں شمار آوے ہر اک اکھداے سہاڈے پیر دا دن
 شہر قپور شریف مثال جنت سہاڈے دلاں دی راہ خلیر دا دن

نقشہ پیر وا اکھاں وچ وستے
 اے مجددیہ سوہنیاں نقش بندی
 ہوندی دیکھ ذرا دستار بندی
 ملک فلک کو جھاتیاں مارے نے
 نعت خائیاں عربی سلطان دیاں
 جد اٹھ دی اے گونج نعریاں دی
 ایتھے بغیر نون موقعہ نہیں ملدا
 اللہ والیاں اللہ سے نال یاری
 سہاڑے میل میل پاتے پیر والوں
 کد بھل وا بدر منیر وا دن
 روز تیسرا جدول اخیر وا دن
 جاوے ہوراں دے دلاں نون چروادوں
 غوثاں ویاں دی اے جاگیر وا دن
 اے حدیث قرآن تفسیر وا دن
 میراں پیر ایتھے دستگیر وا دن
 اے ولی محمد دے پیر وا دن

سرکار کو سلام عرض کرنا

قلمیں رک دی رک دی رک جاناں
 چہرہ پیر دا رج رج تک دی رہو
 زیارت پیر دی اکبری حج مینوں
 بے کر پیر دی نظر وچ نظر ملجائے
 کیاں جٹاں نون کر فقیر دتا
 کرماں والیاں کرم جگائے ایتھوں
 نور حسن نون چا نور و نور کیتا
 جی نون حسن نون نور کیتا
 جاندی وار سلام دعا کہہ جا
 طراں احمکاں ناں کتھ ولا بہہ جا
 غل وچ تون پلڑا پا بہہ جا
 ٹکٹ جنتاں وچ کٹا بہہ جا
 پڑ کر کے تون بھی جام لے جا
 لٹ رحمتاں وچ تے شام لے جا
 تون بھی لٹ لٹ لٹ لٹ لٹ لٹ لٹ

جامی عبدالرحمان قصوریا تک توں بھی درتے ہو غلام بہہ جا
ولی محمد اقلم دا روک گھوڑا سڑن وایاں توڑی ناکام کہہ جا

ولی محمد کلپیر و مرشد کے درس میں جاناں

اکدن مزار شریفوں ہوں درخت جد آیا آستانہ آلیہ شرقپوری داربنے درس دکھا
در بازاروں نگر قطب دی وتے چائن جگمگایا جا کر ویکھاں توڑ میں کیوں نال دل میرے ویچ آ
کی جا ویکھاں عاجز بندہ عجب نظارہ پایا سجاد انعام احمد داربنے زاری فیض کراہ
لا ثانی تے ثانی اوتھے نقشہ نظریں آیا پڑھ بسملا نال ادب مے اندر قدم ٹکایا
طالب علما سن استادان میں جا سلام بلایا وعلیکم سلام شتابی اگوں آوازہ آیا
پکڑ استاد صاحب نے مینوں ادب جاٹھایا رحمت ربدن لاناں مائے اس پایا ربد پایا

سوہناں چہرہ رحمت والا لکھ رحمت جسس جایا

ولی محمد اؤ پھاگاں والا جو اس در پر آیا

طالب علم نگینیاں دانگن چکے روپ سوایا لکھاں حافظ بن بن ایتھوں جسس متاراں آہ
بے ادباں نے سن کر یار و کہوڑا منہ بنایا دلدیاں جانن راز پہچانن لکھاں نے آزما
بے ادباں مقصود کی حاصل شیطان پیر بنایا پیر میرے دربار محمد اکھیاں نال دکھایا

جو جو ڈیٹھا نال اکھاں مے وافر لفظ نہیں پایا

ولی محمد نوں اسکے نظروں ثانی شاعر بنایا

درس میاں جمیل احمد صاحب

السلام علیکم پہلے طالب علماں تائیں
 کھلا فیض خزانہ ایٹھے روز قیامت تائیں
 حافظ بن بن جاہن ہزاراں ہردی آس پونچائیں
 درس مثال جنت دی ڈیٹھا جاں میں اندروڑیا
 ویکھ ویکھ پیادے جاواں چن خوشی دا چڑھیا
 ثانی صاحب دے لال چمکدے ہردم لشکر کھلا
 رحمتی جھڑیاں سرتے کھلیاں فیض ولید اگھلا
 ثانی صاحب دے لال چمکدے دونویں چند نورانی
 ویکھ مرید پئے ہوون راضی جان کرن قربانی
 چمکدے ٹاں نون نظر کی آوے ناں کر تول کہانی
 ناں کسے کی جھگڑا سہا ڈا گل پوے سمجھانی
 شان ولی دا گھٹ ناں جاوے چھڈے ناک چڑھانی
 شان اولی و اکیویں گھاوون لوگ اندر دے کالے
 روئے اُتے شروع تلاوت پڑھدے کرماں والے
 ویر دونویں پا جھنی ستے جاواں صدقے واری
 درس ثانی لاثانی اندر لکھاں لوگ گرائیں
 قسمت والے بھر کر جھولی جاوون چائیں چائیں
 ولی محمد پڑھ بسملہ اندر قدم ٹکائیں
 جتھے رحمت ربدی برسے شعر کی لکھناں اڑیا
 آواز سریلے دلاں نون قیلے محمدی میلہ بھریا
 جمیل احمد دوس جاں ڈیٹھا رحمتی جھولا جھولہ
 ولی محمد قسمت باعجوں کدے ناں سودا تو تم
 ہردم نظر کرم دی رکھن ثانی تے لاثانی
 روئے وچوں نوری شعلے سوہنی چک نورانی
 گل سن کے چانک چڑاوں اوہار سم پرانی
 تندے ٹپے تے گنڈن شوکھی دگر کھلی اج تانی
 ولی محمد ارج کچھاں مارے پلکے کجل کافی
 جتھے رحمت ربدی برسے کی اونانی لال پالے
 ہومستلے اُتے ویولتے کرن پیار دولے
 ولی محمد غلام قدیمی ہتھ لکھن سزوں گرائیں

نعت شریف

دنیاں میلہ دو دن دا ایٹھے اٹک کسے ناں رہنناں ایں
 کلمہ دم دم دے نال پڑھ کرئیے
 کٹ کفر شرک دی جڑھ کرئیے
 تون سفر ملیں وچ پیناں ایں
 بیڑے تیج تن پاک جے چڑھ کرئیے
 ایٹھے اٹک کسے ناں رہنناں ایں
 دنیاں میلہ دو دن دا
 چھڈ کھڑا پنجن گاون دا
 کر منکر تون داج رنگاون دا
 ریر کل نون تون شرمناں ایں
 کی فائدہ وقت گواون دا
 ایٹھے اٹک کسے ناں رہنناں ایں
 دنیاں میلہ دو دن دا
 جدوں لال اندھری جھل جاسی
 تینوں کھیڈ پیاری جھل جاسی
 کس عطر فیل لگاناں ایں
 سوہناں روپ گھٹے وچ رل جاسی
 ایٹھے اٹک کسے ناں رہنناں ایں
 دنیاں میلہ دو دن دا
 سوڑا ویکھ مکان پئی ڈرنی آں
 ولی محمد ا سوچاں کرنی آں
 کم وقت اخیر جس آناں ایں
 کلمہ پاک نیاں دا پڑھ نی آں
 ایٹھے اٹک کسے ناں رہنناں ایں
 دنیاں میلہ دو دن دا
 اوناں جال مکر وچ فس دالے
 جھنوں مرشد کلمہ دس دالے
 اُونوں کسدے خوف ڈرانناں ایں
 پڑھ وقت اخیر بھی ہس دالے
 ایٹھے اٹک کسے ناں رہنناں ایں
 دنیاں میلہ دو دن دا

شرقپور شریف نوں چل نی آں
 بن امروں قدم ناں حل نی آں
 دنیاں میلہ دو دن دا
 لاثانی توں صدقے ثانی بے
 ہن چھڈ گئے دنیاں فانی بے
 دنیاں میلہ دو دن دا
 پچھے لال دو لاٹاں مادے نے
 لکھاں ڈب دیاں نوں پئے تارے نے
 دنیاں میلہ دو دن دا
 ہم شکل دولارے ثانی دے
 سودے قسمت تے جا پاہنی گے
 دنیاں میلہ دو دن دا
 شاہ نور نوں نور و نور کیتا
 بے صدقیاں نوں رب دور کیتا
 دنیاں میلہ دو دن دا
 کرماں والے تے کرم لاثانی دا
 پیا جلوہ آنکھ متانی دا
 دنیاں میلہ دو دن دا
 در ثانی صاحب دارمل نی آں
 جھنوں لاثانی غسل لاناں ایں
 ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ایں
 سوہنے ویر پیارے جانی بے
 گئے ربا من فرماناں ایں
 ایتھے اٹک کسے ناں رہناں بے
 سوہنے پھل سوہنی گلزارے نے
 آؤ چل جس ویکھن جاناں ایں
 ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ایں
 جو ویکھن گے بھل جانیں گے
 اک نے کول ای سڑویاں رہناں ایں
 ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ایں
 جدوں اُس نے کرم غفور کیتا
 چلو چل جس راز ازماناں ایں
 ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ایں
 اُس رب دے پیارے جانی دا
 دب بٹن چا قلب جگایا لے
 ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ایں

رحمت تے رحمت ربدی اے گھڑی ناں نصیباں بعدی اے
 یاری یاراں مے ناں فب دی اے سجے قدریاں قدر کی پاناں ایں
 دنیاں میلہ دو دن دا ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ایں
 ندی رحمت ٹھاٹھاں مار دی اے دیکھی سوہنی موج بہار دی اے
 سوہنی رمز خدا دے یار دی اے سوہنی ٹورتے سوہنیاں باناں ایں
 دنیاں میلہ دو دن دا ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ایں
 جدوں ورتے آھی آجاوے او دلدا مطلب پا جاوے
 او سترے بیکھ جگا جاوے کیا شکیاں شک وچ رہناں ایں
 دنیاں میلہ دو دن دا ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ایں
 ولی محمد بھی خادم در دا اے لیا من فرمان امر دا اے
 پیا کیتیاں گناہاں توں ڈر دا اے بیڑا مالک کہ ہڑی لاناں ایں
 دنیاں میلہ دو دن دا ایتھے اٹک کسے ناں رہناں ایں

نعت شریف

اک دن بہہ کے رُون گیاں محمد باعج موکا لڑیاں
 آؤنی سیتو رل کلمہ پڑھیے بیڑے ہنچ تن پاک مے چڑھیے
 بجا دوزخ دی کدے ناں سٹریٹے .. بن حباؤ کرماں والڑیاں
 اک دن بہہ کے رُون گیاں محمد باعج موکا لڑیاں

گیت بنی دے دل مل گائیے
 ہر دم رحمت رب دی پائیے
 اک دن بہہ کے رُون گیاں
 جس نے اپنی مثل بنایا
 جس نون مولا عرش بلایا
 اک دن بہہ کے رُون گیاں
 بے سمجھاں نون سمجھ ناں آوے
 جھولا جہدا جسریں جھولاوے
 اک دن بہہ کے رُون گیاں
 جھڑیاں آپ آوارہ ہویاں
 بے ادباں بدکاراں ہویاں
 اک دن بہہ کے رُون گیاں
 ولی محمد شرقپور شریف نون چلیے
 امر بناں اک قدم ناں بیلیے
 اک دن بہہ کے رُون گیاں
 ثمانی تون لاثان وارے
 ناں نگاہ متانی وارے
 اک دن بہہ کے رُون گیاں

لکھاں حسد سلام پہنچاں
 باتاں ہون سوکھا لڑیاں
 محمد باج موکالڑیاں
 شان بنی دا اُس کی پایا
 باتاں ہون نرالڑیاں
 محمد باج موکالڑیاں
 سن جوڑے جہڑا عرش سدھاوے
 حوراں نے کھڈو لڑیاں
 محمد باج موکالڑیاں
 ہزاراں جنگل باراں ہویاں
 آفسیاں دج جالڑیاں
 محمد باج موکالڑیاں
 ثانی صاحب دا جا در بیلیے
 دھکے ملن روز لڑیاں
 محمد باج موکالڑیاں
 دونوں ویر نے بانی وارے
 لکھاں تار موکالڑیاں
 محمد باج موکالڑیاں

وَلِي مُحَمَّدًا دُنْيَا فَنَانِي صُحُورٌ كَيْ مِيرَا پِير ثَنَانِي
 يَأُو كَرْنِ پُتْے وُل دے جَانِي كَهْرِيَاں نِي اَلْفَت وَالرِّيَاں
 اِك دِن بَه كے رُون كِيَاں مُحَمَّد بَا عَج مَوَا لَطْرِيَاں

چن ماہ رمضان دا

ماہ رمضان مہینہ چڑھیا ہر دل خوشی سوائی
 ماہ رمضان مہینیاں وچوں افضل شان نورانی
 بے روزاں نوں چیت ناں چیتا آکھن سوں رہو دیرا
 رونے داراں وقت عشا دے رل تراویاں پڑھیاں
 بے روزاں بھی اٹھ سو پے حقہ تازہ کرناں
 روزے داراں روزے ساکے خوشیاں ناں نبائے
 بے روزاں بھی اک دو بے نوں کچھاں مارو کھایاں
 رونے داراں عید مبارک پڑھ کر حسد آ لایا
 بے روزاں بھی اک دو بے نوں آکھیا ناں دیری

اک دو بے کہندے مومن رونے رکھو بھائی
 اٹھ کے مومن رونے رکھن جان کرن قربانی
 لُخ دی لانت پیدا ہو یوں فٹے منہ خننہ زبرہ
 اٹھ صبح نوں رکھن روزہ رحمت لایاں جھڑیاں
 بلیٹھ اکٹھے حقہ پیون جیون مکر ہو گیا مرناں
 اک دو بے نوں عید مبارک مومن آکھ سنائے
 آکھن حلوہ پوڑی اڈسی سیویاں اساں پکاماں
 ماہ رمضان نوں ودیا کر کے واوہ فرض نبایا
 ہندیوں ہندیوں بھکیاں مرناں لے وڈیاں کھڑی

بیان تری روزے

چند ماہ رمضان دا چڑھیا اے
 ویکر مومن دا دل ٹھہریا اے
 کون مشرک نوں سپ لڑیا اے
 پڑھ لا اِلَہَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ

۱ جب پہلا روزہ آیا اے
 رُل مومنوں شکر آلا یا اے
 ۲ جب دوسرا روزہ تھیوے جی
 روزے داراں دا صبر لکھیوے جی
 ۳ روزے تیسرے دی جب تیاری اے
 مومن جان روزے توں واری اے
 ۴ تن گزرے چوتھا ویسے جی
 اوتھے لکھن والا اے لکھے جی
 ۵ جب پنجواں روزہ آیا ای
 دس کی عمل کمایا ای
 ۶ روزے چھیویں دی جب تیاری اے
 مومن جان روزے توں واری اے
 ۷ روزہ ستواں ستویں روز میاں
 چائے سر اپنے تے بوجھ میاں
 ۸ روزہ اٹھواں مومن رکھن جی
 حقہ پین نالے بد ہسن جی
 ۹ جب روزہ آگیا ناواں جی
 روزے داراں تے جنتی چھاواں جی

مُشْرِكٌ وَآءِ دِلِ گھبراوے
 پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
 مُشْرِكٌ وَآءِ دِلِ گھبراوے جی
 پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
 مُشْرِكٌ نُونِ دَسْدِي بھاری اے
 پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
 مُشْرِكٌ مَسْجِدِ مَوْلِ نَاں وِستے جی
 پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
 وَآءِ مُحَمَّدِ كِيوں دِلِ گھبراوے ای
 پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
 شَيْطَانِ مُشْرِكِ دِي جِڑ گالی اے
 پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
 مُشْرِكِ لِي حَقِّ وَآءِ كَهْوَجِ مِيَاں
 پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
 مُشْرِكِ دُورِ مِيْتوں نَسْنِ جی
 پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
 عَاجِزِ اَوَجِّ حَالِ جی
 پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

- ۱۱ جب روزہ سوان آیا ای ولی محمد کیوں دل چایا ای
 ۱۲ روزه کی عمل کیا ای **پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ**
 ۱۳ روزه یارواں یار ناں بھنیں توں حکم پاک غفار دا منیں توں
 ۱۴ روزه وانگ ناں کھڈ پیا انی توں **پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ**
 ۱۵ روزه بارواں برکت ربدی اے ایسی ہو زناں نعمت لبدی اے
 ۱۶ روزے ناں نماز پٹی بیج دی اے **پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ**
 ۱۷ روزے تہرویں تعریف میں نہیں کرسکدا روزے اک اک تھیں درجہ لکھ لکھ وا
 ۱۸ روزے چھوڑاں چانن نوری اے **پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ**
 ۱۹ روزے چاہن مراد سو پوری اے روزے داراں تے قرب حضوری اے
 ۲۰ روزہ پنرواں جب آیا ای **پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ**
 ۲۱ صدقہ سوہنے دا فیض پنچپایا ای **پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ**
 ۲۲ روزہ سولواں سوغات نورانی ای **پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ**
 ۲۳ جندے ہن توں کیوں گھبرانی ایں **پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ**
 ۲۴ روزہ ستارواں صفت سے نور کولوں **پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ**
 ۲۵ پاسہ رکھ شیطان سنگور کولوں **پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ**
 ۲۶ روزے اٹھارویں ناں اٹھے اٹھ مارمیاں **پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ**
 ۲۷ ناں توں دائن کسے سر چاہڑ میاں **پڑھ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ**

۱۹ روزے انیویں نفرت ناں کر بندیا

کچھ خوف خدا تھیں اڈر بندیا

۲۰ روزے ویویں وی ناں ناں مکا بندیا

توبہ کر کے گناہ بخشا بندیا

۲۱ روزے اکیویں اک ذات بہدی اے

امت احمد نال بی بی سج دی اے

۲۲ روزے بائیس بیان میں اے کرناں

ہر دم کیتیاں گناہاں توں ڈرناں

۲۳ روزے ترنیس طرف خدا دی نگاہ

جس لئے دیا لولاک بنا

۲۴ روزے چوئیں چارے مار تھکی

بناں مدد احمد لاچار تھکی

۲۵ روزے پنجیں پاس میرے کوئی پاس ناہیں

ہور دلوج غیر قیاس ناہیں

۲۶ روزے چھبیں چھاں جنت والی

ادھے کلمے دی لے جاں ڈالی

۲۷ روزے ستویں ستویں دی رات ہوئی

نالے احمد دی ملاقات ہوئی

ایویں درج عفتل ناں پابندیا

پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

دل درج عفتل ناں پابندیا

پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

یاری نال محمد دے فب دی اے

پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

کلمہ محمد احمد وا پڑھ ناں

پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

طفیل سوہنے محمد دی کر دیو شفا

پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

میں عاجز گنہگار تھکی

پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

مینوں باج محمد توں آس ناہیں

پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

در احمد دے کیوں جان عالی

پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

ادھے مومنان دی ملاقات ہوئی

پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

۲۸ روزے اٹھائیں اے بیان میرا کلمہ محمد دیں اسلام میرا
 صدق نال ایمان قرآن میرا پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
 ۲۹ روزے آتیں نور و نور ہوئے مومن و بیج درگاہ منظور ہوئے
 نال رحمت دے بھر پور ہوئے پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
 ۳۰ روزے تریویں تعریفوں ہار تھکا ولی محمد عاصی گنہگار تھکا
 بن مدد احمد لاچار تھکا پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
 ۱۰ مہینہ ماہ رمضان دا اینوں سارا عالم جاندا
 ذرا لکھیا ویکھ قرآن دا پڑھ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ

کوٹلہ شریف والی سرکار بابا حاجی حضرت امیر الدین رحمۃ اللہ علیہ

حضرت شیر زبانی اور بابا حاجی محمد دین کے پیر و مرشد تھے

آپ فرماتے تھے لوگ فخر کرتے ہیں ہمارا پیشوا حضرت ثانی لاثانی ہے

میں فخر کرتا ہوں میرا مرید شیر زبانی ہے۔

آپ فرماتے ہیں۔ قیامت کے دن رب العزت پوچھے گا امیر الدین دنیا میں کیا بنایا

ہیوے کہوں گا دنیا لاسے شیر زبانی لے کر آیا "اللہ اکبر ماشاء اللہ"

شیر زبانی تیری جس پر نگاہ کرم پڑی

وہ دونوں جہاں میں ہو گیا بری

کوٹلہ شریف والی سرکار بابا حاجی حضرت امیر الدین کا بیان

شیرے ربانی میاں محمد دین دونوں پیر بھائی
 کوٹلے شریفوں رنگناں چڑھیاں ہو یا فضل الہی
 آپس وچ محبت ایسی اک دو بے توں واری
 ذات خدا دی بخشش کیتی دو جگ دی سرداری
 مرید دونوں بابا امیر الدین دے کوٹلے شریفوں پائی
 دونوں رنگے رنگ تو چیدوں فرق رہ گیا رائی
 کامل پیر مریداں تائیں جس دم غل مال لایا
 عرش کرس دیاں خبراں ہو یا ایسا بٹن و بایا
 لہندے چڑدے لگیاں لوآں چانن چار چو فیرے
 ولی اللہ دے صدقے جاواں کیتے دور اندھیرے
 لاثانی نے ثانی تائیں جس دم غل مال لایا
 ویر پیارا ماں پیو جایا ثانی کر دکھایا
 میاں خورشید عالم تے ریدی سوہنی رحمت ہوئی
 سچا لال کرامت اللہ داکھی ناں رہ گئی کوئی
 ولی اللہ توں صدقے جاواں خادم وہاں لایا
 ذات خدا دی بخشش کیتی دو جگ

سوہناں چہرہ نوروں دھوتا سوہناں شملہ حیانی
 سوہنے دے گئے داغ جدائی چھد گئے دنیاں فانی
 میاں خورشید عالم دا اجکل گدی نشین پیارا
 غلام دستگیر بے اسم مبارک چکے نور ستارہ
 رنگن دیوچ رنگیا ایسا جا کر جھاتی پاویں
 لکھ رحمت جس جنیاں اسنوں دہندیاں ایں راج جاویں
 ذکر الہی اندر رہناں سوہتی شان لہالی
 جو کوئی اُسدے درتے جاوے کدے ناں آوے خالی

میٹھا بولن موتی رولن راحت رب دا سایا
 ولی محمد تر گیا او جو اس درتے آیا

حضرت داتا گنج بخش جویری رحمۃ اللہ علیہ

شہر لاہور رنگیلا سوہناں رب نے گیس جگایا
 ہر کوئی داتا داتا آکھے عالی اُس دا پایا
 بعد خدا تھیں بے شک داتا بے شک ویکھیں اڑیا
 جس دی کو چوہیرے لگی چن پنچا بے چڑھیا
 مکی شاہوں جس دم ٹریٹے دکھ پاسے ولے
 رحمت ربی مٹھاٹھاں مارے بتے بتے

قطع جنت وانظریں آوے پوڑیاں اوپر چڑیاں
 بے ادباں نوں میں کی کہتاں کنج نہیں بن دا سٹریاں
 نقشبندی دی دھماں پیاں آون کرماں والے
 وانگ کبوتران صدقے جاواں کرن طواف دولے
 حُسد بگد وانگ مستانیاں ہوکے بیٹھے گٹھاں مٹی
 هو حق دی اک ضرب لگاندے دل دی مال تسی
 اٹھے پھر سنگر چلے کھانے رنگ برنگے
 ہر نور ہر شے حاضر اوتھے جو کچھ منہ تھیں منگے
 سوہنیاں ویکھ عمارتاں ولے دل ہو جانده تازہ
 مارے چمک کندیلیاں وانگوں سونے دا دروازہ
 مسجد سوہنی نقشہ سوہناں ویکھیاں آون نظارے
 وانگ سرو دے دوروں ولین سوہنے صاف مناکے
 ولی محمد انقشبندی نے سنگتاں تار دکھایاں
 میں مسکین مسکین بھی درتے کردا راں گدیاں
 علمائے کرام کا ویوں کی شان بیان کرنا
 نائب نبی دے صدقے جاواں گیس
 حے تیرا دل تنگ ناں ہو

محمدؐ نے تیک جیاتی کیتیاں واہ تقریراں
 گل سن کے ناں غصہ کرناں مہی جاواں ویراں
 جس دم آکے شیر علی وا گجے وچ میداناں
 جس دم بولے انکھیں ڈیٹھا پھاجرٹ پائی شیطاناں
 محمدؐ عمر دا صاحب زادہ عبداتواب نگینہ
 عین نشانی باپ اپنے دی ملیا نور خزیناں
 یا رسول اللہؐ وا جسم نعرہ آکے لاندہ
 صدقے جاں خطیبہ تیتھوں ٹھنڈ دلاں نوں پاندہ
 مناظر پاکستان سہاڈے وا عبداتواب پیارا
 قرآن حدیثوں باہرناں جاناں ایسا نیک ستارہ
 شاہ شبیر حسین بھی جس دم دے کرکروندھاں
 ایسا رکھ نشانہ مارے پون وجو دے ٹھنڈاں
 جس دم آ ایٹج تے چڑھدے آون سرد ہواواں
 نعرے اللہؐ ہو اکبر وجن صدقے صدقے جاواں
 صدقے جاواں سیدہ تیتھوں سوہنے بول ریلی
 پتھراں نوں پئے موم کریندے جاہن دلاں نوں یلی
 پروفیسر ڈاکٹر طاہر القادری کون کرے ہن رلیاں
 دے دے ثبوت قرآنوں دے کسوں حدیثوں

نقشبندی اے شیر بہساور جدوں میدانے بولے
 صدقے جاواں صدقے جاواں بند کناں دے کھولے
 شاہ یعقوب بھی انکھیں ڈیٹھا ناں کناں دے سناں
 شک شبہ سب دُور ہو جاوے دھر کے پوناں پناں

صدر پاکستان دا بنیاں ساریاں مہر لگائی
 واہ سپرہ میں صدقے جاواں کمی ناں رہ گئی کائی
 لکھ لکھ رحمت ریدی تینوں مینوں وچ پنجابے
 کنگن کڑیاں واجیاں والے نسن پہلے دا بے

کلمیں چسل ہن چل اگیرے اگے گل لمیری
 بے ادباں توں رب بچاوے ہر دم توبہ میری
 شان ولید اگٹ ناں جاوے کہوڑا منہ بنایاں
 جنت چھیتی مل ناں جاوے شور شرابا پایاں
 شہرِ قیور شریف دا تینوں آہن سیر کرا بیٹے
 کرامتاں ولی اللہ تینوں ایتھے دسی جا بیٹے
 چھوٹے چھوٹے نچے ڈیٹھے حافظ پاک قرآنوں
 درس میاں صاحب اندر ہو یا فضل رحمانوں
 محبت علی مولانا نور حسن بے صدر مدرسہ ودلویں
 جو جو سُنیاں دوستاں کولوں گل جا ڈیٹھی اُروں

حفظ قرآن نے نعمتیں نغموں رنگے رنگے دوہڑے جتھے نظر ثانی لائے کون اوٹاں نوں ہوڑے
 کیوں ناں خلق دیوانی ہوئے سُن سُن کے گفتاراں سنانی صاحب پیاسے بدھیاں سراواناں دستاراں
 سوہنے چہرے مہر محبتوں رحمت لاٹاں مارے اے کرامت ولی اللہ دی چاہڑے پینگ بولاے
 ولی محمد چل آگیرے حصہ لیں ٹواہوں ویساں داتوں خادم بن جا چھٹے جان عذابوں
 نصرت نوشاہی پشتو پشتی ربداء ویکھ پیارا شہر چہر شریف ہے اندر چکیاے ستارہ
 جتھے نظر ولی دی ہوئے کیوں ناں چمکن ہماے دساں ہو کر امتاں تینوں تون سن یار پیاسے
 بے زباناں دے کم کیتے چوروں ولی بنائے شیر ربانی آیاں سیتاں نوں پھر غل نال لائے
 اے نظروں ولی اللہ داتار وکھاوے بیڑا دوئیں جہاں گیا گواتا منکر ہوئے جہڑا
 شیر ربانی مسجد اندر جا کر ڈھیٹھا نظارہ حافظ محمد یونس صاحب او تھے خطیب پیارا
 سوہنے حرف پڑھے نال وندھاں لذتاناں آون سواریاں شہر چہر شریف دے اندر جھوکاں ولی مسایاں
 حاجی ظہیر نیاز بیگی دیاں ہر تھاں دھماں پیاں گل کروٹے دشمن اکوں پندے نے لے چھیاں
 نغموں نعمتوں دوہڑے سوہنے کھانے رنگے رنگے ہرنوں ہر شے حاضر ہوئے جہڑی منہ تھیں منگے
 سوہنے شعر لکھے ناں وندھاں فارسی شاعر نگینہ صدقے جاواں ولی اللہ دے ایسا کھولیا سینہ
 عبدالغفور رائے وندھاں دے نقشبندی دیاں دھماں بندی یاں ہو رہی ہن ہزاراں سکالاندے چماں
 دے نشانی نقشبندی دی پہلے پڑھے صلواتاں کچھے کرے وعظ تقریراں سوئے نال براتاں
 مزل حسین شاہ یتنے بھی واہ واہ مہراں لایاں صدقے جاواں بول ریسے دل دیاں کرے صفایاں
 جگر تینوں سمجھناں آوے میرے سر کھپاں .. سوہناں تیرا اللہ بیل ک بن داپشتایاں
 مزل حسین شاہ دی تقریروں لے گل عالم ہون ویساں دے بے زبان تائیں کرے نال مدوں دھون

صاحبزادہ افتخار الحسن فیصل آباد سے دستے
ولیاں نبیاں منکر جہڑے کڈھ ثبوت دکھائے
جسدم پڑھے قرآن پیارا ٹھنڈا وجود ہے پتیری
آہیں تینوں دسی جاواں عاشق نبیاں ولیاں
شیرے پنجاب محمد فاضل خطیب ہے پاکستانی
قرآن حدیث دا مہر پورا کر کے ونڈاں دستے
مکڑی پیر اسلام دی توے گل کرے مال ونڈاں
سوہنے بول رسی والے ہر دے دلنوں بھانے
شیر پورے پیر بہار شاہ آکر جمع پڑھاوے
محمد عارف نوری قصوری خطیب پاکستانی
مہر محبت دے درج رنگے دونوں دوست پیارے
محمد عارف نوری جسدم آ ایسج تے بولے
میٹھے بول رسی والے پیچ دلاں نوں پاندے
علم خزانہ دتار بنے خادم دنیاں ساری
محمد یوسف فیصل آبادی لال مائی نے جابایا
قرآن حدیثوں باہرناں جاناں لانے ملاں مثالی
محمد شریف نوری قصوری ہو گیا رینوں پیارا
قرآن حدیثوں باہرناں جاناں لانے ملاں مثالی

میںاں عالم دنیاں ساری راہ تیرا ہوندا
کولی محمد اچھوٹا اکوں کوڑا منہ بینا ہے
سو سو واری سننے خاطر تاہنگ دلاںوں رہندی
دل تے یاد ہمیشہ آون مدنی والیاں گلیاں
گھول کے ساری گل سلیٹے فیصل آباد سے جانی
ولیاں مے بے ادباں تاہیں واہ واہ مائے گئے
صدقے جاں خطیبہ تیتھوں پونڈیاں دلنوں ٹھنڈاں
بے سمجھاں نوں سمجھناں آوے وڈن پین دھگانے
ہراک بول تقریفاں کر دا جہڑا اوٹھے جاوے
شیر پنجاب محمد فاضل دا دوست مہر جانی
جتھے جات تقریراں کر دے ہر نوں آون لٹاے
صدقے جاں خطیبہ تیتھوں بندکناں دے کھوے
ہر ہر ملکاں اندر جا کے تقریراں وعظ سناندے
گسا کیتیاں کی ہتھ آوے جاواں صدقے واری
توڑی دلنے چار اڈ کر دا درج میدلے آریا
پھر بھی منن درج ناں آون جہڑے تیراں لالے
نقشبندی دی یاد ستائے ملے بول لالے
نقشبندی دی یاد ستائے ملے بول لالے

بیٹے ناں آواز پیاری پیر بھایاں دتے تائیں ہر تھاں ہر دن یاد کر بندے دوست لگی گراپیں
 عبد العزیزِ حشتی گوہرِ اولے توں سُن میرے بھائی۔ نقشبندی توں صدقے جاواں چاہیے گل سنائی
 جسم آ ایٹج تے چڑھدا آون خوب نظائے قرآنِ مدنیوں باہرناں جاناں توں سُن یا پیلے
 حافظ عبد الرشیدِ جنگ والے فتح محمدِ ملتانی دسیں جاواں دوستاں تائیں پیارے ربہے عانی
 نقشبندیانے وارواری سوہنے رنگ و کھلے نبیاں ولیاں مے راہاں اُتے نوری چل و چھلے
 میٹھیاں میٹھیاں کر تقریراں راہ توحید دے تے منہ تھیں بولن موتی رولن مہر رحمت داوستے
 حافظ شفیق محمد اوکاڑوی یاد اسان نوں آونے ہر ہر عرسے ہر ہر سارے اسدی یاد ستاوسے
 اے جھے عالم دیناں اُتے کر گئے قائم مثالاں صدقے جاواں نوری چہرے چمک و کھاگئے لالاں
 اے دیناں دن چار دہاڑے جوگ والی پھیری ولی محمد اوکھی گھائی دیتے واٹ لمیری
 خواجہ قمر الدین سیالوی محمد صدیقِ ملتانی آپیاں دساں تینوں کھول بیانِ زبانی
 دُور دُور دھماں پیاں عاشقِ نبی خدا دے سوہنی وعظائے تقریراں نعرے صلی علی و
 نقشبندیان آواز سُریلی دونوں لال نیگنے دے ثبوتِ قرآنِ مدنیوں صاف چاکرے سینے
 ابو داؤد محمد صادق گوہرِ اولے رہتدہ کک ککادی لوڑناں کائی سچیاں باتاں کہندہ
 مجمعے اُہدے اندر دوتی ڈراوا کوئی ناں وڑوا جیکر سچی گل سنایئے جلے نکماں سڑوا
 طراں طراں راز انوکھے سمجھن کرماں والے مڈھ چراغ اندھیرا رہندہ لگے لو دو اے
 شیخوپورے وچ دستی جاواں محمد یوسف بھائی شعر تے نظماں دوہڑے داڑے اپناں کمی ناں کائی
 علمِ قرآنِ حدیثِ خدا نے سینے اندھ بھریا کر کروڑاں دستے سوہناں جا کر ویکھیں اڑیا
 قاری منظور احمد شیخوپور یا سوہنی آواز سُریلی نعتاں نظماں دوہڑے پڑھتے جلے دلاں نوں کپلی

علم عقل و روح پورا عالم توں سن یار پیاسے جیکر سن لیں توں اک داری آون تہی لکھیا
 مہبل وانگ آواز سُرِیلی ہر اک چاہت کردا کی کی صفت کلام سناواں خادم علی جے درودا
 محمد عبدالکریم خانقاہ و گراں جن چودویں چڑھیا نوری چہرہ صدقے جاواں جا کر ویکھیں اڑیا
 دین ثبوت قرآن حدیثوں دسن کر کر وندیاں ایسا رکھ نشانہ مارن پون دلاں نوں ٹھنڈاں

مناظر پاکستان سہاڈے دے صدقے صدقے جاواں

ایہو جے علما وائ اتوں جنڈری گھول گھماواں

فضل احمد غازی پور وچ توں سن دلبر جانی سوہناں پڑھے قرآن میں صدقے جان ہوئے قربانی
 وعظمتے تقریراں اندر وڈیاں وڈیاں جٹاں ناں مقابل اسدے ڈیٹھا نکلن کھاکے کٹاں
 قد میا نہ عمر چھوٹیری ملیا نور خزانہ
 کی کی صفتاں لکھ لکھ دساں توں سن یار یگانہ

نوری چہرہ لاناں مارے خادم پنجاں باراں ریڈیوسنگر نعتاں بولے سدن لوگ ہزاراں
 باپ بھی اسدا عالی عالم دنیاں چھوڑ سدھایا علم عقل و روح حدناں کوئی عالی اسدا پایا
 جیکر عرس تے جا کر ویکھیں کھڑیاں عجیب بہاراں لے دلیاں دی شان پیارے ملن جٹاں ستاراں
 محمد حسین حسین دا پیارا پیارا نبی خدا دا پیار قرآن حدیث دا اُسوں ذکر صلی علی و آ
 مرید نور حسن شاہ دا جے سوہناں نوری چہرہ سید نے چاہدہ اسٹون میرا سلام دا بہراں
 صاحبزادہ میاں علی محمد دارحمتاں ہر بہر پاسے باپ بھی اسدا پورا عالم فرق ناں تہی ملے

کیلیاں وایوں رنگناں چڑھیاں رنگ توجیدوں رنگیاں
 انکھیں ڈیٹھا اوہو ملیا جو خدا تھیں جانگیاں

ولی محمد کے پیر و مرشد کے صاحبزادیوں کا بیان

شر قپور شریف وچ ویکھ جا کے غلام احمد ثانی دا لال چمکے
 میٹھی میٹھی آواز سرکار دی لے بڑا آپ دا شاہی خیال چمکے
 ثانی لا ثانی جفی پاستے کیوں ناں آپ دا لال کمال چمکے
 کھولن راز قرآن حدیث وچوں نقشبندی دا عجب جمال چمکے
 جمیل احمد بھی ثانی دا لال سچا کیوں ناں آپ دا پیا وال وال چمکے
 نیویں نظرتے اکھاں مستانیاں نے ہو حق دیاں ضرباں مار چمکے
 بدھر جاوندے قدم اوٹھاوندے نے نیویں اچھیاں ناں پیار چمکے
ولی محمد ا ثانی دے لال سچے پوتر پوتریاں کھڑی گلزار چمکے

ولی محمد اس کتابے جو جو شعر بنائے
 عارف علی فرزند پیارے موتیاں وانگ ٹکائے
 علم عقل وچ میں کی دساں اکھیں ساویں آیا
 جو جو کاتب لکھتیا ہیسی ہتھیں ایس لکھایا
 پتر کر کے نہیں وڈیائی کر دا دلبر جانی
 فیض اہدے تے پیر میرے دا جہڑا سوہناں ثانی

تصانیف

مڑھ بھنگواں دے ہاں رہن والا اتے ذات میری ورک جٹ یارو
 ضلع شیخوپورہ تحصیل فیروز والا خاص ڈاک خانہ دتا دس یارو
 اساں بلیں مدینہ کتاب لکھی ونڈ نال دسی گل کتھ یارو
 سن ستالی وا لکھیا جنگ نامہ پنٹھ وچ نال کیتاں گھٹ یارو
 جدوں سن اکہتر دے وچ آکے وای اندرا چا اگے لت یارو
 رنگا رنگ دے لکھ ترانیاں نوں ماری اندرا دی اساں مت یارو
 نظماں دوہڑیاں دی نال رہی باقی نالے جگتی دے کڈے وٹ یارو
 اک اکیاں نال لڑا دتا یار رکھے گی جٹاں دے ہتھ یارو
 نکلی پوشل پوٹا کے غازیاں توں اسلحہ گئی میداں وچ سٹ یارو
 لے پکتانے شیر بتر کرے کون چا سامنے اکھ یارو
 ہن رُون اتے گرُنان لگی ٹھے رُوس والے جدوں یَنک یارو
 ولی محمد فیروی راج رانی بہ گئی توڑا کے نتھ یارو
 لکھنے والا ملیا سہانوں دوست مہرم جباتی
 سوہنے حرف نگینیاں وانگوں پڑھنے ہون آسانی
 عارف علی نام ہے اس دا صاحب زادہ میرا
 عمر دراز کرے رب اس دی ہوسو شان و دیرہ
 ولی محمد نام ہے میرا لکھے شعر
 عارف علی نال دیر لگا دے کرے

دنیا دی اک سیر کتاب ہو راک اسان بنائی
 سوہنے شعر پنجابی اندر کھی ناں چھڑی کائی
 جنگ سنگتالی پنیٹھ^{۶۵} دا لکھیا واوہ مد مکائی
 جو جو کم جواناں کیتے سارے دے سے بھائی
 مور چیاں اتے شیر بہادر جیوں گے سن چڑھ کے
 ٹکراں پنڈتاں نوں مروایاں بودیاں اتوں فرط کے
 نظماں لے ترائے لکھ کے گل دسی نال وڈاں
 جیونکر فوجی شیر اسھاوڑے لاندے رہ سن وڈاں
 جو جو کیتے کم شہیداں مارے رکھ نشانے
 ولی محمد نے بھی واہ واہ گر گر لائے فانی
 کڈھے وٹ جگنی دے یارو ناں کوئی چھڑی باقی
 اندرا شودی اڑ کی سکے سیراں نال چھٹاکی
 دینی لے کتاب لکھی اے سوہنے شعر نگینے
 جہڑے پڑھسن انشاء اللہ صاحب ہو جاسن سینے
 بلبل مدینہ نام جے اس دا دوست کوئی منگاوے
 انشاء اللہ پڑھنے والا سدھا جنت جاوے
 نعتاں نظماں دوہڑے لکھنے وکھو وکھنے طزراں
 انشاء اللہ اہدے پڑھیاں دُور ہو جانداں مرضاں

واقعہ کربلا دا لکھیا نالے باراں مہینے
 ہوو بھی رنگ برنگے کھانے توں سن یار تگینے
 شرفیور شریف دا جس دم توں پڑس کا حالہ
 اکھاں کھلس اوسے ویلے انشا اللہ تعالیٰ
 ثانی تے لاثانی صاحب لکھاں ڈیدے تارے
 ولی محمد نوں شاعر چا کیتا جاواں صدقے ولے
 تھاں تھاں گیس جگائے ایناں چانن چار چوئیرے
 دنیاں اُتے آئے سوہنے بن اسلام دے سہرے
 ویکھ مرید بے دین ہوندے نوں حقہ مچھڑ ڈراون
 لکھاں پان شفا اس درتے جو آسگر کھاون
 وچھڑے نپکے ماواں تائیں دہن ملا راک پل دہج
 ایسا نظر دا تیر چلانڈے دیر لگے پئی گل دہج
 کی کی شان ولی دی دساں ختم ناں ہوندیاں باتاں
 دیر پیارے نوں ثانی کیتا جاگیاں آن براتاں
 چھڈ گئے دنیاں فانی سوہنے ستے جھیاں پا کے
 لاٹاں نوری روضے وچوں ویکھ پیاریا جا کے
 چم گیدراں نوں دیسے کتھے اٹھے پیر اندھیرا
 ولی محمد ناں تول کہانی کی کسے نال جھبیرا

لاٹانی دا ویڑ پیلدا جہڑا مُرشد میرا
 بے دیناں توں رستے دے کر دے دُور اندھیرا
 میں بھی شِعْر بنائے واواہ ولدی نال صفائی
 عارف علی توں صدقے جاواں لکھنوں حد مکائی
 اک مہینے اندر لکھ کے کاتب ہتھ پھڑائی
 سو یو کاتب لکھیا ایتھے جو اس مہر لگائی
 کاتب محمد یونس رب نے ایسا نیک ملایا
 لکھ لکھ رحمت اوس مائی نوں کرماں والی جایا
 سوہنے حرف نگینیاں وانگوں سطران صاف بنایاں
 ویکھن والے راضی ہوں جس دم کرن پڑھایاں
 عارف علی مڑھ بھنگواں والا صاحب زادہ میرا
 جس نے غلطیاں کڈن خاطر ہر دن رکھیا پھیرا
 کتب خانے دین محمّدی جا کتاب چھپائی
 لاہور شہر وچ کتب خانہ کر داریں ناں کائی
 لہاں چوڑا صحن جے اسدا لایا میں اندازہ
 بیٹھیاں کمرے گنیں ناں جانڈے شین شاہی دروازہ
 ملک منیر احمد آجکل دین محمّدی جابایا
 کتب خانے اندر اس نے سوہناں کم چلایا

میٹھی بولی ہر محبتوں چہرہ نوروں چھریا

باپ دی ہے دعا اُس اُتے میں اندازہ کریا

کرسیاں صوفے دفتر اندر پکھے دیندے گھوٹکان

آیاں گیاں دی خدمت کر دے بولن نال سلوکان

نبیل مدینہ لے کتاب جہڑی اساں چھپائی

برکت پاک رسول خدا دی کمی نال رہ گئی کائی

نبیل مدینہ لے کتاب جہڑا پڑھے پڑھاوے

انشاء اللہ رحمت ربی سدھا جنت جاوے

بے نماز دی میں نہیں کر دا ہووے مومن بندہ

سناں جنت دا کی آوے جس دا عقیدہ گندہ

میں بے علم غفلت جہاں کائی کرنیاں کی وڈئیاں

ثانی تے لانا کئی ایتھے ہتھیں مہراں لایاں

ولی اللہ دے ویرنے دونوں جہڑی نقشبندی

ہر کوئی درتے فیض اوٹھاوے مل دی ہر شے منگی

آس خدا تے پڑھ بِسْمِ اللّٰہِ جَسْمِ قَلَمِ حَمْدِ

قسم خدا دی ولی اللہ نے کئی نال جہڑی

ولی محمد ہر دم درتے کر دا رہو غلامی

رُوضے تے جامنگ دعائیں رولہ صبح تے

